

18 புராண்-சுருக்கம்.

(முதல் பாகம்.)

பு
ரா
ண்
சு
ரு
க்
க
ம்

வை
ஷ்
ண
வ
ம்
சை
வ
ம்

சுருக்கம் - முதல் பாகம்

(மசம்பலம் சுருகுல வெளியீடு.)

॥ ஸ்ரீ: ॥

பதினெட்டு புராண சுருக்கம்.

[புராஹ்மம், பாத்மம், வைஷ்ணவம், சைவம் முதலிய புராணங்களின் தத்வங்களும், புராண சுலோகங்களும், இடையே சிறுசிறு கதைகளும் எல்லோரும் அறிந்து பயனடையக்கூடிய அரிய பெரிய விஷயங்களுடனும் கூடியது.]

ஆசிரியர் :

ஸ்ரீவத்ஸ, வெ. ஸோமதேவ சர்மா.

“ மாம்பலம் குருகுல வெளியீடு ”

2, ஸ்டேஷன் ரோடு, மேலமாம்பலம், T. நகர்,

சென்னை 17.

ஸ்ரீ மீனாட்சி பிரஸ், சீர்காழி.

ஸ்ரீ வேதவ்யாஸாய நம:

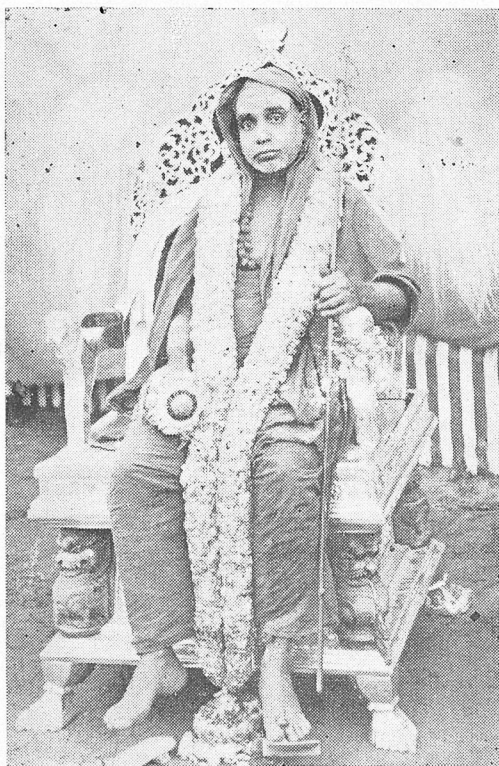
ஆசிரியரின் விக்ஞாபனம்.

ஸ்ரீ ஜகத்குருவின் ஆக்ஞையாலும் பல ஆஸ்திகர்களது பிரார்த்தனையாலும் முதல்பாகம் முன் நினைத்த படி சுருக்கமாயினும், மற்ற ஐந்து பாகங்களும் ரொம்பவும் விரிவாகவும், உயர்ந்த காகிதத்திலும் இருக்கும். எல்லா பாகங்களும் பூர்த்தியாக சுமார் ரூ. 10000 க்குமேல் ஆகின்றது.

தாராளமாக ஆஸ்திகர்கள் நன்கொடையளித்து பேருதவி புரிந்தால்தான் இதுவரை வெளிவராத பல அறிய விஷயங்களுடன் இது விரைவில் வெளியாகும். இத்தகைய பிரசுரங்களால் பலர் பலவகையான தர்மத்திலீடுபட்டு நன்மைபெற்றனர். பெருகின்றனர். இது ஆஸ்திகர்கள் கண்ட உண்மை. 6 பாகத்திற்கு ரூ. 15 நன்கொடையாக அளித்து சந்தாதாரராகச் சேர்ந்து உற்சாகம் அளியுங்கள். மிக ஸ்வல்ப காப்பிகளே அச்சிடுகிறோம். உடனே உதவிசெய்து இதில் சேருங்கள்.

தங்கள்,

ஸ்ரீவத்ஸ, வெ. ஸோமதேவ சர்மா,
18 புராண ஆசிரியர்.

ஸ்ரீ ஜகத்குரு
ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி.

ஸ்ரீ :-

श्रीमत्परमहंस परिव्राजका चार्यवर्य
श्रीमच्छंकर भगवत्पाद प्रतिष्ठित
श्रीकांची कामकोटिपीठाधिप जगद्गुरु
श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्र सरस्वती श्रीपादैः

ஸ்ரீ ஸ்ரீவத்ஸ. ஸோமதேவ ஸர்மணே க்ரியதே
நாராயண ஸ்ம்ருதி:

தங்களால் தமிழ் பாஷையில் எழுதப்பட்டு நம் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள பதினெண் புராண ஸங்க்ரஹ் மென்னும் நூலின் ஒரு பாகத்தைப் பார்வையிட்டோம்.

நமக்கு தர்மங்களைப் போதிக்கும் மூலப்ரமாணங்கள் வேதங்கள். அவைகளின் பொருள் எல்லோராலும் எளிதில் அறிய முடியாதது. ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் பாணடீத்ய முள்ளவர்களும் சீக்ஷை முதலிய அங்கங்களின் உதவியைக் கொண்டுதான் புரிந்துகொள்ளக்கூடும். ஆகவே அவ் வேதங்களின் பொருளை எல்லோரும் எளிதில் அறிந்துகொள்வதற்காக பதினெண் புராணங்கள் ஸ்ரீ வேதவயாஸ முனிவரால் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இவைகளின் பொருளை ஸம்ஸ்கிருத ஞானமில்லாதவர்கள் ஓரளவாவது உணர்வதற்குத்தாங்கள் எழுதியுள்ள இந்நூல் மிகவும் உபகார கரமாகும். இத்தகைய உயர்ந்த நூலை எழுதியுள்ள தாங்களும் இந்நூலைப் படிக்கும் ஆஸ்திகர்களும் ஸகலமான ச்ரேயஸ்களையும் அடையுமாறு ஸ்ரீ சநத்ரமௌளீச்வரரை ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

விஜய யாத்ராஸ்தாநம்,

ஸ்ரீ காஞ்சி கேஷத்ரம்.

மன்மத மாக சுத்தாஷ்டமீ }

நாராயண ஸ்ம்ருதி:

நன்கொடை அளித்த தார்மிகர்கள்.

1	ஸ்ரீமான் ராமாமிருதம் அய்யர், டில்லி	ரூ. 50	0
2	„ சுந்தரேசபந்த், டில்லி	50	0
3	„ நா. ஸ்ரீநிவாசன், டில்லி	50	0
4	„ A. ராமச்சந்திரய்யர், டில்லி	50	0
5	„ டி. பி. எஸ். அய்யர், டில்லி	25	0
6	„ ஜி. வி. ராமன், கல்கத்தா	100	0
7	„ ஏ. எஸ். நாராயணய்யர், மதுரை	25	0
8	„ T. A. ஸ்ரீநிவாஸன், பாம்பே	20	0
9	„ பெயர் விரும்பாத தார்மிகர்	20	0
10	„ ந. பரசுராமன், டில்லி	15	0
11	„ S. கிருஷ்ணமூர்த்திஅய்யர், அரயபுரம்	15	0
12	„ V. R. ராமகிருஷ்ணன், கோயம்புத்தூர்	15	0
13	„ ப. சுப்ரமணயம், பல்லாரி	15	0
14	„ V. D. சர்மா, டில்லி	15	0
15	„ T. N. சோமநாதராவ், பட்டுகோட்டை	25	0
16	„ C. S. சேஷாத்ரிசாஸ்திரி, கோயம்புத்தூர்	20	0
17	„ விஸ்வநாதன், கோலார்	15	0
18	„ பரசுராம சர்மா, பீஹார்	15	0
19	„ V. அனந்தராமன், பாம்பே	15	0
20	„ M. R. சங்கரய்யர், மாத்தூர்	15	0
21	„ V. நடராஜன், கோஹதி	15	0
22	„ R. ஸ்ரீநிவாஸன், நன்னிலம்	15	0
23	„ S. ராஜமமாள், திருவையாறு	15	0
24	„ S. பாலசுப்ரமணயய்யர், கொடியாலம்	15	0
25	„ N. S. N. விச்வேச்வரய்யர், திருநெல்வேலி	15	0
26	„ குருபக்த குருராஜ், சென்னை	20	0

குறிப்பு:— பின்னால் சேருகிறவர்கள் பெயர் அடுத்த இரண்டாம் பாகத்தில் வெளிவரும்.

பதிப்புரை.

பல்லாண்டுகளாக பதினெண் புராணங்களையும் வெளியிட ஸங்கலபிததேன். ஒரு எழுத்துகூட விடாமல் தமிழ்ப்படுத்தி அச்சிடுவதானால் லக்ஷம் ரூபாய்க்குமேல் செலவாகும். அதை ஆஸ்திக அரசாங்கமோ செல்வம் நிறைந்த ஆஸ்திக மடாதிபதிகளோ செய்யலாமே தவிர என் போன்றவருக்கு ஸாத்யமில்லை. ஆங்கிலத்தில் பெரும்பாகம் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. தெலுங்கிலும் மலையாளத்திலும் சில புராணங்கள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. பலலாணடுக்கு முன் நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தாரும், சென்னை சிந்தாதிரிபேட்டையிலிருந்த சில ஆஸ்திகர்களும், சில ஆகமங்களைக் க்ரந்த எழுத்தும் தமிழ்மொழி பெயர்ப்புமாக அச்சேற்றினர். இதுபோன்ற நூல்கள் நம்நாட்டு நிதிகள். அவைகளால் அருள் பெருகுமே அன்றி பொருள் பெருகாது. அருளை நாடிய ஆஸ்திகர் குறைந்து பொருளைத் தேடுபவர் நிறைந்த இக்காலத்திலே பதினெண் புராணங்களில் ஊக்க மில்லாதது ஸஹஜமே. எனினும் மிக மிக வருந்தத்தக்க விஷயம்து.

ஆரியர் த்ராவிடர் என்ற பேத புத்தியைக் கிளப்பி சுயநலம் பெற்ற ராஜ தந்திரிகள் நாட்டைவிட்டுப்போய் விட்டாலும் இந்த விஷவிருக்ஷம் வேரூன்றி சாக உபசாகை களுடன் வளர்ந்து விட்டது. அதனால் ஆஸ்திகத் தமிழர் கூட முன்னவரைப்போல வடமொழி நிதிகளைத் தமிழருக்கு வாரியளிக்க முன்வரவில்லை.

1. கூர்மபுராணம். அதிவீரராம பாண்டியரால் ஆயிரத்து ஐநூற்று அறுபது செய்யுளாக பாடப்பட்டு, எண்பததெட்டு ஆண்டுகளுக்குமுன் சென்னை தண்டையார்பேட்டையில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

2. மத்ஸ்ய புராணம். வடமலையப்பிள்ளை என்பவரால் ஐயாயிரத்தொன்பது பாடல்களாகப் பாடப்பட்டு நூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் மினர்வா அச்சகத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

3. **லிங்க புராணம்** - குலசேகரபாண்டியரால் இரண்டாயிரத்து ஐநூற்றாறு பாடல்களாக எண்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் சென்னை தண்டையார்பேட்டையில் அச்சிடப்பட்டது.

4. **தக்ஷிண தேச ஸ்காந்தம்**. கச்சியப்ப சிவாச்சாரியரால் பத்தாயிரத்து முன்னூற்று நூற்பத்தாறு பாக்களாகப் பாடப்பட்டு உரையுடனும் வெளியிடப்பட்டது.

5. **ஸ்காந்த காசீகண்டம்**. அதிவீரராமபாண்டியர் பலபாக்களால் மொழிபெயர்த்த உரையுடன் பல்லாண்டுகளுக்குமுன் வெளியானது.

6. **ப்ரும்மோத்தர கண்டம்**. ஸ்காந்தத்தைச்சார்ந்த இந்த பாகமும் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டு பல்லாண்டுகளுக்கு முன் வெளிவந்தது.

இங்ஙனம் பண்டைய தமிழ்பிமானிகளால் பாடப்பட்டு தமிழரால் அச்சிடப்பட்டன. தற்கால தமிழ் வளர்ப்போர் தமிழ்பிமானி என்போர் புதிதாக நம் நாட்டு நூல் ஒன்றையும் தமிழ் படுத்தவில்லை. அச்சானவைகளைப் புதுப்பிக்கவுமில்லை.

கச்சியப்ப சிவாச்சார்யர் ஸ்காந்தத்தை வெளியிட்டு இலவசமாக தரும் திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசி மடாதிபதிகளை மறக்கவில்லை. நன்றியும் செலுத்துகிறோம். தர்மபுரம் ஆதீநமும் பல நூறு நூல்களை வெளியிடுகிறது. ஆஸ்திகர், அவர்களுக்கு கடமைப்பட்டுளோம்.

அன்னியபாஷையிலுள்ள வெட்டிக்கதைகளைத் தமிழ் படுத்துபவர், குடும்பச்சண்டை துர்மார்க்கம் செய்தவர் கற்பனைக்கதை முதலியவைகளை எழுதி பாமர மக்களிடம் பணம்பறிக்கும் எழுத்தாளர் ஆகியவர் மனம் புராணங்களஞ்ஜியத்தில் புகவில்லை.

இந்நிலையில் சொந்த வருவாயிலிருந்து ப்ராஹ்மம் பாத்மம் வாமநம் மார்க்கண்டேயம் கூர்மம் ப்ரும்மவைவர்த்தம் இவ்வாறையும் வசநநடையில் சுருக்கமாக வெளியிட்டேன். விற்பனை இல்லாததாலும் பலர் ஏமாற்றியதாலும் நஷ்டப்பட்டதுடன் அவைகளில் சில காபிகள் கூட கைவசமில்லாமல் போய்விட்டன.

பலர் தூண்டினாலும், பொருளுதவி கிடைக்காது முன் போல் நஷ்டப்படவேண்டாமென எண்ணி சும்மாவிருந்து விட்டேன். 1955 ஆண்டு டில்லி கரோல் பாக்கில் நவராத்திரி உபந்யாஸம் நடக்கும்போது ப்ரஸ் கண்ட்ரோலர் ஸ்ரீமான் ராமசந்திர அய்யரவர்கள் தானே முன்வந்து "ஏதோ அச்சிட விரும்பினீர்களாமே அதென்ன?" என்று கேட்டார். இதை இமயத்திலுள்ள சிரஜீவி ஸ்ரீ வேதவ்யாஸர் தூண்டியதாக எண்ணினேன். போப்பர் அச்ச முதலியவைகளை தார்மிகரைக்கொண்டு ஏற்பாடு செய்யலாம் என்றார். உடனே அதைக் கேட்டிருந்த ஸ்ரீ ராமாமிருதமய்யரவர்கள் ரூ. 50 நான்தருகிறேன் என்றார். அங்ஙனமே ஷ. ஸ்ரீ ராமசந்திரய்யர், ஸ்ரீ நா. ஸ்ரீ நி. வாஸ்யயர், ஸ்ரீ சுந்தரேசபந்த் முதலியவர்கள் ஐம்பதுஐம்பதாக உதவினர். இதைக்கேட்ட வால்காட் ஸ்ரீ ராகவன் தன்னையும் இதில் சேர்த்துக்கொள்ளச் சொன்னார். இது ஸ்ரீவேதவ்யாஸராணை. இது போல் பற்பல ஊர்களில் தார்மிகர் உதவமுன்வருவர் என நம்பி இதில் முனைந்தேன். மிகமிக சுருக்கமாக 20 புராணங்களையும் 5 புத்தகமாக ஸ்வல்ப விலையில் வெளியிட விரும்பினேன். முதல் 4 புராணச் சுருக்கம் எழுதி அச்சேற்றியவுடன் அது அட்டவணை போல் இருந்தது. என் மனதிற்கே பிடிக்கவில்லை. டில்லி ஸ்ரீமான் சுந்தரேசபந்த் அவர்களும் இது இன்னும் சிறிது விரிவாக இருக்கட்டும். 6 பாகமாகவும் 15 ரூபாய் விலையுள்ளதாகவும் இருக்கட்டும். அதற்கு நன்கொடை அல்லது முன்பணம் அல்லது சந்தாதாரர் போல் சிலரைச்சேர்த்து உபகரிக்கிறேன் என வாக்களித்து சிலரைச்சேர்த்தும் தொகை சிறிது அனுப்பினார். ஆதலால் தார்மிகர் ஸஹாயத்தை எதிர்பார்த்து இரண்டாவது பாகம்முதல் விரிவாகவே எழுதுகிறேன். என்னைக் கைவிடாமல் நன்கொடை அளித்தவருக்கு த்ரோஹியா காமல் செய்வது தார்மிகர் கடமை.

இதுவரை எவரும் வெளியிடாதது! கேட்டே இராத பற்பல விஷயங்கள் உள்ளது! படிக்கப் படிக்கத் தெகட்டாத கதைகள். எண்ணிறந்த தர்மங்கள். வைதிக மதத்திற்கு ஆணியேவர். பெண்களும் குழந்தைகளும் படித்து தெரிந்துக் கொள்ளக் கூடியது. நாவல்போலல்லாமல் வாழ்க்கையைச் சுத்தப்படுத்துவது. புண்யந்தரத்தக்கது.

நன்மார்க்கத்திற்கு நற்றுணையானது. ஸதாசார்யனைப் போன்றது. மநதிற்கு சாந்தியைத்தருவது. உத்ஸாஹம் ஊட்டுவது. ஆநந்தத்தை அளிப்பது. அறிவை விசாலப் படுத்துவது. அநுஷ்டிக்கும் ஆசாரத்தின் தத்துவத்தை விளக்குவது. கவலைவந்தபோது படித்தால் உடனே கவலையை அகற்றுவது.

இந்த பேராநந்தத்தை பல்லாண்டுகள் அனுபவித்து இதைப் புஜிக்க சேரவாரும் ஜகத்திரே என்ற ஒரே நோக்கத்துடன் தான் இதில் முயன்றேன். வருவாய்க்கல்ல! புகழுக்கல்ல! சென்னைக்குவந்து வாழ்க்கையை நடத்தி பல நண்பரையும் இங்குவாழ அழைத்தேன். இறைவனருளால் எல்லோரும் நல்ல நிலையிலிருக்கின்றனர். நன்கு பொருளும் தேடுகின்றனர். அவர்களது ஒத்துழைப்பிருந்தால் முன்னமே இவை வெளிவந்திருக்கும். தற்காலத்தவரைப் போல் தனிகரை அண்டவோ துதிக் கவோ யாசிக்கவோ தெரியாதவன்! விருப்புமில்லாதவன்! வயதும் அறுபதுக்குமேல் ஆகிவிட்டது. உடலில் பலஹீனமும் பல நோய்களும் தார்மிகதொண்டுக்கு இடமளிக்கவில்லை. நானே எழுதி ப்ரூபும் பார்த்து தபாலும் எழுதி புத்தகமு மனுப்ப வேண்டி யிருக்கிறது. இந்த சிரமங்களை உணர்ந்து தார்மிகர் புத்தக விலையையேனும் முன்பணமாக அனுப்பி தங்கள் நண்பர்களுக்கும் தெரிய படுத்தி இப்பெரும் தொண்டை என் ஆயுளுக்குள் நிறைவேற்றி வைப்புகள்.

ஸ்ரீ முகமளித்த ஸ்ரீ ஜகத்குருவிற்கு வந்தநம் பல ஸமர்ப்பிக்கிறேன். நன்கொடை அளித்த தார்மிக சிரோமணிகளுக்கு நன்றியுடன் பகவதநுகர்ஹமும் உண்டாகும் படி வேண்டுகிறேன். தர்மோரக்ஷி ரக்ஷித:! யதோதர்ம: ததோஜய:

தர்மதொண்டன்,

ஸ்ரீவத்ஸ, வெ. ஸோமதேவ சர்மா.

பொருளடக்கம்.

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீ ஜகத்குரு
ஸ்ரீ சங்கரபகவத் பாதாளின் ஸ்ரீ முகமும் படமும்.

	பக்கம்.
பதிப்புரை.	 I-A
முகவுரை.	 I
அவதாசிகை.	 1
புராணமும் உபபுராணமும்	 7
ஸ்ரீ ப்ராஹ்ம புராணம்	 9
கௌதமீ மாஹாத்ம்யம்	 26
ப்ராஹ்ம புராண ஸ்லோகங்கள்	 31
சூர்யநாம ஸ்லோகம்	 32
ப்ராஹ்மபுராண விஷய ஸலிசிகை	 32
பாத்மபுராண விஷய ஸலிசிகை	 36
ஸ்ரீ பாத்மபுராண ஸாரம்	 40
ருசிகரமான சில துணுக்குகள்	 64
ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராண விஷய ஸலிசிகை	 66
ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண சாரம்	 70
ஜட பரதர்	 73
வேதப் பிரிவு	 75
சுக்ல யஜுர்வேதமும், யாக்ஞ்ய வல்க்யரும்	 76
யமயாதீனையை அகற்றுவது பகவன்நாம	... 77
ஸௌபரி சரிதம்	 79
கலியின் பெருமை	... 82
கேசித்வஜ காண்டிக்ய சரிதம்	 83
சில ரஸமான துணுக்குகள்	 84
விஷ்ணு தர்மோத்தரம்	 85
கலியில் பிறக்கப்போகும் அரசர்கள்	 88
விஷ்ணு ஸ்துதி	 92

சிவபுராண விஷய ஸலுகை	 92
ஸ்ரீ சிவபுராணம்	 96
சிவன் மாத்ரம் லிங்கமானதேன் ?	... 98
பார்த்திவ லிங்கபூஜை	 99
நாரதர் குரங்கானூர்	... 99
ஸ்ரீ ராம நாம மஹிமை	 100
பார்வதீ பரிணயம்	 102
பதிவிரதா தர்மம்	 104
ஜாலந்தர சரிதம்	 108
சங்ககூடன் வதம்	... 111
சிவஅவதாரம்	 111
நந்தி அவதாரமும், விவாஹமும்	 112
சரப அவதாரம்	 113
க்ரஹபதி வைச்வானரர்	 113
அவனன்றி அணுவும் அசையா	 114
தூர்வாஸர் மஹிமை	 115
கிராதார் ஜுநீயம்	 115
பனிரண்டு ஜோதிர்லிங்கம்	... 116
உமர ஸம்ஹிதை	 117
கைலாஸ ஸம்ஹிதை	 117
வாயு ஸம்ஹிதை	 118
சிவபுராணத்தில் சில ஸாரமான அம்சங்கள்	 119

ஸ்ரீரஸ்து.

முக உரை

வ்யாஸாய பவநாசாய-ஸ்ரீசாய குணராசயே |

யோகீசாய முநீசாய-வாகீசாய நமோ நம: ||

பகவான் வேதவ்யாஸர் இயற்றிய பதினெண் புராணங்களைத் தற்கால உலகம் உதாஸீநம் செய்து விட்டது. பௌராணிகர்களும் ஆஸ்திகர்களும் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் ஸ்ரீ மஹாபாரதம் ஸ்ரீ பாகவதம் இத்துடன் திருப்தி அடைந்து விடுகிறார்கள். புராணங்களின் பெயரையே பல பண்டிதர்களே அறிய மாட்டார்கள். உலக நன்மைக்காக உயர்ந்த புராணங்களை இயற்றிய வ்யாஸ பகவான் ஏழு சிரஜீவிகளில் ஒருவர். வித்வத் பரம்பரையில் தோன்றியவர். 4 லக்ஷம் சுலோகங்கொண்ட பதினெண் புராணங்களையும் மஹா பாரதத்தையும் ப்ரும்ம ஸுத்ரங்களையும் எழுதினார். வேதத்தை ரிக் யஜுஸ் ஸாம அதர்வ என்று நான்காக வகுத்து சிஷ்ய பரம்பரை மூலமாக ப்ரசாரம் செய்தார். இவ்வளவு பேருதவி புரிந்த வித்வத் சிரோமணியை உலகம் மறந்துவிட்டது. வ்யாஸருக்கு எங்கேனும் ஆலயம் உண்டா? வ்யாஸ ஜயந்தி கொண்டாடுபவர் உண்டா? வ்யாஸர் பெயரால் ஊர் உண்டா? தெருவுண்டா? மண்டப முண்டா? மடந்தா னுண்டா? அவர் புனிதப் பெயரைத்தான் வைத்துக்கொள்கிறோமா? மத்வரில் சிலர் வ்யாஸர் பெயருள்ளதை மறக்கலாகாது.

என்னே! நன்றி கெட்ட உலகம்? புராணங்களை அச்சிடுபவர்தான் உண்டா? அச்சிட்டதைப் படிப்பவர்தான் உண்டா? மேடம் ப்ளாவஸ்கி என்ற மாது, வில்ஸன், பர்ஜிதன், க்ராம்நிச், மேக்ஸ் மில்லர் முதலிய அன்ய நாட்டினர் நமது புராணங்களின் மேன்மையை அறிந்து ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டனர். புனிதமான பாரத தேசத்தில் பிறந்த நாம் புராணங்களை அலக்ஷ்யம் செய்து வருகிறோம். வட நாட்டினர் அச்சேற்றுவீடில் புராணங்களின் பெயரே மறைந்திருக்கும். நம் நாட்டு ஓலைச் சுவடிகளில் பலவற்றை அன்ய நாட்டினர் அப

ஹரித்தனர். பலவற்றைப் பராமரிக்காமல் செல்லரித்து விட்டது. போதிய தந உதவியும் ஆதரவும் இன்றி ஸரஸ் வதி மால் போன்ற பல புத்தகசாலைகளில் உள்ள ஒலைச் சுவடிகள் அழிக்கப் படுகின்றன. பெரியோர் தேடிய பொக்கிஷத்தைப் பரிகொடுத்துவிட்டு என்ன நாகரீகம்? என்ன வாழ்வு? பேருக்கும் ப்ரதிஷ்டைக்கும் பணத்தை வாரி இறைக்கும் தனிகருக்கும் இதில் அக்கரையில்லை. வானளாவ இந்திய கலை! பண்பாடு! கலாசாரம்! என எங்கும் முழக்கம் பலம்! கானத்திலும் நாட்டியத்திலும் படங்களிலும் நாடகங்களிலும் அளவு கடந்த ஊக்கம் காட்டப்படுகிறது. தநம் செலவழிக்கப்படுகிறது. அதன் வேர் வெட்டப்படுகிறது. மாணிக்கத்தை மறந்து காகைப் பொன்னில் ஆசை செல்கிறது! கஷ்டம்! கஷ்டம்! ஸ்வதந்தரம் பெற்ற இந்திய அரசாங்கமும் மாகாண அரசாங்கமும் இதைக் கவனிக்குமா?

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான ஸ்ரீ ஜகத்குருவின் அதுக்ரஹத்தால் சென்னை ஸ்ரீ சங்கர மடத்தில் 36 ஆண்டுகளாக 18 புராண ப்ரவசநம் செய்யும் பாக்யம் கிடைத்தது. ஒரே இடத்தில் ஒருவனே 18 புராண ப்ரவசநம் செய்த வேறொருவரைத் தகவிண தேசத்தில் பார்க்கவில்லை என 18 புராண பூர்த்தி விழாவில் ஸ்ரீ ஜகத்குருவும் மற்றும் பலரும் கொண்டாடினார்கள். அங்கு கேட்பவர் சிலர்தானே! பலரும் படித்துப் பயன்படும்படி தமிழில் வெளியிடு என்று ஸ்ரீ ஜகத்குரு அருள் புரிந்தார்கள். அங்ஙனமே சிறிது விரிவாக பாக்யம் பிறும்மம் பிறும்மவைவர்த்தம் கூர்மம் மார்க்கண்டேயம் வாமநம் என்ற ஆறு புராணங்களை வெளியிட்டோம். போதிய ஆதரவில்லாததாலும் பலர் விற்றுத் தருவதாகக் கூறி புத்தகத்தை வாங்கிச் சென்று விலையையும் புத்தகத்தையும் தராமல் இருந்துவிட்டதாலும் மற்றவைகளை அச்சிட முடியவில்லை.

“தாங்கள் ஒருவர்தான் 18 புராணங்களைப் படித்தவர். அதில் என்ன இருக்கிற தென்று சுருக்கமாகவாவது ஜீவித்திருப்பதற்குள் வெளியிடுங்கள்” என பலர் பல முறை கூறுவதால் 5 பாக மாக்கி ஒவ்வொன்றிலும் நாலு நாலு புராணமாக வெளியிட உத்தேசம். பாகவதத்தில்

தேவீ பாகவதம் விஷ்ணு பாகவதம் ஸ்காந்தத்தில் இரண்டு ஆக 20 புராணங்களும் வெளிவரலாம். ஒரு பாகம் ஆயிரம் காபி வெளியாக சுமார் 1000 ரூ. ஆகும். இத் தொகையை அளிக்கத்தக்க தனிகர் தக்ஷிண தேசத்தில் இல்லாமலில்லை. ஆனால் இதைப்போல் பல மடங்கு வேறு லௌகிக தர்மம் செய்வர் ! இப் புண்யம் செய்ய பாக்யம் வேண்டாமா? தேஹி எனக்கேட்க நம் நா எழ வில்லை.

ஒரு பாகம் வெளியாகி அதன் மூல்யம் கைக்கு வந்த பின்பே மற்றொரு பாகம் வெளியிட முடியும். ஆதலின் ஆஸ்திகர் இதை ஆதரித்து அடுத்த பாகம் வெளிவரும் படிச் செய்ய வேண்டுகின்றேன்.

ஆஸ்திகர் பாதபாம்ஸு

ஸ்ரீவத்ஸ, வெ. ஸோமதேவசர்மா,

அவதாரிகை.

புராணம் என்ற சொல்லுக்குப் பழமையானது, முன்னுக்குக் கொண்டு வருவது. பழயதாயினும் புதிதானது என பல பொருள்கள் உண்டு.

புராண கர்த்தா: வேதவ்யாஸர் — சென்ற த்வாபர யுகத்தின் முடிவில் ஸ்ரீமன் நாராயணன் ஸத்யவதியினிடம் பராசரர் மூலமாகத் தோன்றியவர். வித்வத் பரம்பரையில் தோன்றி வித்யை ப்ரசாரம் செய்தவர்.

வ்யாஸம் வஸிஷ்ட நப்தாரம்-சக்தே: பௌத்ரம் அகல் மஷம் | பராசர ஆத்மஜம் வந்தே-சுகதாதம்தபோநிதிம்: || வஸிஷ்டரின் கொள்ளுப் பேரர். சக்தியின் பேரர். பராசரரின் புத்ரர். சுகரின் தந்தை. விஷ்ணுவின் அவதார மிவர்.

வ்யாஸாய விஷ்ணு ரூபாய-வ்யாஸ ரூபாய விஷ்ணவே | நமோவை ப்ரும்மா நிதயே-வாஸிஷ்டாய நமோ நம: || விஷ்ணுவே வ்யாஸராக அவதரித்தவர். வேதநிதி. வித்யைக் கடல். வஸிஷ்டர் மரபில் தோன்றியவர்.

அசதுர் வதநோ ப்ரும்மா -த்வி பாஹு: அப்ரோ ஹரி: | அபால லோசக: சம்பு: - பகவான் பாத்ராயண: || வேதத்தை வகுத்து பிரசாரம் செய்தவர். ஆதலின் ஒரு முகமுள்ள ப்ரும்மா. உலகைக் கல்வியால் உஜ்ஜிவித்தவர். ஆதலால் இரு கரமுள்ள ஹரி: ஸர்வ வித்யைகளையும் வெளியிட்டு முக்தி அளிப்பவர். ஆதலால் நெற்றிக் கண்ணில்லாத ஈச்வரன். இவரது சரிதத்தை நன்கு கவனித்தால் ஒப்பற்ற பெருமையால் மும்மூர்த்தி களைப் போன்றவர் என தானே வெளியாகும்.

ஸர்வ மறிந்தவர். ஸர்வ சக்தி வாய்ந்தவர். ஸர்வ உபகாரி. வழியில் விரைந்து ஓடும் ஒரு புழுவைக் கண்டு ஏன் வேகமாக ஓடுகிறாய்? என்று வ்யாஸர் கேட்டார். அது வண்டி என் மீது ஏறி என்னைக் கொல்லாதா? என்றது. புழுதானே நீ! நீ இறந்தால் என்ன நஷ்டம்? என்றார். அவரவர் உடல் அவரவருக்குப் ப்ரியமன்றோ?

என்றது புழு. இதைக் கேட்டு ஸந்தோஷமடைந்தார். மிருகப் பிறவியைத் தந்து அதனருகே சென்றார். அது அவர் அருளால் முற்பிறவியை அறிந்து அவரை வணங்கி நன்றி கூறியது. படிப்படியாக அரசனாக்கினார். அப்பொழுதும் அவன் இவரை வணங்கி நன்றி கூற மறு பிறவியில் அவனைத் துறவியாக்கி முக்திபெறச்செய்தார். இது வேறெந்த முனிவரால் முடியும்?

பாரதப்போர் முடிந்தபின் பாண்டவர், வந்ததிலுள்ள குந்தியையும் காந்தாரியையும் த்ருதராஷ்டிரனையும் காணச் சென்றனர். போரில் இறந்த வீரர்களது மனைவிகளும் வந்திருந்தனர். உங்களனைவர்க்கும் நான் என்ன உதவி செய்யலாம் என கேட்டார் வ்யாஸர். அவர் பெருமையை உணர்ந்த குந்தி இறந்த அனைவரையும் ஜீவனோடு வரவழியும் என்றாள். ஓரிரவு தவவலிமையால் அனைவரையும் அழைத்தார். என்னே தபஸ்ஸக்தி! வேதவந்தத்தில் புகுந்து பிரித்து அவர் வழிகாட்டி இராவிடில் வேதம் என்ற சொல்லே மறைந்திருக்கும். உபபிஷத்துகளில் உள்ள சிக்கை எடுத்து ப்ரும்ம ஸூத்ரங்களை அவர் கூறு திருந்தால் வேதாந்தம் அழிந்திருக்கும். கண்ணன் கூறிய கீதா உபதேசங்களை வகுத்து பகவத்கீதை எனும் அமிருதத்தை அவர் அளிக்காதிருந்தால், இருந்தும் இறந்தவராவோம். மிக ரஹஸ்யமான வேதத்தின் கருத்தைப் புராணவாயிலாக அவர் வெளியிடாதிருந்தால் தர்மத்திற்குத் தர்ப்பணம் செய்ய நேர்ந்திருக்கும்.

புராணம் எத்தனை ? யுகாதியில் ஒன்றாக ஒரு கோடியாக இருந்த புராணத்தை 18 ஆக வகுத்தார். ஜய என்றால் கடபயாதி கணக்கின்படி 18 என்று பொருள். புராண பாரதாதிகளில் முதலில்

நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம் |
தேவீம் ஸரஸ்வதீஞ்சைவ ததோஜயம் உதீரயேத் ||

என்ற மங்களச் ச்லோகத்தைக் கூறுகிறார்.

ஆதலால் 18 என்ற எண்ணிக்கை உள்ளதெல்லாம் ஜயப்ரதமாகும் என இது பலரால் கை கொள்ளப்பட்டது. புராணம், உப்புராணம், ஸ்ம்ருதி, வித்யை, பாரத பர்வா, கீதை அத்யாயம், பாரதபோர், போரில்

கலந்த அக்ஷோஹிணீ ஸேனை, பாஷை, ஜாதி, வாத்யம், வாத்திமர் அக்ரஹாரம், பாலக்காட்டு அக்ரஹாரம், திருவந்தபுரம் அக்ரஹாரம், ஐயப்பன் படி, காளிகரம், நமது வஸ்த்ரமுழம் இப்படி மற்றும் பல பதினெட்டாக அமைத்து ஐயம்பெற வழிகாட்டியவர் வ்யாஸர்.

வேதத்தில் பின்காலத்தவர் தன் இஷ்டப்படி ஒன்றை சேர்க்கவோ குறைக்கவோ கூடாவண்ணம் முத்ரை வைத்ததுபோல் காண்டம், ப்ரஸ்நம், அநுவாகம், பஞ்சாஸ்த், பதம் என்ற கணக்குகள் தோன்றின. ஆதலால் வேதம் வ்யாஸர் பிரித்தபடி அநேகமாக கலப்பினிற் சுத்தமாக இருக்கின்றது, உபநிஷத்துகளோ 12, 28, 32, 108, 1008 என தோன்றின. மேலும் இதர மதத்தின்தெய்வப் பெயரால்கூட எழுதி உபநிஷத் சேர்க்கப்படுகிறது. புராணத்திலும் அப்படி கலப்பு கூடாதென புராணக்கணக்கு 18, சுலோகக் கணக்கு 4 லக்ஷம் என இவைகளை ஒவ்வொரு புராணத்திலும் அமைத்திருக்கிறார். ஆனால் கலி முற்ற மரிதர் புத்தி மாறிவர, யந்த்ர ஸாதகங்கள் பெருக புராணங்களிலும் கலப்பு ஏற்பட்டது. சிஷிக்கச் சட்டமிருந்தும் உணவுப் பொருளிலேயே கலப்பு உண்டாகும் கலியில் மற்றதில் ஆச்சர்யமில்லை. எது எதில் கலப்பென ஆராய அவகாசமேது ?

புராணமஹிமை : நான்கு வேதங்களிலும் உபநிஷத்துகளிலும் புராண மஹிமை கொண்டாடப்படுகிறது. ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரராய், அத்வைதம் ஒன்றே ஸத்யம் என ஸ்தாபித்த ஆதிசங்கர் பகவத்பாதர், ப்ரும்ம ஸுத்திர பாஷ்யம் தேவதாதி கரணத்தில் புராண ப்ரமாணத்தைக் காட்டி தேவர்களுக்கு உடல் உண்டென வாதிக்கிறார். பதிநான்கு வித்யைகளில் ஒன்றான இதற்கு அந்தணர் அன்றன்று அநுஷ்டிக்கவேண்டிய ப்ரும்மயக்ஞ தர்ப்பணத்தில் "இதிஹாஸ புராணம் தர்ப்பயாமி" என புராணங்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்யப்படுகிறது. 'அபிச ஸ்மர்யதே' என்ற ப்ரும்ம ஸுத்திரங்களுக்குப் புராணங்களையே ப்ரமாணமாக ஆசார்யாள் எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாம பாஷ்யத்தில் அவர் கையாண்டது எல்லாம் புராணமே. புராண மஹிமையை அறிந்த அரசர்கள் ஆலயங்களில் இதற்கென தனி மண்டபம்

அமைத்து புராணம் கூறுபவர்க்கு மான்யம் அளித்து ப்ரசாரம் செய்து வந்தனர். மடங்களிலும் நதிக்கரைகளிலும் புராணம் நடைபெற்று வந்தது.

புராணத்தால் யாது பயன்? வேதமே நமது தர்மத்திற்கு வேர். அது மிக ரஹஸ்யமானது. எல்லோராலும் எளிதில் அறிய முடியாதது. ஸம்ஸ்கிருத பாஷாக்குநாம் உள்ளவர்கூட பொருள் காணமுடியாதது. சீகை முதலிய ஆறு அங்கங்களின் உதவியைக்கொண்டு பலர் பாஷ்யம் எழுதினர். பாஷ்யம் படித்தால்தான் வேத பொருள் விளங்கும். அறைகுறையாக படித்தவனைக்கண்டு வேதம் அஞ்சுகிறது. சரியான பொருள் கூறுது நம்மைக்கெடுப்பானே என்றுதான் பயம். இதிஹாஸம், புராணம் இவை வேதப் பொருளை நன்கு விளக்குகின்றன.

பிபேதி அல்ப ச்ருதாத் வேத: மாம் அயம் ப்ரதரேத்திதி இதிஹாஸ புராணாயாம்-ச்ருதி அர்த்தம் உபப்கும்ம

யேத் ||

மிக ஸூக்ஷ்மமான வேதப்பொருளைப் பூதக்கண்ணுட்போல் விளக்கிக்காட்டுவது புராணம். அரசன் ஆணை போல் வேதம் மிகச் சருக்கமாகக்கூறும். இது ப்ரபு ஸம்மிகை. நண்பனைப்போல் சிறிது விரிவாக உரைக்கும் தர்ம சாஸ்த்ரம் மித்ரஸம்மிகை. மனதிற்கினிய மனைவி போல் கதை ரூபமாகக்கூறும் புராணம் காந்தா ஸம்மிகையாம். 64 கலைகளுக்கும் பிறந்தவிடு புராணம். புராண ப்ரவணத்தால் புண்யம் உண்டாவது ஒருபாலிருக்க, பல நீதிகளைக்காட்டி நம்மை நல்வழிப் படுத்துகிறது அது.

முறைப்படி புராணம் படித்தவர் அல்லது கேட்டவர் ஸமூஹத்தில் ஒரு ஆதர்சபுருஷனை விளங்குவார். சிவாஜி உத்தம வீரனாகவும் தார்மிகனாகவும் விளங்கியது புராணத்தால். குலசேகர ஆழ்வார் பரீக்ஷித் செனாகர் முதலிய பலர் பெருமைபெற புராணமே காரணமாம். புராண ச்ரவணத்தை அன்றன்று அதுஷ்டிக்க வேண்டிய ஆந்ஹிக கர்மாஷ்டன் சேர்த்திருப்பதே அதன் முக்யத்தையும் பெருமையையும் காட்டுகிறது. அப்படிக்கேட்டு வந்த முன்னோர் நீண்ட ஆயுள் பெற்றனர். நல்வாழ்வு வாழ்ந்தனர். காமம், கோபம், பேராசை, த்ரோஹம்

முதலியன இல்லாமலிருந்தனர். ஜாதிச்சண்டை பாஷைச் சண்டை தேசச்சண்டை முதலியன இல்லாதிருந்தனர். சுயநலமின்றி பரோபகாரிகளாக இருந்தனர். போகத்தைத் தருணமாகக் கருதினர். தர்மத்திலே அதிகம் ஈடுபட்டனர். நாடுசெழித்திருந்தது. பொருளோ பொருளோ என பறக்கவில்லை! பணத்தை ஆட்கொல்லி என்பர். எளியவாழ்க்கை நடத்தினர். வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பொருளை மாத்ரம் தேடினர். இவ்வளவு பேருபகாரம் செய்தது புராணம். எல்லோர் அறிவையும் வளர்த்தது புராணம்.

புராணம் பாரத பொக்கிஷம். சரித்ரம் பூகோளம் ககோளம், ஸங்கீதம், ந்ருத்யம், ஜோதிஷம், வைத்யம், மிருக சிகித்யை, உடல் தத்வம், செடி கொடிகளுக்கு சிகித்யை, விக்ஞாநம், பாஷைகள், ஸாஹித்யம், காவ்ய நாடக அமைப்பு, தர்க்கம், வ்யாகரணம், வேதாந்தம், நிகண்டு, சருநம், ஆலய அமைப்பு, விக்ரஹப்ரதிஷ்டை, மூலமந்த்ரம், தீக்ஷாவிதி, வர்ணம், ஆசிரமம், ஆசாரம், ஆந்ஹிகம், நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்கள், காயத்திரியின் மஹிமை, ஜபிக்கும் முறை, காயத்ரீ ஹோமத்தால் விரும்பிய பயனைப்பெறுவது, கூத்திரிய தர்மம், குடியரசு, நியாயம் கூறல், வரிவிதிப்பது, க்ரமாதிகாரி முதலியவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது, விருதங்கள் ஏகாதசி மஹிமை, தூந்த்தின் பெருமை, பக்தி பக்தர் சரிதம், யோகம், ஸாங்க்யம், ஸ்த்ரீகள் தர்மம், கற்பு, கற்பரசிகள் சரிதம், கற்பம் உண்டாகும் வகை, வளர்தல், ப்ரஸவம், மரணம், மரணத்திற் குப்பின் ஜீவனது கதி, அண்டம், பதிநான்கு லோகங்கள், அங்குள்ளவர் சரிதம், நமது உடலில் எத்தனை எலும்பு? நரம்பு? எவ்வளவு மூச்சு நித்யம் விடுகிறோம்? பாம்பின் விஷ மகல மந்திரம், மருந்து, பாம்பு முதலியவைகளின் ஆயுள் ப்ரமாணம், எப்போது கர்ப்பமுண்டாகும்? எவ்வளவு முட்டை ப்ரஸவம்! கோவின் பெருமை, கோதாந மஹிமை, பயிரிடுதல், சிருங்கார சாஸ்த்ரம் அகால மரணத்தை ஓஷதிகளாலும் மந்த்ரத்தாலும் தடுப்பது, முனிவர்களது சரிதம், கோத்ர ரிஷிகள், ப்ரவர ரிஷிகள், கல்பம் முதல் த்ருடிவரை உள்ளகாலம், காலத்தினால் ஆயுஸ் உடல் தர்மம் பூமிஸாரம் குணம் முதலியன மாறுதல்,

காயகல்பம், மனிதர் ஸமுஹத்தில் நடக்கவேண்டிய முறை, நகர கிராம கிர்மாணம், பரிபாலனம், உத்யானம், தடாகம் அமைத்தல், நிருடர்களை சிகழ்ப்பது? வீதியைச் சுத்தமாக வைப்பது அசுத்தப்படுத்துவோரை எப்படி சிகழ்ப்பது? பூதப்ரேத பிசாசங்கள், ப்ரேத பிறவியைத் தரும். பாபம், நரகம், புண்யம், புண்யலோகம், அதன் வழி, புண்ய கேஷத்ரங்கள், புண்ய தீர்த்தங்கள், யாத்ரை, காசி, ப்ரயாகை, கயா அங்கு செய்யவேண்டிய கர்மாக்கள், தேவாதி சரீர அமைப்பு, உடல் அளவு, அஸ்தரசஸ்த்ராதி கள், ரதம், ஆஷ்ராய விமானம், உலக ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ப்ரளயம், சித்ரம், கூடுவிட்டு கூடுபாய்தல், அந்தந்த ஸ்தல மாஹாநம்யம் முதலிய எண்ணிறந்த ரத்னங்கள் அமைந்த பொக்கிஷம்.

புராணதத்வம்: முன் கூறியவைகளை மாத்ரம் கூறி நிற்கவில்லை. எந்த வகையிலாவது மனிதரைச் சீர்படுத்தி அடிக்கடி அவர் பிறவாமல் துக்கங்களை அனுபவிக்காமல் இறைவனிடம் இரண்டற ஒன்றுய்க் கலந்து ஆனந்தம் அளிப்பதே புராணங்களின் நோக்கம். நமது துன்பங்களுக் கு நாம் செய்யும் கர்மாவே காரணம் என்று காட்டி மனிதனைப் பிறர்க்குத் தீங்கு செய்யாமல் நல்வாழ்வு வாழ வழிகூறுகிறது. ஒரு தர்மத்தை அல்லது கடமையைச் செய்யும் போது பல இன்னல் தோன்றும். அதை எதிர்த்துப் போராடினால் முடிவில் இன்பம் கிரீத்தி உண்டாகும். ஸத்யம்வத என்ற ஸூத்ரம் போல் உள்ள வேதச்சொல்லை ஸத்ய ஹரிஸ்ஸந்தரன் கதைமூலமாக புராணம் கூறுகிறது. கதைகளே பசுமரத்தாணி போல் மனிதன் மனதில் இறங்கும். மறக்க முடியாமல் நின்று ஸங்கடம் வரும்போது நினைவூட்டும். வாழ்க்கை தனக்காக அல்ல! நூய வாழ்க்கை பலருக்குப் பலவகை நன்மை பயக்கும். எளிய மக்களும் ஏனையோரும் கசப்பான மருந்து போன்ற தர்மத்தை இனிப்பான சர்க்கரைபோன்ற கதை வாழிலாக அறிய வேண்டும். வேதத்தை கற்பதும் பொருள் உணர்வதும் எல்லோருக்கும் எளிதல்ல! அதன் பொருளை பண்டிதர் பாமரர் அனைவரும் அறிந்து அநுஷ்டிக்கும்படி செய்வதே புராணத்தின் நோக்கமும் தத்வமுமாம்.

புராணமும் உபபுராணமும்.

1 ப்ராம்ம புராணம்	10000	10 ப்ரும்மவைவர்த்தபுரா	18000
2 பாத்ம	55000	11 லிங்க	11000
3 வைஷ்ணவ	23000	12 வாராஹ	24000
4 சைவ	24000	13 ஸ்காந்த	81100
5 பாகவத(விஷ்ணு)	23000	13A ஸ்காந்த	
5A தேவீபாகவத		14 வாமந	10000
6 பவிஷ்ய	14000	15 கூர்ம	17000
7 நாரதீய	25000	16 மாத்ஸ்ய	14000
8 மார்க்கண்டேய	9000	17 காரூட	19000
9 ஆக்நேய	15400	18 ப்ரும்மாண்ட	12000

உப புராணங்கள் 18.

1. ஸநத்குமாரம், 2. நாரவீம்மம், 3. ஸ்காந்தம், 4. சிவ தர்மம், 5. நந்தி, 6. தூர்வாஸ, 7. நாரத, 8. காபில, 9. மாநவ, 10. ஓளசநவ, 11. ப்ரும்மாண்ட, 12. வாரூண, 13. காளி, 14. மாஹேச்வர, 15. ஸாம்ப, 16. ஸௌர, 17. பாரா சர்ய, 18. மாரீச.

இதில் சைவபுராணம் 10: 1. சைவ, 2. பவிஷ்ய, 3. மார்க்கண்டேய, 4. லிங்க, 5. வாராஹ, 6. ஸ்காந்த, 7. மாத்ஸ்ய, 8. கூர்ம, 9. வாமந, 10. ப்ரும்மாண்டம். வைஷ்ணவ புராணம் 4: 1. விஷ்ணு, 2. பாகவத, 3. நாரத, 4. காரூட. ப்ராம்ம புராணம் 2: 1. ப்ராம்மம், 2. பாத்மம். அக்நி புராணம் 1: ஆக்நேயம். ஸூர்யபுராணம் 1: ப்ரும்மவைவர்த்தம்.

ஸாத்விகம் 6 :—1. வைஷ்ணவ, 2. நாரதீய, 3. பாகவத, 4. காரூட, 5. பாத்ம, 6. வாராஹ.

ராஜஸ 6 :— ப்ரும்மாண்ட, ப்ரும்மவைவர்த்த, மார்க்கண்டேய, பவிஷ்ய, வாமந, ப்ராம்மம்.

தாமஸம் 6 :— மாத்ஸ்ய, கூர்ம, லிங்க, சைவ, ஸ்காந்த, ஆக்நேயம்.

இவை தவிர உபபுராணங்களில் சுணேச, மௌத்கல, தேவீ, கல்கி முதலிய சில புராணங்களும் இருக்கின்றன.

புராணத்தில் சில குறிப்புகள் :—ராமாயண பாரதம் போல் ஒரே நாயக நாயகியைப்பற்றி கதைகள் தொடர்ந்து இராது. கேட்பவருக்கு ஏற்றபடி துண்டு துண்டாகவே கதைகள் கூறப்படும். ஒவ்வொரு கல்பத்தில் நடந்ததைக் கூறுவதால் ஒரே கதை வெவ்வேறு புராணங்களில் வெவ்

வேறுக காணப்படும். சிலவிடங்களில் கதம்பம்போல் வசந நடையில் ஸ்துதிகள் காணப்படும். பெரும்பாலும் அநுஷ்டுப் என்றசந்திஸ்ஸிலேயே சுலோகங்கள் உள. சிலவிடத்தில் காவ்யம்போல வஸந்தநிலகம் ஸ்ருக்தராபஞ்சசாரமுதலிய விருத்தங்களில் அழகிய பலஸ்துதிகள் கூறப்படுகின்றன. அஷ்டோத்தரசதநாம, ஸஹஸ்ரநாமாக்கள் எல்லாம் புராணங்களின் சொத்துக்களே ஆகும். பற்பல மந்தரங்கள் வ்ரத ப்ரயோகங்கள் அறுபது ஆண்டுகளின் பெயர்கள் வ்யாஸர் தன் சரிதத்தை கூறுதல் ஸூத புராணிகர் மூலமாக புராண ப்ரச்சாரம் செய்தல் புராணங்களை யார்யார் கூறலாம், எந்த திக்கில் அமர்ந்து எப்படி கேட்பது என்பன சிறந்தமுறையில் அமைந்திருக்கின்றன.

புராணங்கள் எங்கே கிடைக்கும்? தஷ்டிண தேசத்தில் இரண்டொரு புராணங்களே கிரந்த லிபியில் வெளியிடப்பட்டு அவைகளும் தற்சமயம் அகப்படுவதில்லை. வடநாட்டிலும் செளகாம்பா ப்ரஸ் பநாசிஸ், ஆநந்தாச்சரமம் பூனா, கோபால நாராயண அண்ட்கோ பாம்பே, நிர்ணய ஸாகர் ப்ரஸ், பாம்பே இவைகள் சிற்சில புராணங்களை அச்சிட்டன. ஆனால் பறினெட்டையும் உப புராணங்களையும் அச்சிட்டது, கேமராஜ் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணதாஸ், வெங்கடேஸ்வர ஸஹம் ப்ரஸ் பம்பாய் என்ற அச்சகமேயாம். அவரிடம் 18 புராணங்களும் கிடைக்கும்.

தமிழில் சில : கூர்ம மத்ஸ்ய லிங்கம் முதலிய சில தமிழில் வெளியாயின. ஆனால் தற்காலம் விலைக்கு அகப்படாது. ஸ்காந்தம், கச்சியப்பர் செய்யுளும் வசநமும் இப்போது கிடைக்கும்.

ஆங்கிலத்தில் உள்ளவை சில : பாகவதம், விஷ்ணு புராணம், காருடம், தேவீ பாகவதம், நாரதம், ப்ரும்ம வைவர்த்தம் மாத்ஸ்யம் மார்கண்டேயம்.

18 புராண ப்ரவசநம் நடந்த இடம்:— சென்னை, திருச்சி, பொள்ளாச்சி, கரூர், தஞ்சை, பாம்பே, புனா, ராம னாதபுரம், சின்னமனூர், மதுரை, திருவநந்தபுரம், புதுகோட் பாலக்காடு, சிதம்பரம், கோழிகோடு, ஈரோடு, அம்பத்தூர், மன்னார்குடி, மாயவரம், பட்டுக்கோட்டை, லலிதா ஸதநம், பழைய மாம்பலம், புது மாம்பலம், தண்டையார் பேட்டை, நாகை, கல்கத்தா, டில்லி முதலியவிடங்களில் நடந்தன.

ஸ்ரீவத்ஸ. வெ. ஸோமதேவசர்மா.

ஸ்ரீ ப்ராஹ்ம புராணம்.

नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ।

देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयं उदीरयेत् ॥

[ப்ரும்மாவின் பெருமையை வர்ணிப்பதாலும் ப்ரும்மாவினால் கூறப்பட்டதாலும் ப்ராஹ்மம் என்று பெயர். பத்தாயிரம் சுலோகமும் இருநூற்று நூற்பத்தி மூன்று அத்யாயங்களும் உத்தரபாகம் நூற்று ஐந்து அத்யாயமும் கௌதம் மாஹாத்ம்யம் என்ற தீர்த்த மஹிமையும் உள்ளது.]

படைக்கும் தெய்வமான ப்ரும்மாவின் ஸ்ருஷ்டி முதலிலே வர்ணிக்கப்படுகிறது. முதலில் ப்ரும்மா தன் கார்யத்திற்கு ஸஹாயம் செய்ய பலரை மந்தினால் படைத்தார். ஆதியில் பகவான் ஜலத்தைப் படைத்து அதில் தனது வீர்யத்தை விட்டார். அது ஒரு அண்டம் போல் ஆனது. அதை மேலும் கீழுமாக இரண்டாகச் செய்ய அதே பதிநான்கு லோகங்கள் ஆயின. மரீசி அத்ரி அங்கிரஸ் புலஸ்த்ய புலஹ க்ரது வஸிஷ்டர் என்ற ஸப்த ரிஷிகளையும், அய, த்ருவ, ஸோம, தவ, அநில, அநல், ப்ரத்யுஷ, ப்ரபாஸ, என்ற அஷ்ட வஸுக்களையும், அஜைகபாத், அஹிர்யுத்நய, த்வஷ்டா, ருத்ரா, ஹரா, பஹுருப, த்ரியம்பக, அபராஜித, வருஷாகபி, ஸம்பு, ரைவத என்ற பதினேரு ருத்ரர்களையும், விஷ்ணு, ஸக்ர, அர்யமா, தாதா, த்வஷ்டா, பூஷா, விவஸ்வான், ஸவிதா, மித்ரா, வருண, அம்ஸ, பக, என்ற பனிரண்டு ஆதித்யர்களையும் படைத்தார். ப்ரும்மாவின் வலதுகை கட்டை விரலிலிருந்து உண்டான தக்ஷ ப்ரஜாபதி தனது மந்தினால் ஆயிரக்கணக்கான புத்ரர்களைப் படைத்தார். அவர்கள் தக்ஷர் விரும்பியபடி ஸ்ருஷ்டி கார்யத்தில் ஈடுபடவில்லை. துறவிகளாகி க்ஞாந மார்க்கத்தில் சென்றனர். உடலோடு உடல் சேர்ந்து ஸூக்ல ஸோணித ஸம்பந்தத்தால் பெண்களைப் படைத்து அவர்கள் மூலமாக ப்ரஜைகளைப் படைத்தார். அது முதற்கொண்டே உலகில் மைதூந கார்யம் தோன்றிற்று.

தேவஜாதி, ராக்ஷஸஜாதி, மனுஷ்யஜாதி, சந்த்ரஸூரியர்கள் மூலமாக ராஜவம்ஸம், கர்யபர் மூலமாக பக்ஷி ஸர்ப்பம் முதலியவைகளின் ஸ்குஷ்டி முதலியன விரிவாக வர்ணிக்கப்படுகின்றன. உலக கார்யம் நடப்பதற்கு ஒவ்வொரு கோஷ்டிக்கும் ஒவ்வொருவரைத் தலைவனாகச் செய்து பகவான் விதிப்படி அபிஷேகம் செய்தார். அத்ரிபுத்ரரான அங்கன் என்பவர் ஸுதேவ என்ற யம தர்மராஜனது புத்ரியை மணந்தார். அவ்விருவர்களுக்கும் ஜகித்த புத்ரன் வேதன். அவன் தனது செல்வாக்கைக் கொண்டு பூர்வ ஆசார அநுஷ்டானங்களை நிறுத்த ஆரம்பித்தான். யாகம் தாநம் முதலியவைகளைச் செய்யக் கூடாதென உத்தரவிட்டான். முநிவர்கள் “அப்படிச் செய்யாதே. உலகக்ஷேமத்திற்கும் அவரவர் நற்கதி பெறவும் யக்கும் தாநம் முதலியவைகள் அவர்யம்” என்றனர். அவன் அவர்கள் உபதேசத்தை ஏற்கவில்லை. தபோ பலத்தினால் பிணமாகி அவன் பூமியில் விழும்படி செய்தனர். அரசன் இல்லாமல் தர்மம் ஒங்காதென அவன் உடலைக் கடைந்தனர். அவனது பாபதோஷத்தால் நிஷாத ஜாதி உண்டாயிற்று. மறுபடியும் உடலைக் கடைய விஷ்ணுவின் அம்ஸமாக ப்ருதுசக்ரவர்த்தி தோன்றினார். அவர் மூலமாக ராஜவம்ஸம் வளர்ந்தது. கோஷ்டவமான பூமியினிடம் எல்லாவற்றையும் கறந்தார்.

மார்த்தாண்டன் : கர்யபரது மனைவி கர்ப்பிணியாக இருக்கும்பொழுது தர்ம தேவதை முநிவேஷங்கொண்டு பிஷை எடுத்தார். கருவிற்குத் தங்கு வராவண்ணம் அவள் மெதுவாக நடந்துவந்தாள். முநிவரை விட கர்ப்பத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தியதால் அண்டம் ம்ருதம் ஆகட்டும், அதாவது கரு இறகட்டும் என்றார். அவள் கதறி கீழே விழ, கர்யபர் க்ஞாநக் கண்ணால் உண்மையை அறிந்து உனக்கு ம்ருத அண்டத்தினிடம் மார்த்தாண்டன் என்ற குழந்தைப்பிறக்கும் என்றார். அங்ஙனமே ஸூரியன் பிறந்து வளர்ந்து த்வஷ்டாவின் பெண்ணை ஸம்க்ஞையை மணந்தார். அவர்களுக்கு ஸ்ராத்த தேவர் என்ற வைவஸ்வத மறு யமன் யமுனை என்றவர் தோன்றினர். புருஷனது ஈக்தியை பொறுக்க முடியாத ஸம்க்ஞை தனது நிழலை ஒரு பெண்ணுக்கி அவளிடம் தன் குழந்தைகளை விட்டுவிட்டு தந்தை வீட்டிற்குச் சென்றான்.

தவஷ்டா அவள் செயலைக் கண்டித்து புருஷனிடம் செல் என்றார். அவள் பெண்குதிரை வேடம் கொண்டு குருகேதரத்தில் தவம் செய்தாள். சாயாதேவி ஸாவர்ணி மறு, சனி என்ற இரு புத்ரர்களைப் பெற்றாள். மூத்தவளது புத்ரர்களை அலக்ஷயமாகவும் தன் புத்ரர்களை பக்ஷமாகவும் வளர்த்தாள் சாயை. இவதக்கண்டு யமன் அவளைக் கண்டித்தார். மறுபடியும் அவள் அதேமாதிரி செய்ததால் கோபம் கொண்டு காலைத் தூக்கினார். அவள், அந்த கால் அழிவிழும்படி சபித்தாள். யமன் இதைச் சூர்யனிடம் முறையிட அவர் உண்மையை அறித்து தாய் ஸாபம் வீணாகாது, காலில் உள்ள மாம்ஸத்தைப் புழுக்கள் பூமிக்குக் கொண்டு செல்லட்டும் என்று கூறி ஸம்க்கருயைத் தேடி மாமனார் வீடு சென்றார்.

தவஷ்டா மார்த்தாண்டர் மண்டலத்தில் உள்ள உக்ரமான கடினமான அம்ஸங்களைச் சாணைப் பிடித்தார். அவைகளைக் கொண்டு ஆயுதங்களைச் செய்து தேவர்க்கு அளித்தார். சிந்திய பாகம் எருக்கஞ் செடியாகிற்று, ரதஸப்தமி எருக்க இலை ஸநாநம் விசேஷம். ஸூர்யன் குருகேதரம் சென்று பெண் உருவுடனிருக்கும் ஸம்க்ரா தேவியைக் கண்டார். அவரும் ஆண் குதிரை ரூபங் கொண்டு அவளைப் பலாத்காரமாகச் சேர்ந்தார். "அன்யர் வீர்யம் தன் கருவில் சென்று புருஷன் கோதரத்தைக் கெடுக்கலாகாது" என்று அதை நாளி வழியாக அப்புறப்படுத்தினான். அதிலிருந்து நாஸதபர் அல்லது அஸ்வீரீகன் என்ற இருவர் தோன்றினர். அவர்தான் தேவவைதயர்.

இங்ஙனம் ஸூர்யன் சரிதமும் அவரது அஷ்டோத்தர சதநாமாவும் அதில் பனிரண்டு மிக முக்யமான தென்றும் ஒண்டரதேசத்தில் கோணுநித்யம் என்ற திவ்ய ஸூர்ய கேதரம் ஸூர்யோபாபாஸனை, அதன் பலன் முதலியவைகளையும் விரிவாக வர்ணிக்கிறார். பதிநான்கு மறுக்கள் துந்துமாரன் ஸத்பவ்ருதன், ஸகரன், யந்த்ரன், அமாவஸம் ரஜியபாதி கார்த்த வீர்யன், க்ருஷ்ணன் ஸிவனருளால் ஜாம்பவதியிடம் ஸாம்பன் என்ற புத்ரனைப் பெற்றது ஸிவன் லிங்கமானது முதலியவைகளைக் கூறுகிறார்.

ருத்ரன் பரமாத்மா. அவர் நாம ரூபமற்றவர். எனினும் லோக கார்யத்திற்காக நாமரூபத்தை ஏற்கிறார். அதனால் ரூபம் இல்லாததும் ரூபம் உள்ளதுமான லிங்க வடிவமாகக் காணப்படுகிறார். மூன்று குணவடிவமான ப்ரக்ருதியைக்கொண்டு லோக கார்யத்தில் ஈடுபடுகிறார். அவர் அக்நி வடிவன். ப்ரக்ருதி ஜலவடிவம், அக்நி சிவப்பு அல்லது வெளுப்பு நிறமானது. எப்படி சாய்ச்சாலும் மேல் நோக்குமக்கி. மதுவாணம் அல்லது ஸ்படிகலிங்கமே சிறந்தது. லிங்கம் எப்போதும் அக்நிபோல் மேல்நோக்கியே இருக்கும். ப்ரக்ருதி பெண்வடிவமானது. பெண்போன்ற அழகு வாய்ந்த மஹாவிஷ்ணு ஜலம் போல் கறுத்த மேனி உள்ளவர். படுத்த அல்லது உட்கார்ந்த நிலையில் ரூபத்துடன் உள்ளவர். ஜலத்திலே படுப்பவர். ஸாந்த ரூபி. அக்நிவடிவமான சிவன்-ஸோம-ஜலவடிவமான ப்ரக்ருதி எனும் விஷ்ணுவுடன் சேர்ந்து ப்ரும்மாவைக் கொண்டு ஜகத்தைப் படைத்தும் பரிபாலித்தும் முடிவில் தனக்குள்ளே ஒடிக்கிக் கொள்கிறார். சிவனையும் விஷ்ணுவையும் மந்தினாலும் வாக்காலும் உடலாலும் வழிபட வேண்டும். உல்கம் அக்நி-ஸோமவடிவமானது.

ப்ரும்மனையோ கர்ம காலத்தில் ப்ராம்மணரிடம் ஆவாஹனம் செய்துதான் பூஜிக்கவேண்டும். லக்ஷக்கணக் கான ஆலயம் அமைந்த பாரத தேசத்திலே, கண்டியூர் கொடிமுடி சிதம்பரம் முதலிய சில கேத்ரங்களைத் தவிர ப்ரும்மாவுக்கு ஆலயமில்லை. கோவிலில்லாமல் போனதற்குப் புராணம்—லிங்க வடிவமான சிவ சரீரஸ்ஸைத் தான் பார்த்ததாகக் கூறிய குற்றமே காரணம் என்கின்றது. கர்மாவிலும் அவர் பெயரைக் கூறாமல் “ப்ரஜாபதிம் மநஸாத்யாயன், ஆகாரா வாகாரயதி” என்றும் பூர்புவஸ் ஸுவஸ்வாஹா என்று வ்யாஹ்ருதியால் ஹோமம் செய்து அதன் உத்தேச த்யாகத்தில் அதாவது, அந்த பொருளை அர்ப்பணம் செய்வதில், ப்ரஜாபதயே இதம் நமம என்றும் கூறப்படுகிறது. ப்ரும்மாவை மந்தினால்தான் பூஜிக்கவேண்டும் என்பதை ஒரு கதை கூறுகிறது. வாக்கும் மந்தும், நான்தான் உயர்ந்தவன் என வாதிட்டு ப்ரும்மாவிடம் சென்றன. அவர் முதலில் மந்தால் நினைத்து வாக்கால் கூறி உடலால்

ஒரு வேலையைச் செய்கிறோம். ஆதலால் மந்தே சிறந்தது. அதன் தூதி வாக்க என்றார். வாக்கானது, இனி வாக்கால் உமக்கு ஹோமம் இல்லை என்றதாம். மந்தால் த்யாநம் செய்யவேண்டும் என்பதைப் போஷிக்கின்றது கதை. நேரில் சொல்லியும் ஹோமம் உண்டு. அவ்விடத்திற்கு அந்த கதை பொருத்தமான தல்ல.

க்ருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் : பகவான் வைகுண்டம் சென்றபின் ஆயிரக்கணக்கான அவர் மனைவிகளைத் திருடர் கொள்ளையடித்தனர். கற்பையும் அழித்தனர். அவர்களைக் காக்க காண்டபத்தாலும் அர்ஜுனனும் முடியவில்லை. வ்யாஸர் அதன் காரணத்தை விளக்கி பல நீதிகளைப் புகட்டுகிறார். முற்பிறவியில் அப்ஸரஸ்ஸுகளான அவர்கள் பூமியில் க்ருஷ்ணனாக அவதரித்த பகவானைப் பதியாக அடைய என்னவழி? என்று அஷ்டாவக்ரரைக் கேட்டார்கள். அவர் காத்யாயநீ வ்ரதத்தைக் கூறிக் கொண்டே ஜலத்திலிருந்து கரை ஏறினார். அவர் உடலின் கோணலைக்கண்டு அப்ஸரஸ்ஸுகள் நகைக்க அவர் அப்படி சாபம் அளித்தார். சிறியது குற்றம், பெரியது பரிகை. முனிவர்க்கும் குருவிற்கும் செய்யும் அபசாரம் அத்தகையது. நரநாராயண அவதாரமான அர்ஜுனனும் க்ருஷ்ணனும் சேர்ந்தபோதே அர்ஜுனனுக்குப் பலம் பெருமை. அவருடன் சூக்தி சென்றதால் இவன் சூக்தியற்றவனானான்.

அக்ருரர் ஸுபத்ரை : காஸியின் மஹிமை, சங்கு கர்ணன், ப்ரயாகம், புவநமண்டலம், மேரு, த்விபங்கள், ஜம்பூத்விபம், தேவாலயம், ககோளம், த்விபமலை, த்விபமரம், த்விபநதி, ஏகாம்ரக்ஷேத்ரம், புருஷோத்தமக்ஷேத்ரம் முதலியவைகளைக் கூறுகிறார். சந்த்ரவம்ஸ வர்ணனையில் அக்ருரர் ஸுபத்ரை இவர்களது பிறவி அபூர்வமானது. வருஷணியின் புத்ரரான ஸ்வபல்கர் மஹா புண்யரீலன். அவர் உள்ளவிடத்தில் நோய்வராது. துர்பிக்ஷம் தோன்றாது. நன்கு மழை பொழியும். ஒரு ஸமயம் காஸீக்ஷேத்ரத்தில் மழை இல்லாமல் போக அவ்வரசன் ஸ்வபல்கரை அங்கு அழைத்து வந்தான். உடனே நிறைய மழை பொழிந்தது. காஸிராஜன் தனது பெண்ணை காந்திநீ என்பவளை அவருக்கு அளித்து மணம் செய்வித்தான். காந்திநீ கர்ப்பினி ஆனாள். ஏற்ற காலத்தில்

ப்ரஸவமாகவில்லை. வருஷங்கள் பல சென்றன. வைத்யரும், ஜோதியுமும் மாந்த்ரிகரும் தங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாதென கூறி கைவிட்டார்கள்.

வயிற்றில் உள்ளது யாதோ? எத்தனை வருஷம் சுமப்பது? பூதமோ பேயோ இது? என தம்பதிகள் வருந்தும் போது கற்பத்திலிருந்த குழந்தை கூறிற்று : நான் பூதமல்ல. நான் கூறியபடி செய்தால் இன்றே இப்பொழுதே வெளியில் வருவேன் என்றது. ஆச்சர்ய மடைந்த தம்பதிகள் அப்படியே செய்வதாக வாக்களித்தனர். நான் வளர்ந்து தானம் செய்ய ஆரம்பிக்கும்வரை எனக்காக நித்யம் ஒரு கோதானம் செய்யவேண்டும் என்றது. உடனே அவர்கள் அதை ஏற்று கோதானம் செய்ய ஒரு ஆண்குழந்தை பிறத்தது. அதன் பெயரே அக்ஞரன். பரம ஸாக்தமானவர், க்ருஷ்ண பக்தி உள்ளவர். அவர் கூறிய ஸ்லோகமே வேதாந்த ஸாக்தி பாடத்தில் “ஸ்பிரு தேஸகல” என்று கூறப்படுகிறது.

வஸுதேவருக்குப் பதிகான்கு மனைவிகள். ஸுபந்ரை என்ற க்ருஷ்ண ஸ்ஹோதரி ஒரு அப்ஸரஸ். முடிவாது தவத்தைக் கலைத்த அப்ஸரஸ் கோஷ்டியைச் சார்ந்தவள். ஆதலால் பூமரில் பெண்ணுக்கும்படி சாபம் பெற்றாள். பிறகு இவளது ப்ரார்த்தனைக்கு இணங்கி நற்குலத்தில் உதித்து பிறத்தவன் உடலைவிட்டு தேவலோகம் செல்லும் படியும் வரம் பெற்றாள். அவள் வஸுதேவ தேவகிகளிடம் பிறந்து உடலைவிட்டு ஸ்வர்க்கம் சென்றாள். ஆங்குள்ள அப்ஸரஸ்ஸுகள் பகவானது லீலையைக்காண பலர் ஆயர்பாடியில் பிறக்கப்போகிறோம் என்றவுடன் அதிலேகமாக வந்து அந்த உடலில் புகுந்தாள். இறந்து பிழைத்த அவளை ஸுபந்ரா என்று அழைத்தார்கள்.

ஸிவ ஸஹஸ்ர நாமம்: தக்ஷப்ரஜாப்தி ஸிவனில்லாமல் யாகம் செய்ய தாக்ஷாயணீ என்ற தேவி அங்கு சென்று தக்ஷனுக்கு நல்ல உபதேசம் செய்தாள். அவனதை ஏற்காமல் போகவே தேவி அவன் யாகம் அழியும் என சாபமிட்டுத் தன் உடலையும் யோகாக்ரியால் விட்டு விட்டாள். இதை யறிந்த ஸிவனுடைய கோபாக்கியிலிருந்து விரபத்ரர் கிளம்பினார். பத்ரகாஸியுடன் மற்ற ஸிவகணங்களுடன் சேர்ந்து தக்ஷயகந்தத்தை அழித்தார்.

மஹாவிஷ்ணு சொற்படி தகூன் ஸ்ரீவணை ஸஹஸ்ர நாமங்களால் துதித்தார். மற்றவைகளைப் போல் அல்லாமல் நம: என்பதுடன் சேர்ந்து அர்ச்சனா வடிவமாக இருக்கிறது இந்த ஸஹஸ்ர நாமம். “ நமஸ்தே தேவ தேவஸு- நமஸ்தே பலஸுதந, நமோ பவாயஸ்ரவாய-ருத்ராய வரதாயச || 38 வது அத்யாயம் நூறு ஸ்லோகங்களால் கூறப்பட்டது இது.

ஸ்ரந்தமான ஸ்ரீவன் தனது கோபத்தால் உண்பான ஜ்வரத்தைப் பலவிடங்களில் பகுத்து அளித்தார். யானைகளிடம் மதமாகவும் மலைகளிடம் ஸ்ரீலாஜத் என்ற தாதுவாகவும் ஸர்ப்பத்தினிடம் தோலாகவும் பூமியில் களர்மண்ணாகவும் கோகிலத்தினிடம் கண் நோயாகவும் கிளியினிடம் விக்கலாகவும் புலியினிடம் களைப்பாகவும் மந்திரிடம் ஜ்வரமாகவும் ஆனது அது.

ஏகாம்பர ஷேத்ர மென்ற சிவ காஞ்சியை வர்ணித்து பூரி ஜகன்நாதமெனும் புருஷோத்தம ஷேத்ரத்தை மிகவிரிவாக வர்ணிக்கிறார். இந்தரத்யும்நன் என்ற அரசனுக்கு ஸ்வப்நத்தில் தோன்றி இந்த மரத்தால் எனது விக்ரஹத்தைப் ப்ரதிஷ்டை செய் என்றார் பகவான். க்ருஷ்ணன் பலராமன் ஸுபத்ரை வடவிருகும் மார்க்கண்டேயர் இவர்களது தர்ஸனம் மிக விசேஷம். மஹாகாளேஸ்வரம் என்ற சிவாலயம் அதனருகே இருக்கின்றது. இந்தரத்யும்நன் செய்த காருண்ய ஸ்தலம் மிக ரமணீயமானது. கருணை உண்டாகும்படி செய்வது.

இந்தர பதவியிலும் பயம் உண்டு: முநிவரையும் விஷயம் மயக்கும். பரமன் பரம கருணாமூர்த்தி என்பவைகளை விளக்கி ருசியான ஒரு கதை கூறுகிறார். கண்டு எனும் முநிவர் கௌதமீ கரையில் கடுந்தவம் செய்தார். நூறு அஸ்வமேதம் செய்தவரும் கடுந்தவம் புரிந்தவரும் இந்தர பதவியைப் பெறுவர். அதிகாரத்திலுள்ள ஸக்ரன் தன் பதவிக்குப் பங்கம் வருமோ என அஞ்சி அவைகளைச் செய்யவிடாமல் தடுப்பான். வஜ்ராயுதமும் பயன்படாவிடத்தில் அப்ஸரஸ்ஸுகளை அனுப்புவான். கண்ணைப் பரிக்கும் மின்னல் கொடிபோன்ற ப்ரம்லோசந்தியின் அழகும் இனிய கீதமும் கண்டு முநிவரது தவத்தைக்

கலைத்தது. காமவலையில் சிக்கினார். அல்லும் பகலும் அவளுடன் ரமித்தார். நாட்கள் பல, மாதங்கள். பல, வருஷங்களும் பல சென்றன. முடிவர் போதுமென. அதை விடவில்லை. பின்னால்து தனக்குத் தீமையை விளைவிக்குமோ என்று அஞ்சினான் அப்ஸரஸ்.

நூறாண்டுகளுக்குப் பின், தான் செல்ல விடை கேட்டான். என்ன அவசரம்? இப்போதுதானே வந்தாய்? சற்று இரு, என மூன்று முறை கேட்டும் முடிவர் விடை அளிக்க வில்லை. திடீரென ஒரு ஸமயம் எழுந்து மடிஸஞ்சியை எடு ஸ்நானத்திற்குப் போகவேண்டுமென்றார். சிறித்தாளவன். ஏன் சிறிக்கிறாய்? என்றார். ஆண்டிகள் ஆயிரம் சென்றனவே! அஸ்தமனத்திற்குள் ஸந்த்யை செய்ய வேண்டுமென அவஸரப்படுகிறீரே என்றான். விழித்துக்கொண்டார் தவஷி. ஐயோ! ஆயிரமாண்டா வினாயின? அநுஷ்டாபம் போனதே! தவம் ஒழிந்ததே! என் செய்வேன்? என மகம் வருத்தினார். தன் நிலையை நினைத்து நினைத்து துக்கித்தார். ஸாந்தமாக அப்ஸரஸை அனுப்பிவிட்டு தன் செயலை எண்ணி எண்ணி தவித்தார். பரமனேகதி! அச்சுடரில் இந்த பாபம் எந்த மூலைக்கு? என்று குணிந்து பரமனை நாடிப் பாடினார்.

“பாரம்பரம் விஷ்ணுர பாரபார:” என்ற அந்த மூன்று சுலோகம் மஹாமந்திர வடிவமானது. அதனால் பாப மகன்றது. பரமனருளைப் பெற்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் : 4 முதல் 104 வரை ஸ்ரீ க்ருஷ்ண சரிதம் வர்ணிக்கப்படுகிறது. பெரும்பாலும் ஸ்ரீ மத் பாகவதத்தைத் தழுவியதாகவே இருக்கிறது. தஸாவதார கதைகளைக்கூறி தத்தாத்திரேய அவதாரத்தால் நஷ்டமான வைதிக தர்மம் யாகயக்ஷம் வேத ஸாஸ்திரம் முதலியன வருத்தியடைந்தன என்கிறார்.

மரணமும் லோகாந்தரமும் : எந்த நிலையிலும் எந்த இடத்திலும் எந்த வயதிலும் எந்த பிராணிக்கும் மரணம் வந்தே திரும். அதைத்தடுக்க எவராலும் முடியாது. ஜநந மரணம் இரண்டையும் கண்ணுக்கெட்டாத ஒரு ஸக்தி நடத்துகிறது. இது வேறு எதனாலும் செய்ய

முடியாதது. புண்ய பாபம் இரண்டினால் அது ஸாதகமாகவும் பாதகமாகவும் ஆகும். புண்யம் செய்தவர் கஷ்டமின்றி நல்ல மரணம் அடைவர். பாபிகள் துர்மரணம் அடைவதுடன் மிகக்கஷ்டப்பட்டு இறப்பர். அர்ச்சமயம் நிவ்ரமான வாயு உடலில் உண்ணத்தை வருத்தி செய்யும் கழுத்திலுள்ள உதாநன் என்ற வாயு அந்நபாநங்களை உள்ளே செல்லவிட்டாமல் தடுக்கும். அந்நபாந தாநம் செய்தவர்கள் அதனால் அதிக கஷ்டப்படாமல் இறப்பர். தாநம் செய்யாதவரோ பாஸநாஹ மெடுத்து வருந்துவர். உடலைவிட்டு வர மனமில்லாத ஜீவனை இரு யமநிக் கரர் தடின சொற்களைக்கூறி தடியாலடித்து மிற்ப், இழுத்துச் செல்கின்றனர்.

என்னுறு யோஜனை தூரம் உள்ள யமலோகத்திற்கு ஒரு முஹூர்த்த காலத்திற்குள் வாயு ஸரீரம் அளித்து அழைத்துச் செல்வர் யமதர்மனிடம். "இவனைத் தான் அழைத்து வரச்சொன்னீர்களா" என்று காட்டி மறுபடியும் பூலோகத்தில் கொண்டுவிடுவர். ஒவ்வொரு நாளைய கர்மாவினாலும் ப்ரேத ஸரீரம் உண்டாகின்றது. வருஷோத் ஸர்ஜந கர்மாவாலும் மற்றவைகளாலும் ப்ரேத ஸரீரம் அகன்று யாதநா ஸரீரம் உண்டாகின்றது. இறந்தவருக்கு நாதனில்லாவிடில் அரசனேனும் ப்ரேத ஸரீரம் அகலுவதற்கேற்ற கர்மாவைச் செய்விக்க வேண்டும். இல்லையேல் அந்த குடும்பத்தவரையும் மற்றவரையும் அந்த ப்ரேதம் துன்புறுத்தும். யாதநா ஸரீரத்துடன் யமலோகம் செல்ல ஓராண்டாகும். அதுவரை மாஸ்ய ஸோத கும்பங்களால் அந்த ஜீவனுக்கு அன்னபாகம் அளிக்கவேண்டும். பிறகு யமனுடைய ஸன்னிதியில் விசாரணை நடத்தி புண்ய பாபத்திற்கேற்ற இடத்திற்கு அனுப்பப்படுவர்.

பசுவைக் கொல்பவன் வஜ்ரகண்டகம் என்னும் நரகத்தில் லக்ஷ வர்ஷம் துன்பத்தை அனுபவித்தும் பூமியில் சண்டாளனாகப் பிறப்பான். ப்ராம்மணனைக் கொன்றவனும் பூமியையும் நம்பி அளித்த பிறர் ஸோத்தையும் அபஹரித்தவன் தாம்பர கும்ப நரகத்தை ஒரு ப்ரளயம்வரும் வரை அனுபவித்துப் பூமியில் குஷ்டரோகியாகப் பிறப்பான். குஷ்டரோகியைப் பார்த்தால் உடனே ஸூர்யன்

அல்லது அக்தியைத் தர்சிக்கவேண்டும். பொய் ஸாக்ஷி கூறியவனைக் கரும்பு ஆலை நரகத்தில் தள்ளி கருப்பங் கழியைபோல் பிழித்து எடுப்பார்கள். இங்ஙனம் அப்ர நிஷ்டம் தப்ததாம்ரம் ஜ்வாலாமாலா தாமிஸ்ரம் மஹா தாமிஸ்ரம் வஜ்ரகபாடம் நிருச்வாஸம் சும் பீ பாகம் அங்காரராசி லாலாபகஷம் க்ருமிபகஷம் முதலிய கொடிய நரகங்களில் தள்ளப்படுவர். அடுத்தபிறனிகளிலும் இந்த பாபமேஷம் தொடர்ந்து பலனைத்தரும். தாநம்பாபத்தை அகற்றும். அன்ன தாநம் மிகச்சிறத்தது. பத்து ஸஹஸ்ர ப்ராமண போஜகம் செய்தவர் ஸகலபாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுவார்.

ஸ்ரரத்தம்:— ஸ்ரரத்தையுடன் இறந்தவர்களை நாடி செய்யும் கர்மா ஸ்ரரத்தமெனப்படும். இறந்தபின் ஜீவன் எந்த உலகில் எந்த பிறவியில் இருந்தாலும் அவர்களுக்கும் அன்னமளிப்பது இறைவன் கடமை. அதை நன்கு செய்ய வஸு ருத்ரர் ஆதித்யர் என்ற பித்ருகணங்களைப் படைத்திருக்கிறார். இறந்தவரை நாடி வேறொரு ப்ராம்ம ணனுக்கு விதிப்படி அன்னமிட்டு அக்தியில் ஹோமம் செய்து பிண்ட தர்ப்பனமும் அளித்தால் வஸுருத்ர ஆதித்யர்கள் அவர்களைத் தேடி அவர்களுக்கேற்ற உணவாக மாற்றி அளிக்க வேண்டும். அந்த அறிவையும் அங்கு செல்லவும் உணவை மாற்றவும் பகவான் அவர்களுக்கு யோக சக்தியை கொடுத்து இருக்கிறார். இவர்கள் சந்த்ரனது பெண்ணான ஊர்ஜா என்பவளைக்கண்டு மோஹிதது தங்களுள் ஒருவரை மணக்கும்படி வேண்டினர். அதை அறிந்த லோமன் பித்ருக்களைப் பதவியைஇழக்கும்படியும் பெண்ணை நதியாகும்படியும் சபித்தார். இதைக்கண்டு மஹாவிஷ்ணு ஸ்ரரத்த அதிகாரிகளான இவர்களை ஸ்ரரத்தத்தின் மூலமாகவே மூக்கி பெறும்படி செய்யக் கருதினார். தானே இவர்களை நாடி ஸ்ரரத்தம் செய்தார். வராஹாவதாரம் செய்தபோது தன் ரோமத்திலிருந்து உண்டான தர்ப்பந்தையும் என்னையும் அநில் பயன்படுத்தினார். அதனால் இழந்த மூத்தியைப் பெற்றனர் பித்ருக்கள். தர்ப்பம் ராக்ஷஸ் அல்லது ராக்ஷசகூடமான கோபம் ஸாபம் முதலியவற்றை அருகில் வராஹபடி தடுக்கும். எவ்வு மகதை ஏகாக்ரப் படுத்தி காமாதிகள்

உண்டாகாமல் செய்யும். இவர்கள் விரும்பிய ஊர்ஜா என்ற சந்த்ரனது கன்யகையை - ஸ்வதா என்ற பெண் ஆக்கி அவர்களிடம் அளித்தார். ஆதலால் ஸ்ரராதத்தத்தில் தர்ப்பம் எள்ளு ஸ்வதா என்பன உபயோகிக்கப்படுகின்றன.

ஸ்ரராத்தம் நித்யம் நைமிதிகம் காம்யம் ஏகோத்திஷ்டம் ஸபிண்டகரணம் பார்வணம் நான்தி என பலவகையாம். சில ச்ரராத்தங்களில் பூர்வ பித்ருக்களது பெயரும் விஸ்வதேவர் பெயரும் மாறும். இறந்த நமது பித்ருக்கள் 'எட்டு வயதுள்ள கன்யகையை எந்த புத்ரனேனும் மணப்பானா? ஒருவனாவது கையசென்று ஸ்ரராத்தம் செய்யமாட்டானா? பல புத்ரர்கள் நம் ஸந்ததியில் உண்டாகமாட்டார்களா' என தேவர்களை ப்ரார்த்தித்தகின்றனர். கயாஸ்ரராதத்திற்கு ஸமம் கன்யாவிவாஹம், இறந்தவனை மாத்ரம் நாடிச் செய்கிறது ஏகோதிஷ்டம். இறந்தவனை அவனது பிதாவுடனும், அவர் பிதாவுடனும் சேர்த்து ஸமமாகப் பிண்டமளிப்பது ஸபிண்டகரண ஸ்ரராத்தம். நியாயமாக பனிரண்டு மாஸம் சென்றபின் பதினாறு மாஸ்யமும் முடிந்தபின் செய்யவேண்டியது இது. அதுவரை கர்த்தா இருந்து செய்வது நிச்சயமில்லாததால் அவைகளை ஆகர்ஷித்து ஆமமாகச்செய்துவிட்டுப் பனிரண்டாவது நாளிலே இது செய்யப்படுகிறது. ஆண்டு தோறும் இறந்தவர் நிதியில் செய்வது பார்வணம்.

க்ரஹண காலத்தில் செய்ய வேண்டியது நைமிதிகம். ஒரு பலனைக் கோரி செய்வது காம்யம். மஹா ளயம் அமாவாஸ்யை மாஸ ஸங்க்ரமணம் அஷ்டகா அன்வஷ்டகா முதலிய தொண்ணூறு நித்யமாம். இது ஷட்நவதி ஸ்ரராத்தம். இந்த நிறங்களிலும் முக்யமாக மஹா ளய பக்ஷத்திலும் பித்ருக்கள் புத்ரர் முதலியவர் இருப்பிடம் வருகிறார்கள். ஸ்ரராத்தம் அல்லது தர்ப்பணத்தால் அவர் பரிதாஹத்தை அடக்கினால் ஸந்தோஷம் அடைந்து ஸந்ததி ஸம்பத் ஆயுஸ் ஆரோக்யம் க்ஞானம் முதலியவைகளைத் தருகின்றனர். தர்ப்பணம் கூட செய்யாதவரைச் சபித்துச் செல்வர். தானே உண்ணமுடியாத குழந்தைகளுக்கு ஸமயமறிந்து உணவளிப்பது போல் லோகாந்தரத்தில் தானே ஸம்பாதித்து உண்ண முடியாத

பித்ருக்களை நாடி அந்தந்த ஸமயத்தில் ஸ்ரராத்தம் அல்லது தர்ப்பண மூலமாக உணவளிக்கவேண்டும். அதற்காகவே நம்மைப் பெற்று வளர்த்தனர். பொருளும் தந்தனர்.

குறிப்பிட்ட தாய் தந்தைக்குச் செய்யும் ஸ்ரராத்தம் பலருக்கும் பயன்படுகிறது. ஸ்ரராத்த ப்ராம்மணர் சாப்ரிட்டபின் அவர் இலை எதிரில் வைக்கும் விகிரான்னத் தால் துர்மரணத்தால் இறந்து பிஸாச ரூபமாக இருக்கும் நமது வம்சத்தவர் ஸந்தோஷம் அடைவர். ப்ராம்மணர் களுக்கு அளிக்கும் சந்தநம் தேவ ஸ்ரீரம் பெற்ற நம் குலத்தவரை ஆந்தமடையச்செய்யும். பிண்டத்தின்மேல் வைக்கும் எள்ளு ம்ருகமானவர்க்கும் தர்ப்ப ஜலம் பல் முளைப்பதற்கு முன் இறந்தவர்க்கும் வஸ்த்ர ஜலம் மர மானவர்க்கும் இன்பந்தரும். வஸ்த்ர தூநம் செய்வது மிக அவச்யம். கன்றை அவிழ்த்து விட்டால் ஆயிரம் பசுக்கள் இருந்தாலும் தன் தாயினிடமே செல்லும். அதே போல் நாம் செய்யும் ஸ்ரராத்தம் நமது பித்ருக்களிடமே செல்லும்.

வர்ண தர்மம் ஆச்ரம தர்மம் ஸதாசாரம் முதலியன மிக விஸ்தாரமாக வர்ணிக்கப்படுகின்றன.

கைரிக ஏகா தசியின் அபூர்வ விஷயம் : மஹர்ஷிகள் முக்திக்கு ஸுலபமான வழி யாதென கேட்க பரமஸிவன் கூறினார் : ஏகாதசியில் உபவாஸமிருந்து கண் விழித்து இரவெலாம் பகவாளைப் பாடி த்வாதசி பாரணை செய்வதே ஸுலபமான வழி. அவந்தி தேசத்தில் அப்படிப் பாடி வரும் சண்டாளனை ஒரு ப்ரம்மராஷஸ் வழிமறித்து அவனைப் புஜிக்க ஆரம்பித்தது. அவன் இரவில் பகவாளைப் பாடி காலையில் வருகிறேனென்று சென்றான். காலையில் அவன் வர அவனைக் கொல்லாமல் அது அவனிடம் புண்யத்தை யாசித்தது. அதனால் இருவரும் வைகுண்டம் சென்றனர். இருவர்களது முற்பிறவிதான் இங்கு விஸேஷம்.

சண்டாளன் முன் ஜன்மாவில் வேத வேதாங்க வேதாந்தம் அறிந்த ப்ராம்மண ஸன்யாஸி. ஆஸ்ரம ஆசாரப்படி பிஷை எடுத்த அன்னத்தைப் புஜிக்க ஆரம் பித்தார். அநிவேகமாக ஓடின பசுக்களது கால் புழுதி

அந்த அன்னத்தில் வீழ்ந்தது. அது அஸுத்தமான தென
நனைத்து அதைத் துரே எறிந்துவிட்டார். கோளின் பாத
தூளியைத் தலையால் வலித்து கோபாலன் என
கருஷ்ணன் பெருமை அடைந்தார். இவர் அதை அஸுத்
தம் எனக் கருதிய பாபத்தால் அவர் சண்டாள ஜன்
மாவை அடைந்தார். பூர்வ புண்ய வாஸனையால் ஏகாதசி
உபவாஸம் பகவந்நாம கீர்த்தனம் முதலிய பாக்கியத்தைப்
பெற்றான். ப்ஞம்ம ராக்ஷஸன் முற்பிறவியில் வைதிக
குலத்தில் தோன்றியவன். ராஜ புரோஹிதரின் புத்ரன்.
வேத ஸாஸ்த்ரம் அறியாதவன். தந்தைக்குப் பின் ராஜ
குருவானார். அபஸ்வரத்துடன் வேதத்தைக் கூறி அநேக
தவறுதல்களுடன் கர்மா செய்து வைத்தார். அந்த பாபத்
தால் மறுபிறவியில் ப்ஞம்ம ராக்ஷஸ் ஆனார். அவர்களே
ஏகாதசியால் ஸுலபமாக நற்கதி அடைந்தனர் எனில்
மற்றவர் ஏகாதசியில் நாம கீர்த்தனம் செய்தால் நற்கதி
பற்றி கூறவும் வேண்டுமா?

காமதமநனின் மாயா தர்மம்: காமதமநன் ஒரு
மன்னன் மகன். காமத்தை அடக்கி காரணப் பெயர்
பெற்றான். இளைமையில் கல்வி பயின்றான். பெற்றோ
ரிடமும் கற்றோரிடமும் அன்பு பூண்டவன். தாம் தயை
தன்னடக்கம் முதலிய நற்குணம் படைத்தவன். தக்க
வயதிலே தநயனுக்கு மணம் செய்விக்க விரும்பினார்
தந்தை. காமதமநன் "எனக்கு மணம் வேண்டாம் நற்
குணமே வேண்டும். மணந்து மக்களைப் பெற்று மரிதர்
படும் துன்பமே அதிகம். துறவுபூண்டு ஆதம் சிந்தனை
யில் அமர்ந்தால் ஆனந்தம். உலகம் மாயா வடிவமானது.
மாயையை ஜயித்தவனே சிறந்தவன். இதற்கு முன்
மூன்றாவது பிறவியில் நான் ஸுதபஸ் எனும் வித்பாதர
னாக இருந்து தவம் செய்தேன். யாது வரம் வேண்டு
மென்றார் பகவான். க்ஞானியையும் மயக்கும்
மாயையைக் கண்ணால் காணவேண்டும் என்றேன். அது
கடினம். அதை மாத்ரம் விரும்பாதே. நாரதர் அதனால்
பெருந் துன்பம் அனுபவித்தார் என்றார் ப்ரபு. நான்
பிடிவாதம் செய்தேன். ஆனால் அருகில் உள்ள திர்த்தத்
தில் முழுகு என்றார். முழுகினேன். எழுந்து என்னை ஒரு
சண்டாளப் பெண்ணாகக் கண்டேன். விகாரமான உரு
வுள்ள பஞ்சமன் ஒருவன் என்னை மணந்தான். குருடான

இரு பிள்ளைகள் செவிடான ஒரு பெண் எங்களுக்குப் பிறந்தன. தரித்ரனும் குருபியுமான பதி, குருடும் செவிடு மான குழந்தைகள். திராத பதி, ஓயாத நோய். கதறினேன், பதறினேன். விதியை நொத்தேன்: தற்செயலாக கோகா திர்த்தத்தில் முழுகினேன். பழைய ஸுதபஸ் எனும் வித்யாதர சரீரம் பெற்றேன். கோ-(க: நான்) யார்? கா அந்த சண்டாள ஸ்திரீ யார்? என சிந்தித்தேன். அதனால்தான் அது கோகா எனப்பட்டது.

என் பதி, குழந்தைகளுடன் என்னைத் தேடிவந்து காணாமல் கதறி கீரில் விழு ஆரம்பித்தார். நானே அந்த சண்டாள ஸ்திரீ என்ற நயாபகம் வந்தது. அவர்களுக்கு எவ்வளவோ ஸமாநாதம் சொன்னேன். அனைவரும் அதில் விழுந்து உயிரை விட்டனர். நானும் அதில் இறந்தேன். பிறகு ஒரு வைஸ்யனாகப் பிறந்தேன். முற்பிறவியில் நடந்தது நினைவிற்கு வந்தது. அந்த கோகா நதியிலேயே அவ்வுடலை விட்டேன். இரப்பொழுது உமது மகன் காமதமனாக இருக்கிறேன். மாயை மிக மிகக் கொடியது. துன்பத்தையே தருவது. பிஸ்ஸாரமான ஸம்ஸாரத்தில் ஆசையை உண்டுபண்ணும். ஸாரம் உள்ளதும் ஆனந்த மயமுமான முக்தியில் புத்தியைச் செலுத்த விடாது. எத்தனையோ பிறவி! எத்தனையோ மணம்! எத்தனையோ தந்தை தாய்! எத்தனையோ மக்கள்! போதும்! போதும்! கோகா திரம் சென்று மாயேசனை வராஹமூர்த்தியை வணங்கி மாயையை அறுப்பேன். பிறவிக் கடலைக் கடப்பேன்'' என்று சொன்னான் காமதமன்

கலியின் தோஷமும் குணமும்: காலம் அநாதி. த்ருடிகியிலும் முஹூர்த்தம் யாமம் பகல் இரவு திரம் வாரம் பக்ஷம் மாஸம் ருது அயனம் வர்ஷம் யுகம் மன்வந்தரம் கல்பம் என பலன்கைப்பப்து. யுகம் நான்கு. க்ருத த்ரேதா த்வாபர கலி என்பனவாம். தர்மம் முறையே நான்கு மூன்று இரண்டு ஒரு பாத்தத்துடன் நான்கு யுகங்களிலுமிருக்கும். கலி மிகப் பாப யுகம். வர்ணாச்ரம தர்மத்தை வெறுப்பர். வேத ஸாஸ்த்ரம் வேண்டாம் என்பர். பித்கு மாந்கு குரு பக்தியைப் பரிஹஸிப்பர்.

கற்பை கனவிலும் கவனியார். விவாஹம் போகத்திற்கே என்பர். ஜாதியை கவனியார். இஷ்டமானபடி மணப்பர். காதல் காதல் என காமத்தில் முழுகுவர். விரைவில் வெறுப்புகொண்டு விலகுவர். அழகும் பொருளும் இன்பப் பேச்சுமே வரனுக்கு வேண்டிய குணம். பணமில்லாத பதியைக் கைவிடுவர். பெண்களே பணந்தேடக் கிளம்புவர். அச்சம் நானம் அடக்கம் என்பதை எளறம் செய்வர்.

கூத்திரியவம்சம் குறையும். அரசர் அரசாணமாட்டார். தநமும் செல்வாக்கும் உள்ளவனே தரணியை ஆள்வான். அவன் இஷ்டமே சட்டமாகும். அவன் கூறுவதே ஸாஸ்த்ரம். குடிகளும் தனக்கென்றே தநம் தேடுவர். பொருள் சேர்ப்பதே புருஷார்த்தமாம். அநியாயமாக அர்த்த ஆர்ஜனம் செய்ய அஞ்சார். அவரவர் இஷ்டப்படி திரிவர். தனக்குத் தோன்றியதே தெய்வம், தனக்குத் தோன்றியதே மதம். தன்னிஷ்டப்படி ஆடை, ஆசாரம். சிகை பூணல் புண்ட்ரம் இவைகளை மதியார். பெண்களே அதிகம் உண்டாவர். அதிகாரம் செலுத்துவர். துர்ப்பிக்ஷம் அடிக்கடி உண்டாகும். பலர் உணவின்றி மாள்வர். விசேத்ரமான நோய்கள் தோன்றும். தாநம் குறையும். யாசகம் அதிகமாகும். அன்ன விக்ரயம் அதிகமாகும். ஆலய ஸேவை அகலும். வாயால் வேதாந்தம் பேசுவர். மநஸ் ஸூத்தி இராது. தர்ம ஸொத்தை துர்விநியோகம் செய்வர். காலத்தில் மழை இராது. அதிவ்ருஷ்டியும் உண்டாகும். சண்டை திருடு கொள்ளை அதிகரிக்கும்.

பெற்ற மாதா பிதாவுக்கு ஸ்ரர்த்தம் செய்யார். பஞ்சமருக்கு அந்நதாநம் செய்வர். தாழ்த்தவரிடம் உப தேசம் பெறுவர். ஜாதித்வேஷம் தெய்வத்வேஷம் பாஷா த்வேஷம் தலைவிரித்தாடும். ஆயுளும் பலமும் குன்றும். பூஸாரம் குறையும். நாளுக்கு நாள் ராஜாங்க வரி அதிகரிக்கும். தாழ்த்தவர் மேலானவரின் தர்மத்தைக் கைக் கொள்வர். துராசாரம் பரவும். துஷ்டருக்குப் பெருமையும் ஸரிஷ்டருக்குக் கஷ்டமும் உண்டாகும். ஸங்கீதமும் நாட்யமும் ப்ருமம் வித்யை போல் கொண்டாடப்படும். ஒரு ஸ்த்ரீ பல புருஷர்களை மணப்பது நாகரிகமாகும். எல்லோரும் தர்ம உபதேசம் செய்வர். எல்லோரும் கவியாவர். எல்லோரும் தர்மம் பேசுவர்.

“கலியின் செயலிது. ஆதலால் நாம் தர்மத்தை எப்படிச் செய்வது” என எண்ணி தர்ம ஆசாரங்களை விடக்கூடாது. இவ்வூரில் திருடர் அயோக்யர் அதிகம். என்றால் ஜாக்ரதையாக இரு என்று பொருளல்லவா? கூடியவரை அவரவர் தர்மத்தை விடாமல் சிறிதாவது அதுஷ்டிக்கவேண்டும்.

கலியின் குணம்: க்ருத யுகத்தில் பத்து ஆண்டுகளில் நற்கருமம் செய்துவரும் பலனைக் கலியில் ஒரே நாளில் செய்து பெறலாம். த்யானத்தினாலும் தவத்தினாலும் யாகத்தினாலும் மற்ற யுகங்களில் உண்டாகும் புண்யத்தைக் கலியில் பகவந்நாமாவைக் கூறின மாத்ரத்தால் பெறலாம். அதிக ஆபாஸம் இல்லாமல் பக்தியினாலும் தானத்தினாலும் நற்கதி பெறலாம். பெண்மக்கள் தனது நற்கதிக்காக வேறென்றும் செய்ய வேண்டாம். பதியைப் பரமனாகக்கருதி பணிவிடை செய்தால் போதும். ஸ்வல்பமான தபஸ், ஜபம் தானம் ஸ்வதர்ம ஆசாரம் இவைகளால் பெரும் பலனைப் பெறலாம். மற்ற யுகத்தில் பிறந்தவர் நான் கலியில் பிறக்காமல் போய் விட்டேனே என வருந்துகின்றனர். இந்த யுகத்தில் உள்ளவர்களது ஆயுஸ் சரீர பலம் புத்தி பலம் இவைகளை நாடிகருணாழர்த்தியான காலவடிவான பகவான் ஸ்வல்ப புண்யத்திற்கு பெரும் பலனைத் தர இசைந்தார்.

ப்ரளயம்: ப்ர-லயம் என்ற இரு சொல் சேர்ந்தது இது. காரண வஸ்துவுடன் கார்யம் ஒன்றாகச் சேருவது என்பது இதன் பொருள். மண்ணால் உண்டான பாளை உடைத்து மண்ணாவதைக் கண்ணால் காண்கிறோம். நித்யம் நைமித்திகம் ப்ராக்ருதம் ஆந்யந்திகம் என அது நால்வகை. நமது ஹ்ருதய கமலத்திலே நமக்குக் காரணமான பரமாத்மா இருக்கிறார். அவரது பிரதிபிம்பமே ஜீவனாகி அவருடன் இருக்கிறது. வீட்டிலிருந்து நாம் வெளியில் சென்று வீட்டிற்குத் திரும்புவது போல் ஜீவன் பகலில் பஹிர்முகமாக அலைந்து நிரிந்து இரவிலே இறைவனிடம் சேர்ந்து, தன்னை மறக்கிறது. இதை ஸ்வாபம் என்பர். ஸ்வ-தன்னை, ஆப-அடைவது என்று பொருள். காரணப் பொருளான பரமனிடம் கார்யமான

ஜீவன் ஒருங்குகிறது. இது நித்ய ப்ரளயம் அல்லது தைநந்தின ப்ரளயமாகும்.

நைமித்திதம் : காலாயிரம் சதுர்யுகம் ப்ரும்மாவிற்கு ஒரு பகலாகும். அதே கல்பம் எனப்படும். பதிநான்கு மறுக்கள் தோன்றி மறையும் காலம் அதே. ப்ரும்மாவுக்கு இரவு காலம் நைமித்திக ப்ரளயமாம். அச்சமயம் நூறு ஆண்டு மழை பொழியாது. காலாக்ரி ருத்ரன் எழு ஸூர்யனாகி எழு கிரணங்களால் உலகை உலர்த்துவார். பிறகு ஸம்வர்த்தகம் என்ற மேகம் மழைபொழிய உலகெலாம் ஜலமயமாகும். பின்னர் ப்ரும்மா எழுந்து உலகைப் படைப்பார்.

ப்ராக்ரத ப்ரளயம் : இதில் ப்ரும்மா உள்பட ஸகல லோகத்தவரும் உடலை விட்டு ப்ரக்ருதியிடம் லயிக்கும். உலகம் உண்டாவது ஸ்ருஷ்டி அல்லது அவரோஹக்ரமம். அதாவது ; இறைவனிடமிருந்து இரங்குதலாம். ப்ரளய காலத்தில் அந்தந்த பூதங்களும் தன் தன் காரணத்தில் லயமாகும். இது ஆரோஹம். பூமி ஜலத்திலும் ஜலம் அக்நியிலும் அக்நி வாயுநிலும் வாயு ஆகாசத்திலும் ஆகாசம் ப்ரக்ருதியினிடமும் லயமாகும். உலகம் இருந்த காலம் எவ்வளவோ அவ்வளவு காலம் ப்ரளயமாகும். இது தங்கப் பொடிகள் மெழுக்கில் ஒத்தப்பட்டிருப்பது போலாகும். ப்ரக்ருதியும் பகவானிடம் லயமாகும்.

ஆத்யந்திக லயம் : பரமனிடமிருந்து அநாதியான அவித்யையால் பிரிந்து ஜீவனாகினான். அவன் காமபலனை அனுபவிப்பான். பலனை விரும்பாமல் ஸ்வதர்மத்தைச் செய்யச் செய்ய விவேக வைராக்யம் உண்டாகும். மோக்ஷ இச்சை உண்டாகும். ஸத்குருவை அடைந்து மஹாவாக்ய உபதேசம் பெறுவான். சாஸ்த்ர விசாரம் த்யானம் முதலியவைகளால் ப்ரும்மத்தை அறிவான். அவித்யை என்ற ப்ரக்ருதியையும் அழிப்பான். அதே ஆத்யந்திக ப்ரளயமாம். மற்றவைகளில் மறுபடி ஸ்ருஷ்டி உண்டு. இதில் மறுபடி பிறப்பே கிடையாது. அந்த க்ஞானம் பெற பக்தியோகம் நிஷ்காம்ய கர்மா. ஆத்யாத்மிக ஆதிதைவிக ஆதிபௌதிக தாபங்களை அகற்றுதல், அதன் ஸ்வரூபம் முதலிய வர்ணனையுடன் ப்ரம்ம புராணத்தின் பூர்வபாகம் பூர்த்தி ஆகிறது.

கௌதமீ மாஹாத்ம்யம்.

கௌதமீ என்பது கங்கையே. விந்தப் மலைக்குத் தெற்கில் கௌதமீ என்றும் வடக்கே பாகிரதி என்றும் பெயர். பொதுவாகவும் தீர்த்த மஹிமையை இங்கு வர்ணிக்கிறார். தீர்த்தங்களில் சிறந்தது கங்கை. அதற்கு கௌதமீ என்றொரு பெயர். அதனால் கௌதமீ மாஹாத்ம்யம் என்ற பெயரால் நூற்றைந்து அத்யாயம் கூறுகிறார். தர்மநத்தாலும் ஸ்நாநத்தாலும் பாபத்தை அகற்று வதே புண்யதீர்த்தம். மதுஷ்ய ரிஷி தேவ அஸுர என்று தீர்த்தம் நால்வகை. தங்களது பூஜைக்காகவோ கீர்த்திக் காகவோ அம்பரீஷன் போன்ற அரசர் அமைத்தது மதுஷ்ய தீர்த்தம். வஸிஷ்டர் ப்ருகுபோன்றவர் கல்பித்தது ரிஷிதீர்த்தம். முன்னதைவிட இது சிறந்தது. கயன் வருத்ரன் முதலிய அஸுரர் ஏற்படுத்திய முன்னிரண்டு களையும்விட சிறந்தது அஸுர தீர்த்தம். தேவர்களுக்கிருப் பிடமான மலைகளிலிருந்து கிளம்பி கடலில் கலப்பது தேவ தீர்த்தம். இது எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது. எல்லாவற்றையு ம் விட முழுமூர்த்திகளால் உண்டான கங்கை மிக மிகச் சிறந்தது.

கங்காவதாரம்: பார்வதி கல்யாணத்தில் ப்ரும்மா புரோஹிதர். அம்மிமிதிக்கும்பொழுது தேவியின்கால் அழகைக்கண்டு அவர் காழுகனாகி வீர்யத்தைச் சிந்தினார். அது பிறர் கண்ணில் படாதபடி மணலில் கலந்தார். அங்கிருந்து வாலகிலயர் எனும் ரிஷிகளாம் தோன்றிற்று. ப்ரும்மா, ருத்ரா கோபத்திற்கஞ்சி நடுங்கினார். கருணைகொண்ட ஸிவன் பூமியைக் கமண்டலுவாக்கி அதில் கொஞ்சம் தீர்த்தம் விட்டு, பவமான ஸலித்தத்தை ஜபித்து, அவரிடம் தந்து இதனால் உனது பாபம் அகலும் என்றார். அதே கங்கையாம். அதைக் கொண்டு த்ரிவிசுரமரின் பாதத்தை அபிஷேகம் செய்தார். அது மேரு மலைந்து விழுந்து நாலு முகமாக கிளம்பிற்று. அதில் ஒன்றை ஸிவன் ஜடையில் தரித்தார். அதில் ஒரு பகுதியைக் கௌதமரும் மற்றொரு பகுதியைப் பகிரதனும் பூமிக்குக் கொண்டு வந்தார்.

கௌதமகங்கை: பரமஸிவன்ஸிரஸிலிருந்த கங்கையை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென விரும்பினான் பார்வதி.

அதற்காக விநாயகர், விஜயா என்ற தோழியுடன் கௌதம ஆஸ்ரமம் வந்தார். அச்சமயம் துர்பிஷ்டம். கௌதமர் தபோபலத்தால் எண்ணிறந்த முனிவர்களுக்கு அன்னம் அளித்து வந்தார். கணேசரும் ஒரு ப்ராமணனாக இருந்து வந்தார். எல்லா முனிவரும் ஸுபிஷ்டமான காலத்தில் வெளியில் செல்ல விரும்பினர். கௌதமர் சிலநாள் தங்கி போகும்படி வேண்டினர். இங்ஙனம் மும்முறை அவர் தடுத்தார். விநாயக ப்ராமணர் விஜயையை ஒரு பசுவாக்கி கௌதமர் பயிரை மேயுர்ப்படிச் செய்தார். கௌதமர் அதைப் புல்லால் விரட்ட அது கீழே விழுந்து துடித்தது. கங்கையைப் பூமிக்கு அழைத்து வந்தால் தான் கோஹத்தி பாபம் அகலும் என்றனர். அங்ஙனமே கங்கையைக் கௌதமர் ஸிவனருளால் அழைத்துவர அது கௌதமர் என்ற பெயர் பெற்றது. பகிரதன் கொண்டு வந்ததால் பாகிரதி யானான்.

பரஸ்தீரீகளிடம் பார்வதி : வீர ஸேநாபதி குஹன் தாரகனைக் கொண்டு இந்த்ரனுக்கு ஸவர்க்கத்தை அளித்தார். தேவரனைவரும் கார்த்திகேயனைப் பூஜித்து வீடு வீடாக வரவேற்றுக் கொண்டாடினர். உலகில் அனைவரும் பெண் வடிவமான ஜீவர். தான் பரமாத்மா, வீர புருஷன் எனக்காட்ட பரஸ்தீரீகளிடம் காமனை கொண்ட புருஷனைப் போல் நடந்தார் ஸரவணபவன். தத்வமறியாத தேவர் பார்வதியிடம் சென்று, உன் மகன் பரஸ்தீரீகளைக் கெடுக்கிறான் என்றார்கள். தேவியும் புத்ரனுக்கு பாபமோ அபகீர்த்தியோ வரலாகாதென நினைத்தாள். ஸுப்ரமண்யன் எந்த ஸ்தீரீயைக் கண்டாலும் அவன் பார்வதியாகத் தோற்றும்படிச் செய்தாள். முருகன் அன்று முதல் பரஸ்தீரீகளை மாதாவாக எண்ணி அவர்களைக் கண்ணெடுத்தும் பார்ப்பதில்லை. மானிடர் மாதாவைப் போல் மற்றவர் மனைவியை மதிக்கவேண்டும் என்ற நீதி இதன் மூலம் விளங்குகிறது.

ஏன் கருடா சுகமா ? என்றோர் பழைமொழி உண்டல்லவா? ஆதிலேஷன் மகன் மணிநாகன், ஸிவனை நாடித் தவம் செய்து அவருக்கு ஆபரணமாக இருந்தான். சிவனருளால் மற்ற ஸர்ப்பங்களைப் போல் கருடனைக் கண்டு அஞ்சுவதில்லை. ஒரு ஸமயம் கைலாஸநாதனை

ஸேவிக்கும்போது கருடனை மணிநாகன், ஏன் கருடா ஸுகமா? என்றது. தன்னைக் கண்டவுடன் நடுங்கி ஓடுங்கி இருக்கவேண்டிய லர்ப்பம் இப்படித் கேட்பதைக் கண்டு பகிராஜன் ஆச்சர்யமடைந்தான். இருக்கு நிதி நில் இருந்தால் ஸுகந்தான் என்று கூறிச் சென்றான். மற்றொரு ஸமயம் மணிநாகன் சிவனை விட்டு விலகிவந்த போது கருடன் தன் கிங்கரன் மூலமாக கர்வங்கொண்ட அவனைச் சிறையிலடைத்தான். நந்து இதைச் சிவனிடம் தெரிவிக்க நந்தியையே விஷ்ணுவிடம் அனுப்பி தன் பணியாளனை விடும்படி சொன்னார் சிவன். இதை அறிந்த கருடன் மகாவிஷ்ணுவை நோக்கி நான் சுமந்து வேகமாகச் செல்வதால் நீர் உலகைக் காக்கிறீர், என்னை அவமதித்த மணிநாகனை விடமாட்டேன் என்றார். கருட! உன்மை! நீ இல்லாவிடில் என்னால் என்ன முடியும்? இந்த சுண்டி விரலை உன் தலைபால் சிறிது தாங்கு என அவன் தலைமீது வைத்தார். கருடன் தலை உள்ளே சென்று பேசவும் நடக்கவும் பறக்கவும் முடியாமல் தவித்தான். கருடனையும் மணிநாகனையும் சிவனிடம் அழைத்துச் செல் என்றார் நந்தியை. இருவரும் கர்வமகன்று சாந்தரானார்கள். கர்வம் கொள்ளாதே.

ஆபஸ்தம்பர்: தர்ம சாஸ்த்ரம் க்ருஹ்ய ஸலித்ரம் ஸ்ரேனத ஸலித்ரம் முதலியவைகளை எழுதியவரிவர். அக்ஷ ஸலித்ரை அவர் மனைவி. க்ருஹஸ்த தர்மத்தை நன்றாக நடத்திவந்தார். இவர் புதல்வன் கர்க்கர். ஜோதிஷ சாஸ்த்ரம் எழுதியவர். யாதவகுல குரு. க்ருஷ்ணனுக்கு ரஹஸ்யமாக ஜாதகாதி செய்தவர். கர்க்க லம்ஹிதை என்ற ராதா க்ருஷ்ண சகிதம் எழுதியவர். ஒரு ரிஷி ஸ்ராதத்தத்தில் ப்ராம்மணரை வரிக்கும் பொழுது மிகக் கடுமையாக பூர்ண யோக்யதை உண்டா என பரீக்ஷிப்பர். அவருக்குப் பாடங் கற்பிக்க, ஆபஸ்தம்பர் அவர் ஸ்ராதத்தத்தில் ப்ராம்மணனாக அமர்ந்தார். ஸ்ராதத்ம் முடிந்தது. கர்த்தா திருப்தி கேட்கும் பொழுது ஆபஸ்தம்பர், கொஞ்சம் அன்னமும் நயிரும் கொண்டு வந்தால்தான் திருப்தி சொல்வேன் என்றார். ப்ராம்மணர் திருப்தாஸ்ம: என்று கூறுவிடில் ஸ்ராதத்ம் நஷ்டமாகும். அதனால் கோபங் கொண்ட கர்த்தா இவரைச் சபிக்க ஜலத்தை எடுத்து

பூமியில் விட்டார். அது கீழே விழாமல் நடுவே புதர் போல் நின்றது. இவர் மஹிமையை உணர்ந்த முனிவர் இவர் காலில் விழுந்து ஆபஸ்தம்பர் என்று காரணப் பெயர் சூட்டி திருப்தி கேட்டார். திருப்தி கூறிய இவர், புஜித்தபின் ஒருமுறை அன்னம் கொண்டு வந்து விசாரிக்க வேண்டும் என்றார். நித்யமும் செய்யவேண்டியதிது.

தர்ம ஸூத்ரம் எழுதிய இவர் கூறியபடி நடக்கிறாரா என தர்மதேவதையே இவரைப் பரீக்ஷித்து ஆபஸ்தம்ப என்ற பட்டமளித்ததாக மற்றோர் கதை உண்டு. “பாபி களுடன் உட்கார்ந்து புஜிக்காதே, வைஸ்வ தேவ முடிவில் வந்தவனை யோக்யதை விசாரிக்காமல் பகவானாகக் கருதி அன்னமளி” என்பது தர்மம். ஆபஸ்தம்பர் எதிரில் பரஸுவைக் கொன்ற பிராமணன் வைஸ்வதேவ முடிவில் அதிதியாக வந்தான். என் செய்வர்? அதிதிக்கு அன்னம் இட்டு பின்னர் தான் புஜிப்பதாகச் சொன்னார். அதிதி அவருடன் புஜிக்க நிர்ப்பந்தம் செய்தார். பங்க்தி பேதம் பாபத்தைத் தடுக்கும் என அதிதியை கூடத்தில் உட்கார வைத்துத் தான் தாவாரத்தில் உட்கார்ந்தார். அதிதி இலையுடன் இவரருகே உட்கார்ந்தார். கோலத்தால் பங்க்திபேதம் செய்ய இடையில் ஒரு கோலம் போட்டார். அதை அழித்துவிட்டார் அதிதி. என் செய்வர் இவர்? ஜலத்தினால் இடையில் ஒரு கோடு போட்டார். அந்த ஜலம் மஹர்ஷி விருப்பத்தின்படி கோஹத்திகாரன் கண்ணில் படாதபடி ஸ்தம்பம்போல் மறைத்தது. அதிதி தன்ஸ்வரூபத்தைக் காட்டி ஆபஸ்தம்பர் என்றழைத்தார். அதற்கு முந்திய பெயர் லோகாகுதியாம். சொன்னபடி நட.

ததீசியும் பிப்பலாதரும் : ததீசி எனும் மஹர்ஷி பரம ஸிவபக்தர். கபஸ்திகீ என்ற மனைவியுடன் பல்லாண்டு ஸிவனைப் பூஜித்து வந்தார். ஒருநாள் கூுவது என்ற அரசன் இவரை வலுனிலே சண்டைக்கழைத்தார். பரிபாலிக்கும் தெய்வமான விஷ்ணுவே சிறந்தவர் என்றார். ததீசி ஆம் அவருக்கு மேலாவவர் ஸிவன் என்றார். இருவருக்கும் போர் நேர்ந்தது. கூுவதுக்குப் பரிந்துவந்த இந்தரன் இவர் மீது வஜ்ரத்தை விட்டான். அது இவர் உடலில் ஜீரணமாகிவிட்டது. ஆதலின் இவர் எலும்பைக் கொண்டு ஆயுதம் செய்யக் கருதினர். ஒரு ஸமயம்

அமரருடன் வந்து தங்கள் ஆயுதங்களைச் சிறிது காலம் தங்களிடம் வைத்துப் பிறகு எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்றான். கபஸ்திநீ, இதை அறிந்தால் அஸுரர் நம்மைப் பகைப்பர். அதை ரக்ஷிக்காவிடில் அமரர் பகைப்பர். எனிந்த துன்பம்? என்றான். முநிவர் தர்ஷணியத்தால் அவைகளை ஏற்றுக்கொண்டார்.

பல நாட்களாகியும் தேவர் வரவில்லை. வெளியில் வைத்துக் காப்பது கஷ்டமாக இருந்தது. மந்தர பலத்தால் அவைகளை ஜலமாக்கி அருந்திவிட்டார். கபஸ்திநீ இல்லாத ஸமயம் தேவர்கள் வந்து ஆயுதங்களைக் கேட்டனர். நடந்ததைக் கூறி முநிவர் தனது எலும்புடன் கலந்த அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கூறி யோகத்தால் உயிரை விட்டார். த்வஷ்டாவை அழைத்து அவர் எலும்பால் ஆயுதம் செய் என்றான் சக்ரன். முநிவர் உடலை நான் பிளக்கமாட்டேன், எலும்பை எடுத்தளித்தால் ஆயுதம் செய்கிறேன் என்றான். சக்ரன் கோவை அழைத்து உனக்கு யாகத்தில் ஒரு பாகம் தருகிறோம். த்திசியின் எலும்பை எடுத்துத் தா என்றான். கோ அறம் போன்ற நாவினால் நக்கி மாம்ஸத்தை அகற்றி எலும்பைத் தந்தது. தேவர் சென்றபின் கபஸ்திநீ வந்து அக்ஷியின் மூலமாக நடந்ததை அறிந்தாள். தேவர்களுக்கு ஸத்தரி இல்லாதபடியும் பசுவின் முகம் அசுத்தமாகும் படியும் சபித்து அளருடலுக்குத் தீயிட்டுத் தானும் அதில் நுழைந்தாள். கர்ப்பிணி தீயில் விழக்கூடாது என அசுரரி சொல்லிற்று. தன் வயிற்றிலிருந்த கருவை வெளியில் எடுத்து வந்தேவதை இதை ரக்ஷிக்கட்டும் என்று கூறி தீயில் இறங்கினாள்.

பிப்பலம் என்ற வ்ருக்ஷம் அம்ருதத்தைக் கொண்டு வந்து அளித்து இக் கருவை வளர்த்தது. அதனால் பிப்பலாதர் என காரணப்பொயர் பெற்றார். வயது வந்தபின் தன் தாய் தந்தை கதியை அறிந்து தேவரிடம் சிறம் கொண்டார். கடுங் தவம் செய்து சிவனிடமிருந்து தேவரைக் கொல்லும் ஒரு க்ருத்யா என்ற ஸத்தியைப் பெற்றார். அது முதலில் இவரைப் பகிக்க ஆரம்பித்தது. இது என்ன என்று அலறினார். நீ அம்ருதம் உண்டதால் தேவனென உன்னிடமும் வந்த தெனக்கூறி சிவனதை

விலக்கினார். அது அமரரைக் கொல்ல அனைவரும் மஹாதேவனைச் சரணமடைந்து அவர் உத்திரவுபடி காசியில் தங்கினார். சிவன் பிப்பலாதரை ஸமாதாபப்படுத்தி அந்தக்ருத்தியையைக் கடலில் போகும்படிச் செய்தார். கடல் ஸ்நானம் செய்பவர் ஒரு பிடி மணலை அதற்கு ஆஹாரமாக அளித்துவிட்டு ஸ்நானம் செய்தால் அதன் ஹிம்ஸை இல்லாதிருக்கும். குற்றவாளியிடமும் அன்பு காட்டு.

இங்ஙனம் எண்ணிறந்த ருசியான கதைகளைக் கூறிகங்கையில் அதை ஸம்மந்தப் படுத்துகிறார். நூற்றுக்கணக்கான தீர்த்தம்—(கட்டம்) கௌதமியில் கூறப்படுகிறது.

பலஸ்ருதியுடன் ப்ராஹ்ம புராணம் பூர்த்தியாகிறது.

ப்ரூம்மார்ப்பணம்

சில மிக அபூர்வமான லலிதமான ப்ராஹ்ம புராண
ஸ்லோகம் :

1. நவநீதம் யதா ததந: காஷ்டாத் அகநி: யதைவச |
ததைவச உத்ருதம் ஸாஸ்த்ராத் க்ஞாநம்மோக்ஷாய
கல்பதே ||

காணாததால் கடவுளில்லை என்பவரைப் பார்த்து தாயிரில் நெய், அரணியில் தீ தெரியவில்லை அவைகளில்லையா? கடைந்தால் வரும், சாஸ்த்ர விசாரத்தால் கடவுள் தெரிவார் என்கிறது.

2. யோ ருத்ர: ஸ ஸ்வயம் விஷ்ணு: யோ விஷ்ணு:
ஸமஹேஸ்வர: |
உபயோ: அந்தரம் நாஸ்தி பவந ஆகாச யோரிவ ||
ஆகாசமும் காற்றும்போல் அபேதமானவர் ஹரிஹரன்.

3. மனோ விசுத்தம் புருஷஸ்ய தீர்த்தம் வாசாம்ததாச
இந்த்ரிய நிக்ரஹச்ச |
ஏதாநி தீர்த்தாநி சரீரஜாநி, ஸவர்க்ஸ்ய மார்க்கம்
ப்ரதிபோதயந்தி ||

மனஸ் வாக்கு இந்த்ரியம் இவைகளை அடக்கு, இதே புண்ய தீர்த்தம். ஸவர்க்கம் தரும்.

ஸஹஸ்ரநாம பலனையும், ஆரோக்யத்தையும் தரும்
சூர்ய நாம:-

விகர்தனோ: விவஸ்வாம்ச மார்தாண்ட; பர்ஸ்கர: ரவி:
லோக ப்ரகாசக: ஸ்ரீமான் லோக சக்ஷ: மஹேச்வர:
லோக ஸாக்ஷி த்ரிலோகேச: கர்தா ஹர்தா தமிழ்ரஹ:
தபந: தாபந: சைவ சசி: ஸப்தாச்வ வாஹந: ..
கபஸ்தி ஹஸ்த: ப்ரும்மண்ய: ஸர்வதேவ நமஸ்க்ருத:
சரீர ஆரோக்ய தச்சைவ தநவ்ருத்தி: யசஸ்கர:
ஸ்தவ ராஜ இதி க்யாத: த்ரிஷு லோகேஷு விசுருத:

ப்ராஹ்ம புராண விஷய ஸுதிகா.

- 1 ப்ரும்மா மரீசி முதலியவர் ஸ்ருஷ்டி.
- 2 தக்ஷன் அறுபது கன்யா விவரம்.
- 3 வேநன் ப்ருது இவர்கள் சரிதம்.
- 4 14 மறுக்கள் அவர் காலத்திய ரிஷிதேவர்.
- 5 ரவி ஸம்க்ரோ சாயா மநு யம யமுநா சனி உற்பத்தி.
- 6 த்வஷ்டா ஸதிர்யணைக்களை வது. அஸ்வினிகள் உற்பத்தி
- 7 இலாபுதன் புருரவஸ். இலாபுருஷனாதல்ஸுத்யும்நன்
- 8 பலதேவ ரேவதி துந்துமார ஸந்யவ்ரத சரிதம்.
- 9 கங்கோத்பத்தி ராஜவம்சம் ப்ராம்மண வம்சமாதல்.
- 10 ரஜி சரிதம். தநு புத்ரர். தன்வந்தரி பரத்வாஜரிடம்
ஆயுர்வேதம் கற்பது.
- 11 அலர்க்கன் நகுஹஷன் யயாதி புரு துஷ்யத்தன்.
- 12 க்ருஷ்ண சரிதம் ஜாமகன் வஸுதேவனது பத்தி பதி
நான்கு.
- 13 நிக்கன் ஸத்ராஜித் பூகோளம் 7 த்விப ஜம்பூத்விப.
- 14 பாரத வர்ஷ. 14 லோகங்கள், நரகங்கள்.
- 15 சிம்சுமார சக்ர முக்தி கேஷத்ரங்கள் பரதகண்டம்.
- 16 ஒண்டிரதேசம் கோணாநித்யம் ஸதிர்ய பூஜை.
- 17 வஸந்தாதி ருதுக்களில் ஸதிர்யவர்ணம் மாறுதல்.
- 18 ஸதிர்யாவதாரம் மார்தாண்ட ஸதிர்யாஷ்டோத்ரஸ்த
- 19 ஸிவன் பார்வதியை பரீக்ஷிப்பது. பார்வதி விவாஹம்.
- 20 மன்மதனை எரித்தது. ரதிக் கு அருக்ரஹம்.
- 21 தக்ஷ யக்யபுடம். தக்ஷன் கூறிய ஸிவ ஸஹஸ்ரநாம.

- 22 ஏகாம்பர கேசுத்ரம். புருஷோத்தம கேசுத்ரம்.
 23 மஹா காளேஸ்வரர் இந்தரத்யும்ந சரிதம்.
 24 இந்தரத்யும்நன் புருஷோத்தம ஆலய பணி.
 25 ப்ரளய காலத்தில் மார்கண்டேயர் ஆலமரத்தை
 தர்சித்தல்.
 26 வடபத்ர விஷ்ணு. மார்க்கண்டேயர் விஷ்ணு வை
 சரணம்.
 27 நரஸிம்ம பூஜாவிதி. இறந்த கௌடம புத்ரன் எழுந்
 தது.
 28 ஸ்வேதராஜன், ஸ்வேதமாதவர், அஷ்டாக்ஷரீ.
 29 நாராயண கவசம். விஷ்ணு பூஜா விதி.
 30 ஸுபத்ரா, பலராம, க்ருஷ்ணமஹிமை, ஸமுத்ரஸ்நாந.
 31 ஜ்யேஷ்டா மாஸவிசேஷம். பெளர்ணமியில் விஷ்ணு
 தர்சனம்.
 32 வைகுண்ட வர்ணனம், புருஷோத்தம கேசுத்ர வர்ண
 னம்.
 33 ராவணன் தேவரை ஜயித்து, வாஸுதேவ விக்ரஹ
 க்ரஹணம்.
 34 ஈசாநாவதாரம். நான்கு வ்யூஹம். க்ருஷ்ணாவதாரம்.
 35 க்ருஷ்ண லீலை, உஷா பரிணயம், ஸாம்பனுக்கு
 சாபம்.
 36 தசாவதாரம். நரகயாதனை, கர்ப்ப உற்பத்தி, வருத்தி.
 37 அநந்தாந மஹிமை. ஸ்ரோத்த விதி, ஸபிண்டகரண.
 38 ஸ்ரோத்த விஸ்தாரம், வர்ணஸ்ரம தர்மம், ஸதாசாரம்.
 39 ஸவர்க்கத்தை தரும் கர்மா, ஸ்வதர்ம, அதர்ம.
 40 க்ருஷ்ண பூஜையால் ஸத்கதி, ஏகாதசி மஹிமை.
 41 சண்டாளன் ப்ரும்ம ரக்ஷஸ் இவர்களது பூர்வஜன்ம.
 42 காமதஹன், நாரத மாயா தர்சனம், மஹாப்ரலய.
 43 தாபத்ரயம், யோக ஸாஸ்த்ரம், குணத்ரயம்.
 44 யோகஸாங்ய மத, தயாதிசூனம், க்ஞாநம்.
 45 வஸிஷ்ட, கராள் ஜநக ஸம்வாதம்.
 46 க்ஷர அக்ஷர ஸ்வரூபவர்ணனம், அர்த்தக்ஞாந மஹிமை.
 47 வித்யா அவித்யா, அஜ்ஞான ப்ரும்மம் பல ரூபியாதல்
 48 புராண ஸ்ரவண பலம்.

கௌதமீ மாஹாத்மயம் 105 அத்யாயம்.

- 1 தீர்த்த லக்ஷணம், யாத்ரா விதி, யாத்ரா பலன்.
- 2 பார்வதி விவாஹம், ப்ரும்ம விர்பத்தரில் வாலகிலியர் ஜநகம்.
- 3 ப்ரும்மா சிவனிடம் தீர்த்தம் பெறுதல். வாமநாவ தாரம்.
- 4 ப்ரும்மா கம்ண்டலு தீர்த்தத்தால் விஷ்ணு பாதாபி ஷேகம்.
- 5 சிவன் கங்கையை சரீரஸில் தரித்தல், பார்வதி கோபம்.
- 6 கௌதமர் ஏலமாக விநாயகர் சிவசரீரஸிலிருந்த கங்கையை பூமிக்குக் கொண்டுவருதல்.
- 7 கங்கை பதினைந்து ரூபமானால், கோதாவரீ மஹிமை.
- 8 லகரர் பகீரதர், கபோத தீர்த்தம், குமார தீர்த்தம்.
- 9 குஹன் பரஸ்தரீகஸிடம் பார்வதியை தரித்தல்.
- 10 இத்தரதீர்த்த, ஜஸ்தாநதீர்த்த, சக்ரதீர்த்த, கஸிகா தீர்த்த.
- 11 அஸ்வபாது தீர்த்த, கருட தீர்த்த, கோவந்தநதீர்த்த.
- 12 விஸ்வாமித்ரா தீர்த்த, ம்ருத்யு தீர்த்த, ஸூகா தீர்த்த.
- 13 குபேர தீர்த்த, அக்ரீ தீர்த்த, சிவமோசக தீர்த்த.
- 14 வாலகிலியர் இத்தரனை ஜயிக்கும் பக்ஷித்தரனை வேண்டல்.
- 15 பஞ்சதீர்த்த வர்ணநம், அம்குநா ஸங்கதீர்த்தம்.
- 16 வ்ருத்த கௌதமியை மணர்த்த கௌதமர் இலாதீர்த்த
- 17 சிவனருளால் விஷ்ணு இழந்த சக்ரத்தைப் பெறுதல்
- 18 பிப்பலேஸ்வரதீர்த்த, ஸூரஸேநனுக்கு ஸர்பகுழந்தை
- 19 மாக்கு தீர்த்த, அவிக்க தீர்த்த, கடர் குரு சொற்படி குருபியாவ ரேவதியை மணர்தல், சிவனருளால் அவள் ரூபவதி யானாது.
- 20 தசரதனது ப்ரும்மஹத்தியை அகற்ற ராமன் கங்கா ஸ்நானம் செய்தல், ராமதீர்த்தம்.
- 21 புத்ர தீர்த்தம், சிவனே வேதத்தில் ஸர்வ தேவர்கள் லும் சிறந்தவன் என ஆபஸ்தம்பர் கூறல்.
- 22 ஸரமா சாபமோசக தீர்த்தம், கங்கையில் சக்ரத்தை அலம்பி அஸுர ரத்தம் அகன்ற இடம் சக்ரதீர்த்தம்.

- 23 மௌத்கல்யருக்கு விஷ்ணு ஐஸ்வர்யம் தந்தது. லக்ஷ்மியும் தரித்ரா தேவியும் வாதமிடுதல்.
- 24 மதுச்சந்தனம் பைலூஷர் கவஷர் ஆத்ரேய தீர்த்தம். ஆத்ரேயர் ப்ரும்ம வரத்தால் இந்தர ரூபம்பெற்றது.
- 25 கபிலர் ப்ருது பருஷணீ காலஞ்ஜர நாரஸிம்ஹ தீர்த்த
- 26 ராவணன் ஸிவாஷ்டோத்தர ஸதநாமாவை ப்ரும்ம னிடம் பெறுதல்.
- 27 ஸூநஸ்சேபணீ விற்ற அஜீகர்தர் பேயானது. புத்ரன் அவரை கங்கா ஸநாகத்தால் வைகுண்டமனுப்தியது.
- 28 ஆங்கிரஸர் தூய் உத்தரவில்லாமல் தவத்திற்குச் சென்று தவம் கைகூடாமல் வருந்தியது. அவர் அடுத்த கல்பத்தில் வ்யாஸராக வருதல்.
- 29 ஸிவனிடமிருந்து தேவர் மன்யுதேவரைப் பெற்று வெற்றி அடைந்தது.
- 30 பரசு எனும் ராக்ஷஸன் ரிஷிவேஷம் பூண்டு ஸாகல்யரை பகலிக்கவர அவனுக்கு ரிஷி விருந்தளித்து பரலோகமும் தந்தது.
- 31 அபிஷ்டுத அரசனது அஸ்வமேத யாகத்தில் தைத்யர் ப்ராம்மண வேஷத்துடன் வந்தது. த்வஷ்டா அவர் களை விரட்டியது.
- 32 தேவரெனும் வைதிகர் பூஜித்த லிங்கத்தை ஒரு வேடன் பூஜிக்க இருவருக்கும் யுத்தம் நேர ஸிவன் இருவருக்கும் கைலாஸம் தந்தது.
- 33 குண்டலனெனும் வைர்யன் தர்மத்தைக் குறைத்து அதர்மத்தையே போற்றியதால் கண் இழந்தது, விபீஷணனின் புத்ரன் வைத்திருந்த ஸஞ்ஜீவநீ என்ற கொடியால் கண்ணைப் பெற்று பிறவிக்குருடான ஒரு ராஜகன்யகைக்கு அதனால் கண்ணைத் தந்து அவளை யே மணந்தது.
- 34 கங்கா ஸாகர ஸங்கம வர்ணகம். பல ஸ்ருதி.

ப்ராஹ்ம, கௌதமீ மஹாத்ம்யம் முற்றிற்று.

† இதுபோன்ற பல அரிய விஷயங்கள் உள. நம் சுருக் கத்தில் இதிலும் சிலதே உள.

பாத்ம புராணம்.

பாத்தம்புராண விஷய ஸூசிகா.

1. ஸ்ருஷ்டி கண்டம்.

- 1 உலக ஸ்ருஷ்டி, மந்தால் ஸ்ருஷ்டி, தக்ஷன் மைது நத்தால் ஸ்ருஷ்டித்தது.
- 2 கால அளவு, ஸமுத்ர மதநம், தாநவ கருடாதி ஸ்ருஷ்டி.
- 3 ப்ருகு புத்ரியானுள் லக்ஷ்மி. விஷ்ணுவுக்கு ப்ருகு ஸாபம்.
- 4 கர்ப்பிணி தர்மம், அர்ஜுநன் கர்ணன் முற்பிறவி, வைரகாரணம், புஷ்கர தீர்த்தம்.
- 5 ப்ரும்மா காயத்ரீ எனும் கோபிகையை மணர்ந்தது, ஸாவித்ரீ கலஹம், ருத்ரன் காயத்ரியை துதித்தது.
- 6 மங்கணர், ப்ரபஞ்ஜநன், அகஸ்தியர், வ்ருத்ராஸூரன், ஸிவதூதி, ப்ரேத ஜன்மாவைத் தரும் பாபம்.
- 7 பஞ்ச ப்ரேத சரித்ரம், மார்க்கண்டேய சரிதம்.
- 8 ஸ்வேதராஜன், அந்நதாந மஹிமா, ராமன் கான்ய குப்ஜத்தில் வாமநனை ஸ்தாரித்தது, விபீஷணன் வேண்டியபடி ராமர் ஸேதுவை மூன்றாக உடைத்தது.
- 9 பத்மத்திலிருந்து ப்ரும்மா உண்டானது, தாமரை உலகமானது, கேஸரம் மலையானது, தாரகை விஷய மாக நடந்த தேவாஸூர யுத்தம்.
- 10 வஜ்ராங்கன் இந்த்ரனைக் கட்டிச் சென்றது, கார்வயர் கூறியபடி அவனைவிட்டது, தாரகாஸூர யுத்தம்.
- 11 பார்வதியை ஸிவன் காளீ என்றது, அவள் கௌரியானது.
- 12 நரஸிம்மாவதாரம், அந்தகாஸூரன், காயத்ரீமஹிமை
- 13 ப்ராம்மண லக்ஷணம், கருடன் அம்ருதம் கொண்டு வந்தது, ப்ராம்மணனை ஹிம்ஸித்தால் பலவகை துன்பம் வரும்.
- 14 வைஷ்ணவ தர்மம், மாகசுக்ல ஏகாதசி, பீம ஏகாதசி, வேஸ்யா தர்மம், அஸுரின்ய ஸயந்ரத, அங்கார காதி வ்ரதங்கள்.
- 15 தடாகம் உத்யாநம் கிணறு முதலிய தர்மம்.
- 16 வாமன த்ரிவிக்ரமாவதாரம், ஜரத்காரு, ஆஸ்திகர், கோ மஹிமை பூஜை, கோதாந பலன்.

- 17 புன்யஸேஷம் பாபஸேஷம் இவைகளுடன் வந்தவரது லக்ஷணம், மூக சரிதம், ஸ்ரோத்தம், ஸ்ரோத்தம் செய்யமுடியாதவர் கடமை.
- 18 பதிவ்ரதை மஹிமை, ஸைப்பா மான்டவ்யர், விதவாதர்மம், தகாதவருக்கு கன்யாதாநம் செய்வது பாபம்.
- 19 துலாதார சரிதம், காமா க்ஷேமங்கரீ, ஜலதாநம், அஸ்வத்தம் வைத்தல், அணைகட்டுதல், வீதி அமைத்தல், கோக்கள் மேய இடமளித்தல், நெல் மஹிமை.
- 20 துளஸி ஸ்துதி, கணேசருக்கு ஏன் முதல் பூஜை, சித்ரரதன் காலேயனைக் கொன்றது. அஸுரவதம்.
- 21 ப்ரஹ்லாதன் பூர்வஜன்மா, அவனால் அவன் முன்னேருக்கு நற்கதி, வராஹாவதாரம்.
- 22 ஸூர்ய பூஜை மஹிமை ஸ்தோத்ரம், ரிவனிடமிருந்து அங்காரக ஜநம், அங்காரக சதுர்த்தி.
- 23 நவக்ரஹங்களின் உற்பத்தி, பூஜை, மந்த்ரம்.

2. பூமிகண்டம்.

- 1 ப்ரஹ்லாதனது முன்பிறவி, ராஜஸ பிறவி காரணம்.
- 2 கஸ்யபர் திதிக்கு வேதாந்த தத்வம். கூறியது. கொடுத்த பொருளை திருப்பாவிடில் அதை வசூல் செய்ய அவன் புத்ரனாக பிறப்பது, கடனைத் தருவிடில் அதைப் பெற புத்ரனாவது. சத்ரு புத்ரனாவது. உதாஸீநன் புத்ரனாவது. இப்படி நால்வகை புத்ரன்.
- 3 பாபிகள் எப்படி இறப்பர் ?
- 4 ஸுவ்ரதன் அவனது முற்பிறவி, அவன் இந்த்ரனாதல், பலன். வருத்ரன் ரம்பையிடம் ஆசைகொண்டு மதுபாநம் செய்தல், வருத்ரனை இந்த்ரன் கொல்லுதல்.
- 5 திதி தபஸ்செய்து ஸக்ரனைக் கொல்ல கர்ப்பம் தரித்தல், இந்த்ரன் கருவை அழித்து மருந்துக்களானது.
- 6 ப்ருது சரிதம், பூமியை கறப்பது, அங்கன் இந்த்ரஸமமான புத்ரனை வேண்டியது, வேடன், ஸுநீதா சரிதம், அங்க விவாஹம்.

- 7 ஸுதேவா ஸதி. பத்மாவதி கோடிலன் உக்ரஸேந வேஷம் பூண்டு அவள் கற்பை கெடுத்தது, கம்ஸன் பிறந்தது. ஸுகலா சரிதம்.
- 8 ஸுகலையிடம் ஸக்ரன் மோஹம் கற்பைக் கெடுக்கும் முயற்சி வீணானது.
- 9 க்ருகல வைஸ்யன் புத்ரன் செய்த ஸ்ராத்தத்தால் நற்கதி பெற்றது, ஸரீர உற்பத்தி அதன் தோஷம்.
- 10 யயாதி குடிகளை விஷ்ணு பக்தியில் ஈடுபடுத்தியது, அதனால் யயாதி கிழத்தனம் மரணமில்லாதிருந்தல், நாடகத்தைப் பார்க்கும்போது ஜல விஸர்ஜனம் செய்து சௌசம் செய்துகொள்ளாததால் கிழத்தனம் பெற்றது.
- 11 சர்மிஷ்டா தேவயாதி சரிதம், அஸ்குபித்ருமதி யயாதியை ஸ்வர்க்க மழைந்தது.
- 12 குஞ்ஜலன் எனும் கிளி தன் புத்ரர் கூறும் கதைகளை கேட்டது, க்ருஷ்ண அஷ்டோத்ர நாம.
- 13 நிவ்யாதேவீ அமோகஸுந்தரி இந்துமதி, ஹிண்ட விஹுண்ட காமோதா.

3. ஸ்வர்க்க கண்டம்.

- 1 அண்டோத்பத்தி, த்விபம், மேருபர்வதம், திர்த்த மாஹாத்மியம், த்ரிபுர தஹநம், நர்மதா, யமுநா, கங்கா, கயா, ப்ரயாக, விஷ்ணுபக்தி, வர்ண ஆஸ்ரம தர்மம் முதலியன.

4. ப்ரும்மகண்ட.

- 1 ஆலய ஸேவை, எதனால் புத்ரபாத்தியம் உண்டாவதில்லை, த்வாதஸ்யில் லக்ஷ்மி உண்டானது.
- 2 ஜ்யேஷ்டா தேவியை உத்தாலகர் மணந்தது, திக்நாத சரிதம், ப்ராம்மண பாநோதக மஹிமை.
- 3 ஏகாதசி மஹிமை, பாபங்களுக்கு ப்ராயச்சித்தம்.

- 4 கார்த்திகை மாத மஹிமை, துலஸீ நெல்லி மஹிமை, தாநபலன், நாமமஹிமை, நாமாபராதம், ராதாஷ்டமி.

5. பாதாள கண்டம்.

- 1 ராமாயண கதை, ஸுகன்யாச்யவநர், கண்டகீ, ஸாலக்ராமம், ராமாஸ்வமேதம், ரிதம்பர ரிதுபர்ணன்.
- 2 வீரமணி, ஸுரத குசலவர்களுடன் யுத்தம்.
- 3 ராமன் தொட்டவுடன் அஸ்வமேத குதிரை இறந்தது, கற்பூரத்தை ஏற்றி அஸ்வமேத யாகத்தைப் பூர்த்தி செய்தது.
- 4 ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதார கதை, வைஸாக மாஹாத்ம்யம், பஸ்ம மஹிமை, ஸிவநாம மஹிமை, ஜாம்பவான் கூறிய முன் கல்ப ராமாயணம்.

6. உத்தர கண்டம்.

- 1 ஜாலந்தர சரிதம், ஸிவ ஜாலந்தர யுத்தம், ஸ்ரீசைல மஹிமை, ஹிரித்வாரமஹிமை, துலஸீ த்ரிராத்ரவரத, தசரதன் மழைக்காக ஸநைஸ்சரனுடன் பத்துநிக்கும் சென்றது, இருபத்தைந்து ஏகாதசி சரிதம்.
- 2 விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம மஹிமை, ராம ரகூஸ்தோத்ரம், ரிஷிபஞ்சமி வ்ரதம், ப்ருந்தைசரிதம், ஸாலக்ராம மூர்த்திபேதம், ஸௌபரி.
- 3 மாகமாஸ மாஹாத்ம்யம், ஸகல வ்ரதங்கள், ஸகல தீர்த்தங்கள், பகவத் கீதையின் 18 அத்யாயங்களுக்கும் தனித்தனிகதை. காஞ்சநமாலிநி, புஷ்கரம், பதரீ.
- 4 பாகவத மஹிமை, கோகர்ண கதை, திலீபன், கோபூஜையால் ரகுவைப் பெற்றது.
- 5 ஸரபாவதாரம், ஊர்த்வ புண்ட்ர மஹிமை, தாமஸ ஸாஸ்த்ராதி, ஆங்ஹிக தர்மம், பதிவ்ரதா தர்மம். ஸிவராதரீ மாகஸ்நாநம். தசாவதாரம், ஸமாஸ்யண விதி. புராண ஸ்ரவண பலன்.

† இதுபோன்ற பல விஷயங்கள் உள். க்ருக்கமான இதில் சிலவைகளே இருக்கின்றன.

ஸ்ரீ பாத்ம புராண ஸாரம்.

[ப்ரும்மாவின் பெருமையைக் கூறுவது. 6 கண்டங்
களும் 628 அத்யாயங்களும் 55 ஆயிரம் ஸ்லோகமும்
உள்ளது.]

பாத்ம கல்பத்தில் பூமி ஸ்வர்ண தாமரைப்பூ போல்
இருந்தது. அதைப்பற்றி கூறியதால் பாத்மம் எனப்
படும். ப்ரும்மாவின் பெருமையைக் கூறும் புராணம்
என்றாலும் ஹரிஹரர் பெருமையையும் நன்கு வர்ணிக்
கிறது. ப்ரஹ்மாதன் குக்மஸிஸ்த்யபாமை கௌஸல்யை
போன்றவர்களது பூர்வ ஜன்ம கதை. கதை வடிவமான
வேதாந்தம் மோதகத்தின் தந்தம் கற்பூரம் ஏற்றுவதின்
கருத்து 25 ஏகாதசிகளின் பெயரும் அதை அனுஷ
்டித்துப் பயனடைந்தவர் சரிதமும் ஸ்ரீ பகவத்கதை 18 அத்
யாயங்களுக்குத் தனித்தனி கதை, ஸப்தாஹமுறை அதை
அனுஷ்டித்தவர் சரிதம் முதலிய பல அசிய விஷயங்கள்
பாத்மத்திற்குச் தனிச் சிறப்பைத் தருவன. ப்ரபோத
சந்த்ரோதய நாடகத்திற்கும் ரகுவம்ச காவ்யத்திற்கும்
இதே மூலநூல். கதை மாந்தரமல்ல. கருத்தையும் சிறந்த
பத அமைப்பையும் உபமாத்தையும் காவிதாஸன் பாத்
மத்திலிருந்தே எடுத்துக் கையாளுகிறான். “சாயேவ
தாம்பூபதிரன்வ கச்சத்” என்ற பாதத்தை பாத்மத்தி
லிருந்து அப்படியே எடுத்து ரகுவம்ச காவ்யத்தைச் சிறப்
பிக்கிறான். லவகுஸ சரிதத்தைப் பவபூதி இங்கிருந்தே
எடுத்து உத்தர ராம சரித நாடகம் இயற்றினான். கதைக்
களஞ்சியம்! தர்ம நிதி! தத்வக்கடல்! ஞானபாநு! பல
அம்சங்களால் உயர்ந்த புராணமிது.

இந்த புராணம் மூன்றிடங்களில் அச்சிடப்பட்டது.
அநேகமாக எல்லா விஷயங்களும் ஒற்றிருந்தாலும் சிற
சில இடங்களில் விசேஷ மாறுதல்கள் இருக்கின்றன.
தகூரிண தேச நூலில் ஸ்குஷ்ட பூமி பாதாள புஷ்கர உத்தர
என்ற 5 கண்டங்கள். வட தேச நூலிலோ ஸ்குஷ்ட பூமி
ஸ்வர்க்க பாதாள உத்தர என்றும் மற்றொன்றில் ஆதி
பூமி ப்ரும்ம பாதாள ஸ்குஷ்ட உத்தர என ஆறு கண்ட
மாகவும் இருக்கின்றது. கெவிடத்தில் ஸ்ரீ ராமாநுஜா

சார்ய மதம் ஸமாச்ரயணாதிகள் அத்வைத மதகண்டம்
 “மாயாவாதம் அஸத் ஸாஸ்த்ரம் ப்ரச்சன்வம் பௌத்த
 உச்சயதே” என்பது போன்றவை இருக்கின்றன. இதைப்
 பிற்காலத்தவர் சேர்த்திருப்பர் என்பர் சிலர். கேமராஜ்ஜீ
 க்ருஷ்ணதாஸ், வெங்கடேச்வர ஸ்டீம் ப்ரஸ், பாம்பே
 அச்சிட்டதைத் தழுவினே இதை எழுதுகிறோம்.

ஸ்ருஷ்டி கண்டம் : மஹத் தந்மாத்ரை பஞ்சபூதம்
 ஸ்தாவரம் திரியக்ஜந்து தேவ அர்வாக் தாமஸ கௌமார
 என்ற ஒன்பது வகை ஸ்ருஷ்டிகளைக் கூறி அவைகளின்
 பலாபலத்தை வர்ணிக்கிறார்.

ப்ருகு ஸாபம் : தேவகுரு ப்ருஹஸ்பதி, அஸுரகுரு
 சக்ரர். விஷ்ணுவின் பலத்தால் அமரர் அமரராகவே
 இருந்தனர். தோல்வியுற்றாலும் அவர் இறப்பதில்லை.
 வெற்றிபெற்றாலும் அரக்கர் இறப்பர். இதைக் கண்டார்
 அஸுரகுரு. சிவனிடமிருந்து ம்ருத ஸஞ்ஜீவினியைப்
 பெற கடுந்தவம் செய்யச் சென்றார். சிஷ்யர்களை தான்
 வருமளவும் வைதிக கர்மாவைச் செய்யச் சொன்னார்.
 இதை அறிந்த தேவகுரு சக்ரன் பெண்ணை ஐயந்தியைச்
 சக்ரருக்குப் பணிவிடை செய்து பல்லாண்டு அவருடன்
 ரமிக்கும்படி அனுப்பினார். ஆயுதமின்றி குருவுமின்றி
 சாந்தராக இருக்கும் அரக்கர் மீது படை எடுக்கச் சொன்
 னார். அஸுரர் சக்ரரின் தாயான ப்ருகுபத்தியைச் சரணம்
 அடைந்தனர். அங்கும் பலாத்தாரம் செய்த தேவரை
 நீண்டகாலம் தூங்கும்படி செய்தாளவள். மஹாவிஷ்ணு
 அவளது சிரத்தை அறுத்து அமரரை எழுப்பினார். ப்ருகு
 தன் மனைவியைக் கொன்றதால் “பூமியில் நரனாகி
 மனைவியை இழக்கவேண்டும். மத்ஸ்ய கூர்மாதி பத்து
 பிறவி எடுக்கவேண்டும்” என விஷ்ணுவைச் சபித்தார்.
 தன் தவ வலிமையால் மனைவியை எழுப்பினார். என்ற
 கதையின் மூலம் ரிஷியின் தவ மஹிமை கற்பரசியின்
 பெருமை விஷ்ணு தேவரிடமும் பூஸுரரிடமும் காட்டிய
 அன்பு முதலியவைகளை விளக்குகிறார் வ்யாஸர்.

பார்க்கவியும் ப்ருகு ஸாபமும் : ப்ருகு நர்மதா தீரத்
 தில் மஹாலக்ஷ்மி தனக்குப் பெண்ணாகத் தோன்ற
 வேண்டுமென தவம் புரிந்தார். ஸ்ரீதேவி ஸ்ரீய:பதியின்

உத்திரவு பெற்று ப்ருகு புத்ரியானாள். தன்னுடன் லக்ஷ்மீ புரம் என்ற நகரத்தம் இழைத்த நகரத்தையும் கொண்டு வந்தாள். நவசித்யும் அஷ்டலக்ஷ்மியும் நிறைந்த நகரத்திலே முகிவர் நாரணனை அழைத்து கன்யாநாகம் செய்து களித்தார். தேவி தேவனுடன் வைகுண்டம் போகும் போது இந்நகர லக்ஷ்மியையும் அழைத்துச் சென்றாள். வாஸனை பலத்தால் ப்ருகு முகிவர், செல்வத்தையிடம் மயில்லாமல் மறுத்தார். விஷ்ணு, அது தர்மமல்ல, என்று கூற; மனைவிகுப் பரிந்து வந்த சி மாநிலத்தில் மானிடனாவாய் என்று சபித்தார். பகவான் ராம க்ருஷ்ணதிகளாக அவதரித்தார். தம் ஆசை எவரையும் விடாது. ஆசை கெடின் கோபம் உண்டாகும். கோபத்தால் பந்து என்பதையும் மறந்து சாபம் கொடுப்பர் எனப் புகட்டு கிருர் புராண முகி.

நாஸ்திகத்தைப் ப்ருஹஸ்பதி ஏன் கற்பித்தார்? ப்ருகுளின் ஆதரவில் அஸுரர், வைதிக மரீக்கத்தைக் கடைபிடித்து பலமுள்ளவரானார்கள். அவர் பலத்தை அகற்ற ஸுரகுரு, அஸுரகுரு வேடம் பூண்டார். “ஸ்வர்க்கம் நரகம் என்பது பொய். ஸ்வர்க்க ஸுரமொன தர்மாக்கள் சிலமேதானிகளால் பிரைப்புக்காகச் சஸ்திக்கப்பட்டவை.

இறந்தவருக்கு மீராத்தம் செய்வது என்ன. இங்கு வேறு ஒருவன் உண்ட அன்னம் இறந்து வேறிடத்திலுள்ள நம் பெற்றோருக்கு எப்படிச் செல்லும்? ஆன்றும்மாடி அல்லது தேசந்தாந்திலுள்ள பெற்றோரை நாடிவேறொரு வருக்கு உணவளித்துப் பெற்றோர் வயிற்று நிறைந்ததாகேள்! இங்கு ஸுகத்தை அனுபவிப்பதே ஸ்வர்க்கம். கஷ்டப்படுவதே நரகம்” என்று சுக்ரரைப் போலிருந்து சிவனிடம் தான் பெற்ற உபதேசம் இது எனக் கூறினார். இதனிடையில் சுக்ரர் ம்ருத ஸஞ்ஜீவினியைப் பெற்று ஜயந்தியின் இஷ்டப்படிப் பல்லாண்டு ரமித்துவிட்டு சிஷ்யர்களிடம் வந்தார். ஆங்கொரு சுக்ரரைக் கண்டு திடுக்கிட்டார். சிஷ்யர்களே! ரமாரா தீர்கள்! அவர் அமர குரு! அவரைச் சிறைப்படுத்துங்கள்! என்றார். ப்ருஹஸ்பதி தான் சுக்ரவேடம் பூண்டு உபதேசிப்பதற்கு முந்தியே “ஸுர குரு சுக்ரர் வேடம் பூண்டு வருவார். அவரைக் கட்டி அடியுங்கள்” என்று கூறினார். நாஸ்திகம்

கேட்டதனாலும் தன் குருவை ஸுரகுரு என எண்ணி அவர் சொல்லை மறுத்து அவரை ஹிம்ஸிக்கவும் ஆரம்பித்தனர். “நீங்கள் எனது சாபத்தால் பலத்தை இழப்பீர். தோல்வி அடைவீர்” எனக் கூறி மறைந்தார் சுக்ரர். கபட சுக்ரரும் தன் பணி முடிந்ததென வெளியில் சென்றார்.

சுயநல முள்ளவர் பொய் கூறுவர். மாறு வேஷம் அணிவர். அதர்மம் செய்ய அஞ்சார். நால்திகம் பேசுபவர் இங்கும் பரலோகத்திலும் பலத்தை இழப்பர் என்ற நீதியை நாடகம் போன்ற கதையால் விளக்குகிறார் புராணகர்த்தா.

ஸ்ரரத்தம் வீணா? ஸப்த ஸித்தர் : ஸ்ரரத்தம் செய்வது வீண் என ப்ருஹஸ்பதி அஸுரகுருக்கு உபதேசித்தாரல்லவா? அதைக் கண்டித்து உடனே ஸ்ரரத்த மஹிமையை வர்ணிக்கிறார். அனைவர்க்கும் அன்னமளிப்பது பகவான் கடமை. நாம் ஸ்ரரத்தத்தில் பிதா பிதாமஹன் ப்ரபிதாமஹன் என்ற மூவரை வரித்து ஹோமம் செய்து அன்னமளித்து பிண்டம் தந்து நர்ப்பணமும் செய்கிறோம். இது அவர்களிடம் போய்ச்சேர வஸு குத்ர ஆதித்யர் விச்வேதேவர். ஸ்ரரத்த ஸம்ரக்ஷக விஷ்ணு இவர்களைப் பகவான் சியமிந்திருக்கிறார். மந்த்ர பலத்தால் அவர்கள் நமது மூதாதைகள் எந்த ஜன்மம் எடுத்திருக்கிறார்களோ அதற்கேற்ற உணவாக மாற்றி அளிப்பர். பித்ருக்களுக்கு அளிக்கும் ஸ்ரரத்தம் பித்ருக்களுக்கு இன்பமளிப்பது மாத்திரமல்ல. அதைச் செய்பவனுக்கும் செல்வம் ஸந்தி க் தானம் மோகம் முதலியவைகளைத் தருகின்றன. உதாரணம் :

குருக்ஷேத்ரத்தில் ஸ்வஸ்வரூபன், க்ரோதநன், ஹிம்ஸ்ரன், பிசுநன், கலி, வாத்துஷ்டன், பித்ருவர்த்தி என்று கௌரிகருக்கு ஏழு புத்ரர் இருந்தனர். அவர்கள் காக்கரிடம் கல்வி பயின்றனர். ஒரு துர்பிக்ஷ காலத்தில் குருவின் பசுவைக் கொன்று உண்பதென நினைத்தனர். பித்ருவர்த்தி பித்ருக்களுக்கு ஸ்ரரத்தமாகச் செய்து புஜிக்கலாம் என்றான். அவனே ஸ்ரரத்தம் செய்தான். இருவர் விச்வேதேவர். மூவர் பித்ருவர்க்கம், ஒருவர் அநிதி என ஸ்ரரத்தம் செய்து வயிரூர புஜித்தனர். குருவினிடம் அந்த

பசுவைப் புலி கொன்றது என்றனர். அவர்கள் இறந்த பின் தசார்ண தேசத்தில் வேடர்களாகப் பிறந்தனர். ப்ராத் த மஹிமையால் பூர்வ ஜன்ம அறிவைப் பெற்றார்கள். தங்கள் தவரை உணர்ந்து உண்ணு வ்ரதமிருந்து உடலை விட்டனர்.

காளாஞ்ஜந மலையில் ம்ருகங்களாகப் பிறந்தனர். முற்பிறவி ந்ராபகம் அங்கும் தொடர அவ்வுடலையும் விட்டனர். சரத்வீபத்தில் சக்ரவாகங்களாகப் பிறந்து உடலை விட்டனர். மாநஸஸரஸ்ஸில் ஹம்ஸங்களாகத் தோன்றி அவ்வுடலையும் விட ப்ராயோபவேசம் செய்தனர். இதில் மூவர், அனுஹன் என்ற பாஞ்சால ராஜன் பெண்களுடன் வினாயாடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு அதை நினைத்த வன்மை உடலை விட்டனர். பித்ருவர்த்தி ப்ரும்மதத்தன் என்ற ராஜ குமாரனாகவும் மற்றிருவர் புண்டரீகன் சுபாலகன் என்ற மந்த்ரிகளாகவும் பிறந்தனர். அந்த பசு ஸந்தி என்ற ராஜ குமாரியாகப் பிறந்து ப்ரும்மதத்தனை மணந்தாள். இவ்விருவரும் பூந் தோட்டத்தில் உலவும் போது ஒரு புருஷனும்பு சிறங் கொண்ட தன் மனைவியை ஸமாதாநப் படுத்தியதைக் கண்டு அரசன் நகைத்தான். ஸந்தி, ஏன் சிரித்தீர்? எனக்கேட்க “ஒரு முநிவர் ஸகல ஜீவராசிகளின் பேச்சும் எனக்குத் தெரியும்படியும் அதைக் கூறினால் நான் இறப்பேன்” என்றும் கூறினார். ஆதலால் அதைக் கூற முடியாதென்றான்.

அவ்வரசனால் கொல்லப்பட்ட பசு ராணியாகி வந்து “அதைச் சொல்லிவிட்டு இறந்துபோ” என்றான். வேந்தன் ஒரு வாரத்தில் சொல்வதாகக் கூறி சிந்தை கொண்டான். நாளைக் காலை வரும் கிழவரால் கஷ்டம் நிற்கும் என கனவு கண்டார். மற்ற நால்வரும் ஏழை ப்ராம்மணனுக்குப் புத்ரர்களாகித் தவம்செய்ய அவரை உத்திரவு கேட்டனர். ஏழை கிழவரான என்னைக் காப்பது உங்கள் கடமை யல்லவா? என்றார். உடனே அவர்கள் ஒரு ஓலையை மன்னனிடம் தரும்படிக்கூறி வெளிக்கிளம்பினர். மன்னன் அதை ஆதரவுடன் வாங்கிப்படித்து ப்ராவமான தந்தை அவருக்களித்தான். விஷவக்ஷேபனன் என்ற புத்ரனிடம் ராஜ்யத்தை அளித்து மந்த்ரிகளுடன் சேர்ந்து

அந் நால்வரையும் பின்தொடர்ந்து முக்திபெற்றான். அவ்
வோலைரில் தங்களது முன் வரலாறும் தாங்கள் துறவு
பூண்டு செல்வதும் விரும்பினால் நீயும் வா என்றும் இருந்
தது. அந்த சலோகத்தை இன்றும் ஸ்ரோத்தத்தில் கூறு
கிறோம். இதில் எத்தனை நீதி? எத்தனை தர்மம்? எவ்
வளவு ருசி? மறக்க முடியுமா?

ஸப்தவ்யாதா: தசார்ணேஷும்ருகா: காளாஞ்ஜநேகிரௌ
சக்ரவாகா: சரத்விபே ஹம்ஸா: ஸரஸி மாநஸே. ||

யேஸ்மஜாதா: குருக்ஷேத்ரே ப்ராம்மண வேத பாரகா:
ப்ரஸ்திதா தீர்க்கம் அத்வநம் யூயம் கிம் அவஸீதத: ||

அபிச்ரவண ஆரம்பத்தில் இதைக்கூறினால் பித்ருக்
கள் அகூய்யமான ஸந்தோஷம் அடைவர்.

கர்ணாஜ்ஜநர்களின் முற்பிறவிகள் : மஹா தேவன் -
ப்ரும்மாவின் ஐந்தாந்தலையைக் கிள்ளியபோது கோபத்தி
னாலும் துக்கத்தினாலும் அவர் நெற்றியில் வியர்வை
உண்டானது. அதை அவர் பூமியில் வழித் தெரிய அது
ஆயிரம் கவசமுள்ள ஒரு உக்ர புருஷனாகத் தோன்றிற்று.
இதைக் கண்ட பரமசிவன் வைகுண்டம் சென்று விஷ்ணு
வுடன் யோசித்தார். வேளைப் பின் தொடர்ந்து வந்த
அவனை விஷ்ணு ஹங்காரத்தால் அசைவற்று விழும்படிச்
செய்தார். சம்பு பிஷ்ணா ந மூர்த்தியாக வந்திருப்பதைக்
கண்டு அவர் கபாலத்தில் தனது கரத்திலிருந்து ஆயிரம்
ஆண்டு ரத்தம் பெருகும்படிச் செய்தார். பரமசிவத்தின்
கடாக்ஷ வீக்ஷணத்தால் அது ஒரு நரனுது. ஸ்தம்பித்த
வனையும் இவனையும்பார்த்து நீங்கள் நரநாராயணர்களாக
இருந்து துஷ்டர்களைச் சித்தித்து சிஷ்டர்களை ரக்ஷியுங்கள்
என்றார் விஷ்ணு. நரன் ப்ரும்மாவின் வியர்வையால்
உண்டான ஸ்வேதஜனுடன் போர் புரிந்து கவசங்களை
அறுத் தெரிந்தான். இதைக்கண்டு ப்ரும்மா வருந்த,
“இவன் இந்த்ர புத்ரனாகத் தோன்றி ரக்தஜனை வெல்
வான்” என்றார் பகவான். ஆதலால் அவன் இந்த்ர
புத்ரனை வாலியாகப் பிறந்தான். ரக்தஜன் சூர்ய
புத்ரனை சுக்ரீவனாகத் தோன்றினான். அப்பொழுதும்
போர் புரிந்தனர். இந்த்ரன் தன் புத்ரன் தோற்றதைக்
கண்டு வருந்த அடுத்த பிறவியில் உனது புத்ரனை

அர்ஜுநன், ஸூர்ய புத்ரனை கர்ணனை ஜயிப்பான் என்றார். ஒவ்வொரு பிறவியிலும் காம க்ரோதங்கள் நம்மைத் தொடர்ந்து வருகின்றன. 1. ஸ்வேதஜன்—ரக்தஜன், 2. வாஸு-ஸுக்ரீவன், 3. அர்ஜுநன்-கர்ணன்.

ஸமுத்ர மதநம், தக்ஷ யக்ஞம், கர்ப்பினி தர்மம், பதிநான்கு மறு, ப்ருது, ப்ரேத கர்மா, ம்ராததம், சந்த்ர வம்சம், வஸுதேவ, தேவகீ, யசோதை, நந்தன் இவர்களின் பூர்வஜன்ம ப்ரபஞ்ஜந சரிதம் இளன் பெண்ணுனது, விஷ்ணு, ஜிநருபியாகி த்ரிபுரனுக்கு ஆர்ஹதமதம் கற்பித்தது, பக்திலக்ஷணம், ப்ராம்மண லக்ஷணம், கோப கன்யகையான காயத்ரி ப்ரும்மாவை மணந்தது, மங்க ணர் சரிதம், வருத்ரவதம், ததிசி, அகஸ்தியர் முதலிய சரிதங்களை வர்ணிக்கிறார்.

காயத்ரீ மஹிமை : காயத்ரீ என்ற சந்தஸ்ஸில் அமைந்த மஹா மந்த்ர மிது. வேதத்திற்குத் தாய் இது. மூன்று வேதங்களிலிருந்து மூன்று பாதமாக அமைந்தது. வேதஸாரமானது. தேவராலும் மூவராலும் உபாஸிக்கப் படுவது. இருபத்து நான்கு அக்ஷரங்களால் ஆகியது. ப்ரும்ம ஸ்வரூபத்தை விளக்குவது. காயத்ரீ உபதேச மில்லாதவருக்கு வைதிக கர்மாவில் அதிகாரம் இல்லை. ஐந்து இடத்தில் நிறுத்தி ஆசாரத்துடன் ஜபிப்பவருக்கு ஸகல பாபத்தையும் அகற்றி ஸகல வீத்திகளையும் தரும். அநிலுள்ள ஒவ்வொரு எழுத்தும் மஹாமஹிமை வாய்ந்தது. ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனி ரிஷி சந்தஸ் தேவதை பலன் முதலியன உண்டு. இதை நமது ஸந்த்யா நூலில் காண்க. உயர் குலத்தில் உதித்த ஓர் அந்தணன் சண்டாள ஸ்த்ரீயை மணந்து குழந்தைகளைப் பெற்றான். ஒரு நாள் அவன் அந்தணனுக்குக் கள்ளைக் கொடுத்தான். பழக்க மில்லாததால் அவனதை மறுத்தான். அவன் பலாத்காரமாக அவன் வாயில் ஸுரையை விட அங்கிருந்து ஒரு தீ ஜ்வாலை கிளம்பி சண்டாள ஸ்த்ரீ அவன் குழந்தை அனைவரையும் எரித்தது. குக்கத்தால் வாடி ஒரு முறிவரை ஏனப்படி நேர்ந்தது எனக் கேட்டான். காயத்ரியால் உனது உடலில் உண்டான தேஜஸ், ஸுரை சென்றுடன் வெளிக் கிளம்பிற்று. அவர்களையும் எரித்

தது. மறுபடி நீ அதைப் பெற விரும்பினால் நதி ஸ்நாநம் சாந்தராயண தபஸ் புநருபநயநம் முதலியவைகளைச் செய்துகொள் என்றார். என்னே காயத்ரியின் மஹிமை!

கருடன் தனது தாயை அடிமைத் தனத்திலிருந்து விடுவிக்க கத்ரு சொற்படி அம்ருதம் கொண்டு வர ஸ்வர்க்கம் சென்றார். பசிக்கு உணவு வேண்டுமென தாயை வேண்ட “ப்ரஷ்டனாக இருந்தாலும் ப்ராம்மணனை உண்ணாதே. நிஷாதரைச் சாப்பிடு” என்றான். அங்ஙனம் அவர்களை உண்ணும்போது அவர் தொண்டையில் குடு தோன்றிற்று. அவனைக் கக்கி நீ யார்? என்றார். அவர் தான் ப்ராம்மணன் என்று கூற அவரை வணங்கி அவர் பந்துவுடன் வெளியில் அனுப்பி மற்றவரைப் புஜித்தார். மறுவேளை உணவிற்கு தந்தை சொற்படி ஒரு யானையை யும் ஆமையையும் கால்களால் தூக்கி ஒரு மரத்தில் அமர்ந்தார். அந்த பாரத்தால் கிளை முறிந்து, அதில் பல்லாயிரம் வாலகிலயர் என்ற முகிவரிருக்க அக்கிளையை மூக்கில் தூக்கி ஜாக்கிரதையாக வைத்து அவர்களைக் காப்பாற்றினார்.

இந்த ப்ராம்மண பக்தியைக் கண்டு மகிழ்ந்த மஹா விஷ்ணு, கருட! உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேள் தருகிறோம், என்றார். ஐயா! நான் பிறரிடம் பிச்சை வாங்கும் துர்பலனல்ல. நாம் தருகிறோம், வேண்டுமானால் நீர் கேளும் என்றார் கருடன். அப்படியானால் நீ எனக்கு வாஹநமாயிரு என்று கூறி அவனைக் கைக்கொண்டார். காயத்ரியைச் செய்த ப்ராம்மணனைக் காப்பாற்றியதற்காக ஸந்தோஷம் அடைந்து வரம்தர முன்வந்தார் பகவான். ராயத்ரியைச் செய்பவரிடம் எவ்வளவு அன்பு கொள்வார் எனக் கூறவேண்டுமா?

பித்ரு பக்தனுக்கே பகவத் தர்சனம் : நரோத்தமன் எனும் அந்தணன் ஸகல தர்மங்களையும் அநுஷ்டித்தான். பெற்றோரிடம் மாத்திரம் அன்பில்லை. அவர் சொல்லை மீறி தீர்த்த யாத்ரை சென்றான். ஈரமான் வஸ்த்ரம் அவன் போகும் இடமெல்லாம் தலைமீது குடைபோல் வரும். ஒருநாள் அவன் வாயைத் திறந்து ஆகாசத்தைப்

பார்த்தான். தற்செயலாக ஆங்கு பறந்து சென்ற கொக்கு அவன் வாயில் எச்சமிட்டது. கோபத்துடன் அதை எரித்தான். தனக்குத் தவம் சித்தியாகிவிட்டதெனக் கர்வங்கொண்டான். அன்றுமுதல் ஈரவஸ்த்ரம் அவன் தலைமீது வருவதில்லை. வருத்தினான். மூகன் எனும் சண்டாளனிடம் சென்று தர்மத்தைக் கேள் என்ற ஓர் அசரீரி தோன்றிற்று. அவனிருப்பிடம் தெரியாமலிவன் தனிக்க ஒரு கிழப்ராம்மணன் வழி காட்டினார். பெற்றோர் பணிவிடை செய்யும் மூகனைக் கண்டு தர்மத்தைக் கூறென்றான். பெற்றோர் பணிவிடை முடிந்தபின் கூறுகிறேன் என்றான். பூஸூரனும் தவஸியுமான என்னைவிட பெற்றோர் பூஜை பெரியதோ என்றான் நரோத்தமன். ஐயா! நீர் குடை போன்ற ஈரவஸ்த்ரம் தலை மீது வரும் பாக்யத்தை இழந்தீர். அசரீரியின் தூண்டுதலாலிங்கு வந்தீர். பெற்றோர் பணிவிடையே எனக்கு முக்யம். அதை முடித்து வரும்வரை இஷ்டமிருந்தால் காந்திரும் என்றான் சண்டாளன். அங்கிருந்து மஹாவிஷ்ணு இளம்பி வருவதைக் கண்டு பிராம்மணன் ஆச்சர்ய மடைந்தான். சுத்தனான் எனக்கில்லையா? அவர் தர்சனம்! என ஏங்கினான்.

உன் சித்தம் சுத்தமாக வில்லை. பதிவ்ரதையிடம் தர்மம் கேட்டுவா. தர்சனம் கிடைக்கும் என்றார் விஷ்ணு. பதி பணிவிடையில் ஈடுபட்ட ஸத்யைக்கண்டார். தனக்கு தர்மம் கூறுவதில் சரிப்பேன் என்றார். அவன் தர்ம துலாதாரனிடம் போம் என்றான். கிழப்ராமணன் அவரை அங்கும் அழைத்துச் சென்றார். அவன் எனக்கு வ்யாபாரம் பலமாக இருப்பதால் தர்மாகரன் என்ற வைச்யரிடம் போய்க் கேளும் என்றான். அவன் ஸத்யஸத்தன். நெறி தவறாதவன். ஒரு ராஜகுமாரன் மிக அழகான இளம் மனைவியை அவனிடம் விட்டுச் சென்றான். அவன் கற்பைக் காக்கவேண்டுமானால் தனக்கும் தன் மனைவிக்கும் இடையில் அவன் படுத்திருக்க வேண்டும் என்று னவன். ராஜகுமாரன் அதற்கிசைந்தான். தூக்கத்தில் புரண்டு அவன் தன்மீது படும்போது தாய்போல் தினைந்தான். சிறிதும் சித்தம் மாறவில்லை. உலகம் பலவகை. சிலரிதை கம்பமுடியாமல் துடித்தனர்.

இதைக் கேட்ட தர்மாகரன் தீயில் உடலை விட்டான். தேவர்கள் அவனை எழுப்பி நீ சுத்தன் என்றனர். அபவாதம் சொன்னவர் குஷ்டிகளானார். ராஜ குமாரன் வந்து வியந்து மனைவியை அழைத்துச் சென்றான். அத்தகைய வைச்யனிடம் சென்று தர்மத்தைக் கூறென்றான் வேதியன். அவன் எனக்கு ஒழிவில்லை. அபாயை என்ற ஸதியிடம் செல் என்றான். அங்கு வீற்றிருக்கும் மஹா விஷ்ணுவை வணங்கி இத்துணை நாள் எனக்கு தர்சனம் தராதது ஏன் என்றார். "நீ ஸ்வதர்மமான பெற்றோர் பணிவிடையை மறந்து மற்ற புண்யம் செய்தாய், நானே அசரீரியாக இருந்து கூறி அந்தணானாகி வழியும் காட்டினேன். ஸ்வதர்மம் செய்தவரைத் தர்சனம் செய்த தூல் உன் பாபம் அகன்றது. எனது ப்ரீதியும் உண்டானது. அவர்களைப்போல் நீயும் கடமையைச் செய்து எனது ஸான்னித்யம் பெறு" என்றார் விஷ்ணு.

கற்பு : புருஷர்களுக்கு காயத்ரீ ஜபம்போல் பெண்களுக்குக் கற்பே நற்கதி அளிக்க வல்லது. இயற்கையில் இந்திரியங்கள் வெளியிலேயே செல்வது போல் பெண்களுக்கு காமத்திலும் வம்பிலும் மனம் செல்வது இயற்கை. புலனை அடக்குபவன் மனம் ஒருமைப்பட்டு நற்கதி பெறுவான். காமாதிகளை அடக்கி பணிவிடை எனும் தவம் செய்யும் பெண், பேய் என்றால் மழை பொழியும். காய் என்றால் கதிரவன் காய்வான். அத்தகைய கற்பைக் காத்தால் தர்மத்தைக் காத்ததாகும். அதற்கேற்றமுறையில் ஆண் பெண்கள் நடக்கவேண்டும். பெண், மனதை உருக்கக் கூடிய நெறுப்புக் குடம். ஆண், எளிதில் எரியக்கூடிய நெய்க் குடம். இரண்டையும் தனித்து ஓரிடத்தில் வைத்தால் ஆபத்தே. இருவரும் வ்யபிசாரமின்றி வாழவேண்டும். ஸ்த்ரீ, கற்பைஇழந்தால் புருஷன் குலம் கெடும். கோத்ரம் அழியும். சரிவர ஸ்ரராத்தம் பலனைத் தராது. புத்ரன் செய்யும் ஸ்ரராத்தத்தில் சொந்த தந்தை வ்யபிசார தந்தை இருவரும் பயன் பெறார்.

கற்பரசி ஸைப்யை அநஸூயை : பண்டித கௌசிகர் எனும் முனிவர் முன்வினையால் குஷ்டரோகியாகி துன்புற்றார். சைப்யாஸதி என்ற அவர் மனைவி மஹாபதி

வ்ரதை. குஷ்டரோகியை ஸுந்தர புருஷன் என மதித்து அவர் நினைத்ததை எல்லாம் செய்துவந்தான். அவர் ஒரு தாஸியை விரும்பினார். வேசி இவரை விரும்புவளா? சைப்யை அவளிடம் சென்று கெஞ்சிக் கூத்தாடி அவள் இசையும்படிச் செய்தாள். ஒருவரு மறியாதபடி வந்து போகும்படி அவள் கூறினாள். நோயாளியான பதியைத் தோளில் சுமந்து நள்ளிரவிலே கிளம்பினாள். நாச்சந்தியிலே கழுளேற்றப்பட்ட மாண்டவ்யர் தவித்துக்கொண்டிருந்தார். கௌமிகர் காலில் புழு கடிக்க, அவர் காலே உதறினார். அது மாண்டவ்யர் தலைமீது பட்டது. கழுவு துன்பம் போதாதா? புழுத்தகாலால் உதையும் படவோ எனக்ஞாநக்கண்ணால் கவனித்தார். ஆஹா! சைப்யையின் வேலை இது! ஸலர்யன் உதயமாகும் போது இவள் மாங்கல்யத்தை இழப்பாள் என சபித்தார். அவள் பல முறை வேண்டியும் பயனில்லை. நான் கற்புள்ளவனானால் கதிராவன் உதிக்காமலே இருக்கட்டும் என்றாள். நாட்கள் பல வாரங்கள் பல சென்றன. பாது உறிக்கவில்லை. ஹோமமில்லை. தேவர்க்கு உணவில்லை. சூர்ய காந்தி இன்றி உலகம் நாறிற்று. அவளை உதிக்கும்படிச் செய்ய அமரராலும் முடியவில்லை. மற்றொரு கற்பாசி மூலமே ஸலர்யன் உதிப்பான் என அநஸலியை என்ற அத்ரிமனைவியை அழைத்து வந்தனர். ஸைப்யைக்குத் தெர்யம் கூறி திருகரனை உதிக்கச் செய்தாள். கௌமிகர் கீழே விழுந்து உயிரிழந்தார். எனக்குக் கற்பிருந்தால் முடிவர் நோயற்ற மன்மதனாக எழுந்திருக்கட்டும் என்றாள் அநஸலியை. முடிவர் எழுந்து அனைவரையும் வரவேற்று உபசரித்தார். கற்புக்கிடான துவம் வேறுண்டோ?

ஆசை இன்மை, தீர்த்த ராஜன், குந்தராஷம், கணேச பூஜை முதலியவைகளை ரஸ்மான கதைகளால் விளக்கி ஸருஷ்டிகண்டத்தை முடித்தார் முனிச்சரேஷ்டர்.

பூமி கண்டம். ப்ரஹ்லாதன் முற்பிறவி: குணத்தாலும் கர்மவினாலும் ஜாதி அமைக்கப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு பிறவியில் எவ்வளவு நல்ல குணமிருந்தாலும் ஜாதி மாறுவ தில்லை. அரக்கர் குலத்திலே பிறந்தான் பிரஹ்லாதன். ஆனால் பரம பாகவத உத்தமனாக இருந்தான். கர்மாவும் குணமும் ஒருபாவிருந்த காலப்போது

எதை நினைத்து உயிரை விடுகிறோமோ அதே கிடைக்கும் என்பது விதி. ப்ரஹ்மாதன் முற்பிறவியில் சிவசர்மா வின் ஐந்தாம் புத்ரன். ஸோமசர்மா என்ற ப்ராம்மணோத் தமன், தந்தை புத்ரர்களுக்குப் பித்ருபக்தி எவ்வளவென கண்டறிய பல அடாத கார்யங்களைச் செய்தார். அதைக் குற்றமாகக் கொள்ளாமல் புத்ரர் தம் கடமையைச் செய்தனர். தாஸியுடன் தான் தீர்த்தயாத்ரை செல்வ தால் மற்றோர் புத்ரன் கொண்டுவந்த அம்ருதத்தை ரக்ஷி என ஸோமசர்மாவிற்கு உத்திரவிட்டார். தபோ பலத்தால் அதை மறைத்துவிட்டு உடனே அம்ருதத்தைத் தா என்றார். அதைக் காணவில்லை. என் செய்வான்? கதறினான். சிந்தை நொந்தான். உண்மையாக யான் பித்ரு பக்தனை இருந்தால் அம்ருதத்துடன் அதை அப ஹரித்தவர் என் முன்னே வரட்டும் என்றான். அந்த ஸத்யம் பிதாவை அம்ருதத்துடன் அவன் எதிரே நிருத்திற்று.

பக்தியைக் கண்டு களித்தார். தழுவி ஆசீர்வதித் தார். தந்தை நற்கதி அடைந்தார். ஸோமசர்மா இல் லறத்தை வெறுத்தான். காட்டிலே சென்று கடுந்தவம் புரிந்தான். உடலை விடும் ஸமயம் நேர்ந்தது. அரக்கன் அரக்கன் என அருகில் உள்ளோர் உறக்கக் கூவினர். ராக்ஷஸனு என்று நினைத்து வாயாலும் கூறிக்கொண்டே உயிரை விட்டார். "யம்யம்வாபி" என்ற கீதை சொற் படி ராக்ஷஸனை நினைத்து இறந்ததால் ராக்ஷஸ வம்சத் திலே பிறந்தார். இறக்கும்பொழுது பகவன் நாமாவைக் கூறவேண்டும். நினைக்கவேண்டும். அருகில் உள்ளோர் கூறினால் அது காதில் விழும். இறப்பவருக்கு ப்ரக்ஷை இருந்து கூறினாலும் நினைத்தாலும் அஜாமிளனைப்போல் நற்கதிபெறலாம்.

வேதாந்த கதை : நீதி கர்மா பக்தி ஆசாரம் முதலியவைகளைக் கதை மூலமாக விளக்குவது போல் கடினமான வேதாந்தத்தையும் விளக்குகிறது புராணம். புதல்வர்களைப் பரிகொடுத்த திதிக்குக் கச்யபர் கூறினார். ஆத்மா அழிவற்றது. அது புகுந்த உடல் இறக்கும். ஆத்மா என்ற அரசனுக்குக் க்ஞாகம் த்யாகம் என்ற இரு மந்திரிகள். ஒரு ஸமயம் ஐவர் கூடி பேசுவதைக் கண்டு

அவர்கள் யார் என விசாரிக்க அமைச்சருக்கு ஆக்ஷேபம் இட்டான். அதைப்பற்றி உமக்கென்ன? அவருடன் சேர்ந்தால் மோஹன் எனும் பகைவன் உடல் எனும் பந்தத்துடன் கர்ப்ப சிறையில் தள்ளுவான். த்யாகம் எனும் நண்பனுடன் சேர்ந்து பேசாமலிரு என்றான் க்ரோநன். அந்த ஐவரும் புத்தி எனும் தூதியை அனுப்பி க்ரோந த்யாகர்களை விட்டுத் தம்முடன் சேரும்படி வேண்டினர். ஆத்மராஜன் மந்திரிகள் சொல்லை மதியாமல் அவர்களுடன் சேர்ந்தான். பஞ்சபூத சரீரமெனும் அழகிய வீடும் இந்தரிய த்வாரமெனும் ஜன்னல்களும் கர்மேந்தரிய மெனும் கிங்கரூ மிருக்கக் கண்டான்.

அதில் ஆசை தோன்றிற்று. அரசே! சிறுகக் கட்டிப் பெருக வாழவேண்டும். சுக்ல சோணித வழியாக தாயின் கருவெனும் சிறிய வீட்டிற்கு வாரும் என்றனர். மோஹ வலையில் சிக்கிய ஆத்மா அங்கு புகுந்தான். மலமூத்ர நாற்றம் ஜாடராக்கி புழுக்கள் கடி இந்த துன்பம் ஸலிக்க முடியவில்லை. நண்பர் சொல்லை மறுத்தேனே என வருந்தினான். ப்ரஸவவாயு கருவைத் தலைகீழாகக் கவிழ்த்தது. இவனுக்குக் கிடைத்த உடலெனும் வீடு இருபத்தைந்து அங்குல முள்ளது. இவன் வரும் வழியோ இருபத்தி நான்கே அங்குலம். வாயு தள்ள வாயுறப்படி நெருக்க மிகத் துன்பம் அடைந்தான். பூமியில் விழுந்தான். காமம் கோபம் லோபம் மதம் மாத்ஸர்யம் என்ற வீரருடன் மோஹன் இவரைச் சூழ்ந்துகொண்டான். நான் என்னுடையது என்ற பாசத்தால் கட்டி ஸம்ஸார சிறையில் அடைந்தான். புத்ரசோகம், நோய், கவலை, பசி, தாஹம், கிழத்தனம் முதலியவைகளை அனுபவித்தான். விடுபட வழி தெரியவில்லை. கடவுளை நாடிக் கதறினான். தற்செயலாக வஸ்த்ர மணியாத ஒரு புருஷனைக் கண்டுகாலில் விழுந்து கரை ஏற்ற வேண்டினான். வைராக்ய மென்ற அவர் தன் ஸோதரானை விவேகனை இவரிடம் அனுப்பினான். அவர் ஸாந்தி எனும் மனைவி, ஸ்வதர்ம மென்ற புதல்வன், தாரகை புத்தி என்ற கன்யகை இவர்களுடனும் மோக்ஷ மெனும் குருவுடனும் ஆத்மாவிடம் வந்தார். அவர் அருளால் சமதமாதி வீரரும் க்ரோந த்யாக மந்திரிகளும் இவரிடம் வர, ஆத்மராஜன் தர்ம

ஸேனையுடன் கிளம்பி அக்ஞாந மோஹாதி பகைவரை வென்று மோகூ ஸாம்ராஜ்யத்தைப் பெற்றார். இதைப் ப்ரபோத சந்த்ர உதய நாடகமாக எழுதினார் ஒரு கவி.

யயாதி, ச்யவநர் குஞ்ஜலன், ரேவாஸங்கம், ஸுபாகு, அசோக ஸுந்தரி, விஹுண்டன், தாநபலன், இக்ஷ்வாகு, பன்றி யுத்தம், பன்றியின் பூர்வஜன்ம கோபிலன், கம் ஸன், தீர்த்த மஹிமை, அருன்ய சயந வ்ரதம், க்ருஷ்ண அஷ்டோத்ர சதநாம, நஹுஷ, ஹுண்டாஸுர யுத்தம், காமோதா இது முதலியவைகளுடன் பூரிகண்டம் பூர்ணமாகிறது.

ப்ரும்ம கண்டம், புராண பலன் : ஸ்ரீ தரன் என்ற அரசன் முற்பிறனியில் பற்பல புண்யங்களைச் செய்து ராஜ்யத்தைப் பெற்றான். ஜலத்தில் வீழ்ந்து இறந்த ஒரு குழந்தையைக் காப்பாற்றாத பாபத்தினால் புத்ர பாக்யம் இல்லை, வ்யாஸர் சொற்படி புராண ச்ரவணம் செய்து புத்ர பாக்யம் பெற்றான். க்ருஷ்ணன் அவதரித்தது ஆவணிமாத க்ருஷ்ணாஷ்டமி. ராதாதேவி மார்கழி சுக்ல அஷ்டமியில் அவதரித்தாள். இரண்டு அஷ்டமிகளிலும் உபவாஸ மிருந்து பகவானை ஆராதிப்பவர் வைகுண்டம் செல்வர்.

முதேவி விவாஹம் : பாற்கடலில் முதல் தோன்றி யவள் முதேவி. அவளுக்கு ஜ்யேஷ்டா என்று பெயர். லக்ஷ்மியைப் பகவான் மணக்கும் பொழுது அவள் ஓ என்று ஓலமிட்டாள். யாது காரணமென அனைவரும் வினவ, மூத்தவளிருக்க இளையவள் மணப்பது முறையோ என்றாள். அந்தமில்லா அணங்கை ஆரே விரும்புவர்? தவப்பயனைத் தக்ஷணையாகத் தந்து உத்தாலக முநி வருக்கு அவளை மணம் செய்வித்தார் பகவான். அவளை அழைத்துக்கொண்டு ஆச்ரம வழியாகச் சென்றார் முனிவர். வேத த்வனியைக் கேட்டு வீரிட்டு அழுதாள். எனமுகிருய் என்றாரவர்.

வேதத்வநி தேவபித்ருபூஜை ஒளபாஸநம் வைச்வ தேவம் முதலியவை தனக்குப் பிடிக்காதவை என்றாள் முதேவி. உனக்குப் பிடித்த இடத்தைக் கூறு என, சாண மிட்டு கோலம்போடாதவிடு மணிசப்தம் கேட்காத இடம்

ஸ்திபதிகள் சண்டையிடும் இடம் ஈறவஸ்தரத்துடன் நெற்றிக்கிடாமல் தலையை விரித்திருப்பவர் நகத்தைப் பல்லால் கடிப்பவர் மணல் உப்பு இவைகளால் பத்தேயப் பவர் இத்தகைய இடமே எனக்குப் பிரியமான இடம் என்றாள். ஆனால் அரசமரத்திலிரு. உனக்கேற்ற இடம் தேடி வருகிறேன் என்று சென்ற உத்தாலகர் இன்னும் திரும்பவில்லை. ஆண்டுகள் பலசென்றன. மறுபடியும் வைகுண்டம்வரை கேட்கும்படி ஜ்யேஷ்டை அழுதாள். லக்ஷ்மீபதி அங்குவந்து நாங்களிங்குவந்த திருமான சனிக் கிழமை தவிர மற்றநிநங்களில் அச்வத்த மரத்தைத் தீண்டுபவரைப் பிடித்துக் கொள். அவர் புண்யமே உனக்கு உணவாகும் என்று ஸமாதானம் செய்து சென்றார். ஆதலால் சனிக்கிழமைத்தான் தொட்டுபூஜிக்கலாம். குறைந்தது எழு ப்ரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும் அச்வத்த மரத்தை.

வரலக்ஷ்மீ வ்ரதம் : த்வாதசி யன்று வெள்ளிக் கிழமை லக்ஷ்மீ அவதரித்தாள். அன்று அவளைப் பூஜிப் போர் லக்ஷ்மீ கடாஷம் பெறுவர். விஷ்ணு பக்தனான பத்ரச்ரவஸின் மனைவி உத்தமபதிவ்ரதை. ஸுரசந்த்ரிகா என்ற அவள் கற்புக்கு மஹிழ்ந்தாள் கமலாஸநீ. கிழவி வேஷம் பூண்டு லக்ஷ்மீ விரதத்தை அவளுக்குக் கூற வந்தாள். முற்கர்ம வினையால் அவளை அலக்ஷ்யம் செய்து கன்னத்திலும் அடித்தாளவள். சியாமபாலா என்ற ராஜகுமாரி அவளை ஸமாதானப் படுத்தி விரத உபதேசம் பெற்றாள். லக்ஷ்மியைப் பூஜிக்காத அரசனும் ராணியும் விரைவில் ராஜ்யத்தை இழந்து ஏழையாயினர். மாலாதரன் எனும் சக்ரவர்த்தியை மணந்த சியாமபாலா விரத மஹிமையால் சிறந்த செல்வம் பெற்றாள். பெற்றோர் நிலையை உணர்ந்து ஒரு குடும் நிறைய ஸுவர்ணம் தந்தாள். அது அனைத்தும் கரியாகிவிட்டது. இதை அறிந்த மகள் தாயை வரலக்ஷ்மீ பூஜை செய்யும்படி கூற, அவளும் அதனால் முன்போல் ராஜ்யத்தைப் பெற்றாள்.

ப்ராம்மண பாத மஹிமை : ஸரளக்ராம தீர்த்த மஹிமை கார்த்திகை மஹிமை துளஸீ நெல்லி மஹிமை பகவன் நாம மஹிமை, நாமா பராதம் ஸுந்தரனெனும் பஞ்சமன் ஸுதர்சனன் சுநச்சேபன் இவர்களது சரிதம் முதலியன ப்ரும்ம கண்டத்தின் கடைசி பாகங்களாம்.

பாதாள கண்டம் : இதில் பெரும் பாகம் ஸ்ரீராம் அச்வமேதமாம். அச்வமேத மென்பது சக்ரவர்த்தி செய்யவேண்டிய யாகம். ப்ரும்மஹத்தி முதலிய பாபங்களை அகற்ற வல்லது. சிவபக்தனும் ப்ரும்ம குலத்தில் உதித்தவனுமான ராவணனைக் கொன்ற பாபம் அகல ஸ்ரீராம் அச்வமேதயாகம்செய்தார். அதில் யாகக்குதிரை பூப்ரதக்ஷிணம் செய்துவந்தது. காவலாளிகள் கர்த்தாவின் பெருமையைக்கூறி காணிக்கை அளியுங்கள். சக்தி இருந்தால் குதிரையைக்கட்டி போருக்கு வாருங்கள் என்றனர்.

ச்யவநர் : ப்ருகு முனிவரின் மனைவி கர்ப்பினியாக இருந்தபோது தமநன் எனும் அரக்கன் அவனைத் தூக்கிச் செல்ல ஆரம்பித்தான். வயிற்றிலுள்ள குழந்தை நழுவி விழுந்து தவ வலிமையால் தமநனை எரித்தது. நழுவி விழுந்ததால் அவருக்கு ச்யவநர் என்று பெயர். அவர் ஆழ்ந்த தவத்தில் அமர்ந்தார். அவர் மீது புத்து தோன் றிற்று. வேட்டையாட காநகம் சென்ற சர்யாநியின் மகள் புத்து சந்தின் வழியாகக் கொம்பை விட்டு முநிவர் கண்ணைக் குத்திவிட்டாள். அரசனைச் சார்ந்த அனைவர்க்கும் ஜல மலம் தடைபட்டது. வயிறு பெருத்தது. நோய் பொருக்க முடியவில்லை.

முநிவர்க்குச் செய்த அபசாரமே காரணம் என உணர்ந்தனர். முநிவர் திருவடியைச் சரணமடைந்தனர். என் கண்ணுக்குப் பதில் உன் பெண்ணைத் தா என்றார். ராஜ கன்யகையை ஏழைக் குருட்டுக் கிழவனுக் களிக்க அரசன் விரும்பவில்லை. நோயோ பொருக்கமுடிய வில்லை. பெண்ணைத் தந்தார். நோய் அகன்றது. யாதொரு இன்பத்தையும் விரும்பாமல் முநிவர்க்கு முக் கரணங்களாலும் பணிவிடை செய்தாள். இவள் கற்பை விளக்க அச்விநீ தேவர்கள் ச்யவநரைத் தங்களைப் போல் செய்து மூவரும் ஒன்றாக நின்றனர். உன் பதியை அழைத்துக்கொள் என்றனர். நான் கற்புள்ளவனானால் என் பதிமீது இம்மாலை விழட்டும் என்று மாலையை எரிந் தாள். கணவன் கழுத்தில் விழுந்தது. எங்களைப்போன்ற அழகும் இளைமையும் ஸ்திரமாக இருக்கட்டும் என்று அச்விநி தேவர் கூறினர். அதற்குக் கைம்மாறு யாது செய்வதென வினவினார் முநிவர். யாகத்திலே ஒரு பாகம்

தந்தருளும் என்றனர். சர்யாதியை ஒரு வேள்வி செய்வித்து அதில் அச்விதிகளுக்கும் ஸோமரஸம் தந்தார். கோபங்கொண்ட இந்த்ரன் வஜ்ராயுதத்தைத் தூக்கினான். கை அசையாது நிற்கும்படிச் செய்தார் ச்யவநர். அவர் சக்தியைக்கண்ட அமராதிபன் வணங்கி அவரிஷ்டத்திற்கு இணங்கினான்.

அத்தகைய ச்யவநர் ராம பக்தியிலீடுபட்டு யாகத்திற்குச் செல்ல விரும்பினார். ராமபக்த சிகாமணியான அநுமான் ச்யவநரைத் தோளில் தூக்கிச் சென்று ராமனிடம் விட்டு குதிரையைக் காக்க வந்துவிட்டார். ஸுரதன் என்ற அரசனது குமாரன் சம்பகன். அவன் அச்வமேதக் குதிரையைக் கட்டிவிட்டான். இவன் பக்தியினால் பரமசிவனைப் பரவசப்படுத்தி தன் நகர் ரக்ஷகனாகச் செய்தவன். ராமனது குதிரையைக் காணிக்கையுடன் அனுப்பு என்றார் சிவன். ஸ்வதர்மத்தால் அவரை அர்ச்சிப்போம். அதனால் ஸந்தோஷமுள்ள ப்ரபு இங்குவந்து தர்சனம் தரட்டும். பின்னர் ராம தாஸனாவோம் என்று ராம கிங்கரருடன் பல நாள் கடும்பேரார் செய்தான். சிவனும் பேரூரில் கலந்து பனிரண்டு நாள் யுத்தம் செய்தார். சம்பகன் ராமநாம பலத்தால் அனைவரையும் மூர்ச்சிக்கும்படிச் செய்தான். இதை அறிந்த ராகவன் ரணகளம் வந்து வெற்றி வீரனான ராஜ குமாரனைக் கண்டார். மஹா வீர! உன் தாய் யார்? ராமன் என் தாய்! உன் பிதா? ராமசந்த்ரன். ப்ராதா? ராமன். உன் தோழன்? ராகவேசன். எல்லாம் ராமனா? ஆம். ராமனைத் தவிர வேறென்றையும் அறியேன் என்ற இருவர் வாதமே "மாதா ராமோ" என்ற சுலோகமாயிற்று. காணிக்கையுடன் குதிரையை அளித்து சம்பகன் தாஸனாக வந்தான். இங்ஙனம் பற்பல விசித்ரமான கதைகள் உண்டு.

குசலவர்கள் வால்மீகி ஆச்ரமத்தில் வந்த ராமர் குதிரையைக் கட்டி எல்லோரும் வியக்கும்படி மஹா வீரர்களையும் தோற்கடித்தனர். மூர்ச்சையாகிக் கிடந்த ஆக்ஷேபேயர் பரத சத்ருத்ர புத்ரர் அனைவரையும் ஸீதாதேவி தன் கற்பினால் எழுப்பினான். இந்த கதையையே பவபூதி உத்தர ராமசரித நாடகமாக எழுதினார். வால்மீகி இயற்றிய ஸ்ரீராம சரிதத்தை லவகுசர் ஆங்காங்கு பாடி

எல்லோரையும் மகிழ்வித்தனர். ஸ்ரீ ராமனது அச்வமேத மஹா மண்டபத்திலும் பாடினர். ஸ்ரீ ராமன் இவர்கள் யார் என்று கேட்டார். கர்ப்பினியான ஸீதையை நீ வந்ததில் விட்டபோது, நான் அவளை ரக்ஷித்தேன். இவர்கள் உனது குமாரர்கள். வேத விதிப்படி ஸகல கர்மாக் களையும்செய்து ராமாயணத்தைக் கற்பித்தேன். வருணன் இவர்களைத் தன்னிடம் அழைத்துச் சென்று ஆநந்தித்தான். பல நாட்களாகியும் அவர்களை அனுப்பாததால் நானங்கு சென்றேன். இந்தராதி தேவர், “ஸீதை உத்தம பதி வ்ரதை. அவள் கர்ப்பினியான பெண் கிளியைக் கூண்டி லடைத்து ராமநாமத்தைக் கேட்டாள். ஆண்கிளி, கர்ப்பினியான உன்னைக் கணவன் த்யாகம் செய்வான் என்று கூறி தீயில் வீழ்ந்திறந்தது. அதே வண்ணுகை வந்து அபவாதம் கூறிற்று. உத்தமி ஸீதையையும் லவகுசர் களையும் ராமன் ஏற்கட்டும்” என்று கூறினார்கள் என்றார் ராமாயண கவி.

ஸ்வார்ண ஸீதையை விட்டு நிஜ ஸீதையை ஏற்று அச்வமேதம் ஆரம்பித்தார் ஸீதாபதி. அவர் கை பட்ட வுடன் குதிரை வீழ்ந்தது. திவ்ய புருஷன் எழுந்து “ராம! நான் வேதியன். கண்மூடி மௌனியாகி கபடமாகத் தவம் செய்தேன். அருகில் வந்த தூர்வாஸரை வரவேற்காத தால் அவர் என்னை அச்வமாக்கினார். பணிந்து வேண்டிய பின் “ராமர் கரம் பட்டவுடன் நற்கதி” என்று சென்றார். இதைக்கூறி ஸ்வர்க்கம் சென்றான். இறந்த குதிரையால் வேள்வி நடவாது. மறுபடி குதிரை பூ ப்ரதக்ஷிணம் செய்வதா? என்று எல்லோரும் திகைத்தனர். அதர்வ வேத நிபுணரான வலிஷ்டர், அச்வத்தின் வபைக்குப் பதில் கற்பூரம் ஏற்றும்படி கூறினார். அமரர் அனைவரும் ஆநந்தமாக அதை ஏற்க யாகம் பூர்த்தியானது.

அச்வமேத பலனைத் தரத்தக்கது கற்பூரம் ஏற்றுதல், என்று அன்றுமுதல் இன்றளவும் ஆலயங்களிலும் வீடுகளிலும் அந்த பழக்கம் கை கொள்ளப்பட்டது.

கிருஷ்ணன் மஹிமை, பூஜை பலன், வைசாக ஸ்நாநம், மஹிரதன், விபீஷணன் சரிதம், பஸ்பமஹிமை, சிவ ஸௌத்தைப் புஜித்த ப்ராம்மணன் நாயாகி பஸ்மாவால் நற்கதிபெற்றது. பஞ்சமேடர்ன், இக்ஷ்வாகு ப்ராம்மணன்,

அக்மிசிகன், விரத்ருதன், சோணன், சங்கராத்மா, ஸ்ரீசைலம் இந்தகதைகள் ரஸமானவை. ஸ்ரீராமர், புராணம்கேட்கும்போது சாகாவரம் பெற்ற அஸுரன் படையுடன், போருக்கு வந்தான். புராணம் கூறும் 'வலிஷ்டர்' மற்றோர் உடலெடுத்து அஸுரனுடன் போரிட்டார். அவனை ஜலத்தில் தள்ள ஆங்குள்ள பூதம் அவனை விழுங்கிற்று, இந்த கதையால் புராணம் படித்தவர் பெருமையும் கேட்பவர் நலமும் விளக்கப்படுகிறது. சிவனே, சம்புரிஷி என்ற பெயருடன் ராமருக்கு பூர்வராம சரித்ததைக்கூறி பல லீலைகளைச் செய்த சரிதம் விசித்ரமானது. பாபபுண்ய பலனும் இந்த பாதாள கண்டத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டு முடிகிறது.

உத்தரகண்டம்.

ஜாலந்தர வதம் : சக்ரன் சங்கரனை நாடியத்தால் ஸந்தோஷப்படுத்தினான். யாது வரம் வேண்டும் என்று ரவர், என்னுடன் போர்புரிய ஒரு வீரன் வேண்டுமென்றான். ருத்ரனுக்குக் கோபம் உண்டானது. அதனால் பயங்கரமான பூதம் ஒன்று தோன்றி என்ன செய்ய வேண்டுமென்றது. ஸிந்து ஸமுத்ரம் இருவர்க்கும் புத்ரனாகி இந்த்ரன் கர்வத்தை அடக்கு என்றார். ஸிந்து ஸமுத்ர ஸங்கத்தில் குழந்தையாகத் தோன்றி அழுதான். பதினான்கு உலகிலும் கேட்டது அழுத குரல். பிறும்மா ஓடிவந்தார். கடலரசன் அவர் மடியில் தன் குழந்தையை விட்டு நாமகரணம் செய்து ஆசீர்வதிக்க வேண்டினான். அது பிறும்மாவின் தாடியைக் கரத்தால் இழுத்தது. ஜாலந்தரன் — தாடியைப் பிடித்தவன் என பெயரிட்டுச்சென்றார். சக்ரர் இவனை ஏற்று கடலிடையே ஜாலந்தரபுரம் அமைத்தார். ஸ்வர்ணை என்ற அப்ஸரச் ஸிடம் க்ரௌஞ்சர் அருளால் தோன்றிய பிருந்தையை மணம் செய்வித்தார். தந்தையான கடலைக் கடைந்து ஐராவதம் முதலிய பொருளை அபஹரித்தான் என்று கூறி இந்த்ரன் மீது போர் தொடுத்தான். அமராதிபனுக்கு அச்யுதன் துணை புரிந்தார். கடும்போர் நிகழ்ந்தது. சக்ரர் ம்ருதஸஞ்ஜீவி வித்யையாலும் தேவகுரு ஸஞ்ஜீவினீ ஓஷதியாலும் இறந்தவரை எழுப்பினர்.

போர் தொடர்ந்து உக்ரமாயிற்று. ஸஞ்ஜீனினியை ஜாலந்தரன் அடித்துப் பாதாளத்திற் கனுப்பினான். இறந்த தேவ ஸேனை பிழைக்க வழி இல்லை. அமராதிப னும் அமரரும் ஸாமர்விட்டு ஓடினர். திருமால் தேரிலேறி வந்தார். அரக்கன், தேரை ஒரு தீவிலும் தேரோட்டியை மற்றொரு தீவிலும் தூக்கி எறிந்தான். மாதவன் அவனைக் கொல்ல நினைத்தார். லக்ஷ்மி தனது ஸோதரனைக் கொல்ல வேண்டா மென்றான். அவன் வீரயத்தைக் கண்டு வியந்து யாது வரம் வேண்டும்? என்றார். பாற்கட லில் பள்ளி கொள்ளும்படி வரங்கேட்டு முவ்வுலகிலும் அஸுர ஆக்ஷியை நிலைநாட்டினான். ஆசைக் களவேது? பதிநான்கு உலகையும் ஜயிக்க எண்ணினான். கைலாஸஞ் சென்றான். பார்வதியின் அழகைக் கண்டு அவளை மனைவியாக்க மனம் கொண்டான். விநாயகரும் முருக னும் ஜாலந்தரனை எதிர்த்தனர். அவர்களை வீழ்த்தி காலாகநி ருத்ரனுடன் போர் துவக்கினான். மும்மூர்த்தி களது தேஜஸ்ஸால் தோன்றிய சூலத்தைக் கொண்டு தைத்ய ஸேனையைத் தாக்கினார் ருத்ரன்.

ப்ரளயகால ருத்ரனை எவர் வெல்வர்? அரக்கன் படை தளர்ந்தது. அவன் மகமும் முறிந்தது. காமவெறி மாத்ரம் வலுத்தது. சும்பன் என்ற ராக்ஷஸனை ஜாலந்தர வேஷத்துடன் சிவனெதிரில் நிறுத்தினான். தான் சிவ வேடம் பூண்டு பார்வதியிடம் சென்றான். மாயையால் இரு தலைகளைத் தேவியிடம் காட்டி சோகக்கடலில் முழுகி னான். அவை அரக்கனால் அறுபட்ட இரு புதல்வர்களின் தலைகள். இதை அறிந்த மாதவன் அநந்தனுடன் முநி வேஷம் தரித்து ஜாலந்தரன் மனைவியான ப்ருந்தையிடம் சென்றார். அவரது மாயையால் ப்ருந்தை ஒரு துஸ்வப்நம் கண்டாள். அதற்கு பரிஹாரம் செய்ய பெரியோரைத் தேடித்திரிந்தாள். கபட முநி கண்முன்னே தோன்றினார். அவரிடம் அணுகும் ஸமயம் அரக்கன் ஒருவன் வந்து ப்ருந்தையைத் தூக்க முயன்றான். அதுவும் மாயையே. முநிவர் ஹும் என்று கூற அவன் எரிந்து சாம்பலானான். துஸ்வப்நத்தின் பலன்போல் தன்கண்வன் தலை அறுபட்டு ஆங்கிருப்பதைக் கண்டாள். அடியற்ற மரம்போல் விழுந்தாள். கதறினாள். மஹர்ஷே! மனாளை எழுப்பும்.

மாங்கல்ய பிகை நூரும் என்றான். அந்த தலையை எடுத்து கன்னத்தில் ஒரு முத்தம் கொடு. எழுந்திருப்பான் பதி, என்றார் கபடமுரி.

முநிவர் மறைந்து ஜாலந்தரானுகி ப்ருந்தையுடன் அந்தபுரம் சென்றார். சிவனை ஜயித்ததாகக் கூறி அளவளாவினார். படுக்கையிலும் படுத்தார். அவள் கற்பையும் கெடுத்தார். அவள் கற்பழிந்தால்தான் அவளது பதியைச் சிவன் கொல்லமுடியும். நாட்கள் பல கழிந்தன. கற்பும் அழிந்தது. இதனிடையில் அரக்கனைக் கொன்றிருப்பார் சிவன் எனக்கருதி சங்க சக்ர கதாபாணியான நிஜ உருவைக் காட்டினார். பகவான் என மகிழ்ந்தாலும் தனது கற்பு அழிந்ததே எனக் கதறினான். காயக்லேசம் சொர்து உலை விட்டான். அவ்விடமே ப்ருந்தாவனம் ஆயிற்று.

பார்வதிதேவி சிவவேடம் பூண்ட அரக்கனைக் கண்டு ஐயமுற்றாள். வண்டாகித் - தாமரையில் தங்கினாள். தோழி ஜயா என்பவளுக்குத் தன் வேஷம் அளித்து கவனித்து வந்தாள். பொய்ச் சிவன், பொய் பார்வதியிடம் காமப் பேச்சுகளைப் பேசினான். அங்கே ஒரு அஸுரன் ஓடிவந்து ப்ருந்தை இறந்தான் என்றான். பொய் சிவன் ஓடினார். இதனிடையில் மாயையால் ஒரு உமையவள் வந்து சிவனை மயக்கினாள். மாதவன் வந்து சிவனிடம் நடந்தவற்றைக் கூறினார். விரைவில் ஜாலந்தரனைக் கொல்லும்படி வேண்டினார். பரமசிவன் மாயாவிடமான ஜாலந்தரனைப் போருக் கழைத்தார். இருவரும் மிக உக்ரமாக யுத்தம் செய்தனர். முடிவில் சூலத்தால் அரக்கர் படை அனைத்தையும் அழித்தார். ஜாலந்தரனையும் ஒரே அடியால் விழ்த்தினார். தேவர் மகிழ்ந்து சிவனைப் போற்றினார்.

துளஸியின் பெருமை : ப்ருந்தை இறந்த இடத்திலே திருமால் நித்தானுகி ப்ருந்தே! ப்ருந்தே! என கூத்தாடினார். தன் ஸஹோதரன் நிலையை அறிந்த பார்வதி வருந்தினாள். அருகே சென்று அவரது வியர்வை ஜலத்தை வழித்து அச்சாம்பல்மீது தளித்தாள். அங்கு துளஸி வனம் தோன்றிற்று. அதை ஆலிங்கனம் செய்த விஷ்ணுவின் தாபம் அகன்றது. ஆதலால் அது ஒப்பற்றது என்ற காரணப்

பெயரால் துளஸீ எனப்பட்டது. எல்லா புஷ்பங்களையும் விட மிகச் சிறந்தது. பகவானுக்குப் பரியமானது. துளஸீ தளமில்லாத பூஜை பயனில்லை. துளஸீ இல்லாத தாநம் தாநமல்ல. அதைப் பெண்கள் எடுக்கலாகாது. உணவிற்குப் பின்னும் ஸ்நாநம் செய்யாமலும் மாஸையிலும் ஏகாதசி த்வாதசிகளிலும் வெள்ளி செவ்வாய்களிலும் துளஸியை எடுக்கக் கூடாது. துளஸீ பூஜையுள்ள இடத்தில் அபம்ருத்யு பூதப்ரேதங்கள் வராது. கதிர் உண்டாகும்போது துளஸீ தேவி ருதுவானதாகக் கருதி புட்டு சமைக்கவேண்டும். ப்ருந்தாவந த்வாதசியில் துளஸீ விஷ்ணு விவாஹம் செய்விக்கவேண்டும். (இது 4 அணுவிலையில் அச்சிடப்பட்டு நம்மிடம் கிடைக்கும்.)

ஒவ்வொரு தாநத்தின் பெருமை ஏகாதசியின் உத்தபத்தி மஹிமை 25 ஏகாதசிகளின் பெயர் பூஜாவிதி அநுஷ்டித்து பயனடைந்தவர் கதை (இது தனியாக 4 அணுவிற்கு நம்மிடம் கிடைக்கும்.) த்ரிஸ்பர்ஸா என்ற ஏகாதசி மஹிமை ஸ்ரவண த்வாதசி பெருமை ரிஷிபஞ்சமீ ஸ்ரதம், கதை, ஸத்யபாமையின் முற்பிறவி ஸாத்விக பக்தியின் சிறப்பு இவைகள் குறுப்பிடத்தக்க மிகருசிகரமானவை.

ஜய விஜயர் முற்பிறவி : த்ருணபிந்துவின் கன்யகை தேவஹுதிதியிடம் கர்த்தமருடைய பார்வையால் ஜய விஜயர் என்றிருவர் தோன்றினர். மருத்தன் எனும் வேந்தன் ஒரு வேள்வி செய்தான். இவர்களை அழைத்து அபரிமிதமான தக்ஷிணை தந்தான். பங்கிட்டுக் கொள்வதில் இருவருக்கும் மனத்தாங்கல் தோன்றிற்று. சண்டை முற்றி ஒருவரை ஒருவர் யானையாகவும் முதலையாகவும் சபித்தனர். அப்பிறவியிலும் நீரிலுள்ள முதலை கரையிலுள்ள யானையை இழுத்தது. பல்லாண்டு போர் நடந்தது. களைத்த யானை ஆதிமூலமே என அலறிற்று. சக்ரபாணி முதலையைக் கொன்றார். இருவரும் உடலை விட்டு பகவானுக்கு த்வாரபாலகர்களானார்கள். தன ஆசை கொடியது!

ப்ரும்மஹத்தி : இந்த்ரன் வருத்தாஸுரனைக் கொன்றதால் ஏற்பட்ட ப்ரும்மஹத்தி அவனைத் தொடர்ந்தது. குருவின் உத்தரவுபடி அதை நால்வரிடம் அளித்து அச்வமேதம் செய்து சுத்தமானான். முதலில் கால்பங்கைப் பெற்ற அக்னி, ஜ்வாலையில்லாத அக்னியில் ஹோமம்

செய்தவரிடம் அந்த தோஷத்தைத் தரும். செடி கொடிகள் தங்களை அநாவச்யமாக வெட்டுபவரிடம் கால்பங்கு தோஷத்தை அளிக்கும். கால்பங்கை ஏற்று அப்ஸரஸ்ஸுகள் பஹிஷ்டா ஸ்திரீயுடன் ஸங்கம் செய்வோரிடம் அதை அளிப்பர். நான்காவது கால்பாகத்தை ஏற்ற ஜலம் ஜலத்தில் எச்சில் துப்புபவர் ஜலமலங்கழிப்பவர் ஆகியவரிடம் தன் பாபத்தை ஒதுக்கும். ஹத்தி பாபம் வராத படி கவனிப்பது நம் கடமை.

பகவத் கீதை: 18 அத்யாயங்களுக்கும் 18 கதைகள் பெருமையை வர்ணிக்கின்றன. யார் யார் எப்படி அதனால் நற்கதி அடைந்தனர் என்று மிக ரஸமாக கூறப்பட்டுள்ளது. கீதா ஸாரமும் பாத்ம கதையும் என்று தனிப்புத்தகமாக இதை வெளியிட்டோம். பாகவத ஸப்தாஹ முறை மஹிமை அதை விளக்கும் ருசியான கதை இங்குள்ளது. அது பாகவத நூலிலும் ஆதியில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. ஸப்தாஹத்தைக் கொண்டாடினாலும் பரிக்ஷித் அல்பாயுஸ் ஆனதால் 7 நாளில் கேட்டார். ஓராண்டாவது நாம் விரிவாகக் கேட்கவேண்டும் என்கின்றது புராணம். ஸப்தாஹம் பாகவத பாராயணத்திற்கே சிறந்தது.

திலீபன் : பிறப்பு இறப்பு மனிதர்க்கு ஸ்வாநிநமான தல்ல. ஆனால் நற்கருமங்களால் சிறிதளவு ஸ்வாநிநமாக் கலாம். சில கர்மாக்கள் புத்ரன் உண்டாகாமல் செய்வன. (இவைகளை நமது ஸ்தோத்ர சிந்தாமணியில் காணலாம். வில்லை 4 அணு.) அதற்கேற்ற ப்ராயச்சித்துங்களும் உள். ஸலர்ய வம்சத்தில் பிறந்தவர் திலீபன். மிக்க தர்மசீலன். வீரன். அவனுக்குப் புத்ர பாக்யம் உண்டாக வில்லை. குலகுருவான வஹிஷ்டரிடம் சென்றான். முகிவர் க்ஞாநக் கண்ணால் இவன் தீவினையைக் கண்டார். திலீப! இந்த்ரனுக்குப் போரில் உதவிசெய்ய ஸவர்க்கம் சென்று திரும்பினாய். வழியிலிருந்த காமதேனுவை வலம் வராமல் சென்றாய். அந்த பாபத்தினால் ஸந்ததி தடைபட்டுள்ளது. என்னிடமுள்ள தேனுவை நியமத்துடன் பூஜை செய் என்றார். திலீபனும் ஸுதக்ஷிணை எனும் அவன் மனைவியும் பக்தியுடனும் நியமத்துடனும் பூஜித்தனர். ஒருநாள் திடீரென லெம்மம் பசுவின் மீது பாய்ந்தது. அரசன் அதைக் கொல்ல அம்பை எடுத்தான். கை அசைவற்று

சித்ரம்போல் நின்றான். அரசே! அருகிலுள்ள மரத்தைக் காக்கும் சிவகிங்கரன் யான். அருகில் வரும் ப்ராணிகளே எனக்குணவு. கும்போதரன் என்று என் பெயர் என்றது ஸிம்மம். குருவின் கோவைக் காப்பது என் கடமை. என்னை வேண்டுமானால் புஜி. பசுவை விடு என்றான் திலீபன்.

ஒரு பசுவிிற்காக இளம்வயது, அழகிய சரீரம், அகில பூமண்டல ஆகி, இந்த்ர பதவிக்கீடான இவைகளை விடுவது விவேகமல்ல. வேறு பல பசுக்களைத் தந்து உன் உடலைக் காப்பாற்று என்றது ஸிம்மம். அது தர்மமல்ல. உயிரை உனக்கு அளிப்பேன். குரு பொருளைக் காப்பேன் என ஸிம்மத்தின் அருகே சென்று குனிந்து நின்றான். கூறிய நகத்துடன் அதன் பாய்ச்சலை எதிர்பார்த்தான். பார்த்திவன் மீது புஷ்பமாரி பொழிந்தது. ஸிம்மம் காணவில்லை. பசு பேசிற்று. ராஜன்! இது எனது மாயை. உன்னைப் பரீக்ஷித்தேன். நீ உத்தமன். புத்ர வரத்தைக்கேள். பாலைக் கறந்து அருந்து என்றது. அன்னையே! கன்றுக்கும் அக்கிஹோதரத்திற்கும் மிகுதியானதை ஆசார்யன் அநுக்ஞை பெற்று பருகுவேன் என்றான் திலீபன். ரகு வெனும் ப்ரஸித்தனை புத்ரன் பிறந்தான் அவனுக்கு. அந்த குலத்தில் தோன்றியதால் ராகவன் என ராமர் பெயர் பெற்றார். ரகுவம்சம் என்ற பெயரால் காளிதாஸகவி இதைக் காவ்யமாக இயற்றினார்.

ரகு புத்ரன் அஜன். அவன் புத்ரன் தசரதன் : ரகு பூமண்டல மனைத்தையும் ஒரு குடைகீழ் ஆண்டான். திக் விஜயம் செய்து விச்வஜிதன் ற வேள்வியை நடத்தினான். ஸகலபொருள்களையும் தாநமளித்தான். கௌத்ஸன் எனும் மாணவன் குருதக்ஷிணையை நாடிவந்தார். அவனது குரு பக்தியை மதித்து தக்ஷிணை வேண்டாம் என்றார் அவனது குரு வரந்தந்து. சிஷ்யனே பிடிவாதம் செய்தான். 14 வித்யை கற்றாய். 14 கோடி கொடு என்றார் குரு. ரகு மண்பாத்திரத்தில் அர்க்யபாத்த்யமளித்தார். முனிவர் வந்த கார்யம் இங்கு பலிக்காதென அரசனை ஆசீர்வதித்துக் கிளம்பினார். என்னால் என் குலத்திற்கு அவமானம் வேண்டாம். இரும். என்கூறி குபேரனை ஜயிக்கக்கிளம்பினான். இதை அறிந்த நிதிபதி ஸ்வர்ண வர்ஷம் வர்ஷித்தார். அனைத்தும்

உமக்கென்றார் ரகு. கௌதஸரோ 14 கோடிக்குமேல் சிறிதளவும் வேண்டாமென்றார். உன்னைப்போன்ற புத்ரனுண்டாகட்டுமென ஆசீர்வதித்தார். அஜன் எனும் புதல்வன் பிறந்தான். அவன் அம்மிகையை உபாஸித்தான். அவளருளால் அரசனுக்கும் குடிகளுக்கும் வேண்டிய பொருள் கிடைத்தது. வரி வாங்காமல் ராஜ்யபாரம் செய்தானஜன். மாறுவேடம் பூண்டு குடிகள் நலத்தைக் கவனித்தான். செல்வமிருந்தும் நோய்வாய் பட்டிருப்பதைக் கண்டான். மறுபடியும் அன்ணையை அர்ச்சித்தான். அவன் ஆணையின்படி நோய்களை எல்லாம் அஜம்-ஆடு ஆக்கி காட்டிற்கு ஓட்டினான். ஆதலால் அவனுக்கு அஜன் என காரணப் பெயர் உண்டானது. அஜனது குமாரன் தசரதன். அவரும் குடிகளது நலத்திலே கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தார். சனீச்வரனால் ஒரு ஸமயம் துர்பிக்ஷம் ஏற்பட்டது. அவரை வணங்கி துதித்தார். அப்பொழுதும் மழை உண்டாக வில்லை. தேரினம்தேறி சனைச்சரணைப் பத்து நிக்கிலும் துரத்தினார். பத்து நிக்கிலும் தேரோடியதால் அவர் தசரதரெனப்பட்டார். பிறகு இருவரும் ஸமாதானம் செய்துகொள்ள மழை பொழிந்தது. இக்காலதையைப் படித்தாலும் அவர் சொன்ன ஸ்தோத்ரத்தைக் கூறினாலும் மழை உண்டாகும். இத்தகைய உயர்குலத்தில் தோன்றினார் பகவான் ஸ்ரீ ராகவன்.

த்வாரகைபுஷ்கரம் ப்ரயாகம் பதரீ கோஸலம் ஹரித் வாரம் முதலிய புண்ய தீர்த்தங்களும் தீர்த்த யாத்ரை பயனும் பல கதைகள் மூலம் வர்ணிக்கப்படுகின்றன. மாகஸநாசம் பதிவ்ரதா தர்மம் ஆந்நிக தர்மம் சிவராத்ரி மஹிமை விபூதி ருத்ராக்ஷ கோபீசந்தந மஹிமை தசாவ தாரம் ராமகிருஷ்ண மஹிமை ஸமாய்ரயண விதி குரு பரிஷ்ய லக்ஷணம் ஆகியவைகளை இதில் காணலாம்.

ருசிகரமான சில துணுக்குகள்.

நைமிசாரண்யம்: ப்ரும்மா முனிவர்களுக்கு ஒரு தூர்ப்பத்தை வண்டி சக்ரம் போல் செய்தளித்து நிமி என்ற இது விழும் இடம் பூமியில் பனித்ரமானது என்றார். நிமி படுத்த இடம் நைமிசாரண்யமாம்.

ப்ரதக்ஷிணம் : வலம் வருவதே ப்ரதக்ஷிணம். அது உடலால் ஓங்காரம் எழுதுவது போலாம். காயத்திரியை விரல் ரேகையில் எண்ணுவதும் ப்ரணவ மெழுதுவதாம்.

மோதகம் : தேவர்கள் அமிருதத்தால் கொழுக்கட்டை செய்து இரு புதல்வரில் புண்யவானுக்கு இதைத் தாரும் என சிவனிடம் அளித்தனர். குஹன் மயில்மீதேறி புண்ய தீர்த்தம் சென்றார். விநாயகரோ பெற்றோரை வலம்வந்து மோதகத்தைப் பெற்றார். ஆதலால் அவருக்கே முதல் பூஜை. ஆகந்தோ மோத: ப்ரமோத: என்ற முக்தி ஆகந்தத்தின் அறிகுறி மோதகம்.

தர்மருக்கு சாபம் : தூர்வாஸர் லக்ஷமாண்டு தர்ம தேவதையை நாடித் தவம் செய்தார். அவர் ப்ரத்யக்ஷமாகாததால் தர்மராஜன் என்ற க்ஷத்ரியனாகவும் விதுரர் என்ற சூத்ரனாகவும் ஹரிச்சந்த்ரனை விலைக்கு வாங்கிய சண்டாளனாகவும் பிறக்கும்படி சபித்தார். க்ருஷ்ணஷ்டோத்ரம் ராமாஷ்டோத்ரமும் இதில் அமைந்துள்.

ச்ராத்த ப்ராம்மணரிடம் பித்ருக்கள் : ஸ்ரீ ராமன் ச்ராத்தம் செய்கையில் ப்ராம்மணர்களுக்கு அன்னமிட்ட ஸீதாதேவி தனது மாமனார் தசரதரையும் மற்றிருவர்களையும் கண்டு வெளியே சென்றாள். லக்ஷ்மணன் பரிமாற ச்ராத்தம் முடிந்தது. ஏன் வெளியே சென்றாய் என்று கேட்க எனது மாமனாரும் மற்றிரு மன்னர்களும் உட்கார்ந்திருந்தனர். போதிய வஸ்த்ரமில்லாததால் வெட்க மடைந்து சென்றேனென்றாள்.

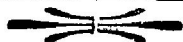
பிண்டத்தை ஏற்பர் பித்ருக்கள் : ராகவன் பூமியில் பிண்டம் வைக்கும்போது தசரதர் கையை நீட்டி கொடு என்றார். சாஸ்த்ர விதியை மீறலாமோ? “பூ மெளதத் தேந பிண்டேந” என்றபடி பூமியில் வைக்கிறேன் என்றார் ஸ்ரீ ராமன்.

லக்ஷ்மீ தரன் : ஸீதையின் ஸோதரன் லாஜஹோமத்தில் பொரியிட்டான்.

கீதை மஹிமை : ஸதா ஏன் தூங்குகிறீர்? தூக்கம் தமோகுணமல்லவா? என்றாள் ஸ்ரீ தேவி பகவானை. நானா தூங்குகிறேன்? கண் மூடி கீதா ரஸத்தை அனுபவிக்கிறேன் என்றார் மஹாவிஷ்ணு.

வைஷ்ணவ புராணம்.

துளஸியை விட உயர்ந்த புஷ்பம்: ஹிம்ஸை செய்
யாமை புலன்களை அடக்குவது தயை பொறுமை மந்தை
அடக்கல் த்யாகம் ஸத்யம் இவைகளே பகவானுக்கு மிக்
ப்ரியமானவை.

எதனால் துர்பிக்ஷம் மரணம் பயம்: பூஜிக்கத்தக்கவர்
களைப் பூஜிக்காமல் தகாதவர்களைப் பூஜித்தால் இம்
மூன்றும் உண்டாகும்.

ராமநாம ருசி: ராஜ்யம் என்பது போன்ற ராவில்
ஆரம்பிக்கும் சொற்களை ஒருவர் கூற ஆரம்பித்தால்
ராமா என்று கூறுவரோ என்று நான் ஆவலுடன் ஸந்
தோஷிக்கிறேன் என்கிறார் சிவன்.

உதய அஸ்தமன மேது? எப்போதும் ப்ரகாசமாக
உள்ள ஸூர்யனுக்கு உதயம் அஸ்தமனம் என்பதேது ?
காலையில் முதலில் பார்க்கும்போதும் உதயம், தெரியா
மல் மறையும்போதும் அஸ்தமனம் என்கிறோம்.

பாத்ம புராண ஸாரம் முற்றிற்று.

விஷ்ணு புராண விஷய ஸூசிகை.

- 1 மைத்ரேயர் கேட்க பராசரர் விஷ்ணு புராணம்
கூறுதல்.
- 2 ஸ்ருஷ்டிக்கு முந்தியுள்ள நிலை. ப்ரக்ருதி புருஷன்.
இருபத்துநான்கு தத்துவம். ஜகத் ஸ்ருஷ்டி.
- 3 ஸ்திதி கர்தாவான விஷ்ணுவே சிறந்தவர்.
- 4 ப்ரும்ம விஷ்ணு முதலியவர்களின் ஆயுஸ்.
- 5 கல்ப ஆதியில் விஷ்ணு ஜலத்தில் படுத்திருப்பது.
நாபிகமலத்திலிருந்து ப்ரும்மா உண்டானது.
- 6 அவித்யா ஸ்ருஷ்டி. பித்ரு நாகாதி ஸ்ருஷ்டி. வேதம்,
தேவர்ஷிகளின் பெயர். பூமியின் அமைப்பு. தான்-
யாதி ஸ்ருஷ்டி.
- 7 மரீசி முதலிய மாநவிக புத்ரர், அவர் மனைவி,
கோபம் முதலிய தாமஸ ஸ்ருஷ்டி. தக்ஷனது இருபத்து
நான்கு புத்திகளின் விவாஹம், ஸந்தி.

- 8 ரௌத்ர ஸ்ருஷ்டி. ஸப்த மருத்துக்களின் ஸ்தாநம். அவர்களது பத்நீ, புத்ரர். லக்ஷ்மீ நாராயணன் ஸர்வ வ்யாபீ.
- 9 தூர்வாஸர் ஸக்ரனுக்கு ஸாபமளித்தது. ஸமுத்ர மதநம். லக்ஷ்மீ. ஸ்துதி. 49 அக்நி ஸ்ருஷ்டி. அக்நிஷ்வாத்நாதி கணம்.
- 10 உத்தாநபாதர், த்ருவ சரிதம். மரீசி முதலியவர் செய்த ஆசீர்வாதம், த்ருவ பதம், வேநன். ப்ருது.
- 11 ப்ரசேதஸ் மாரிஷா என்பவளை மணந்து தக்ஷணைப் படைத்தது. கண்டுமுநிவர் விஷ்ணு ஸ்துதியால் முக்தி பெற்றது.
- 12 ப்ரஹ்லாதனை நரஸிம்மன் அநுக்ரஹித்தது.

2-வது அம்சம்.

- 1 ஸப்த த்வீபம், 7 கடல், 7 மலை, குலாசலம், நதீ, ஜம்பூத்வீபத்தில் தாந தர்மாதி கர்ம பலன், ப்லக்ஷ ஸால்மலீ, க்ரௌஞ்சாதி த்வீபங்கள்.
- 2 அதலம் முதலிய ஏழு பாதாளலோகம். அநந்த ரூபி யான பகவானது மஹிமை. நரகமிருப்பிடம். எந்த பாபத்தால் எந்த நரகம் உண்டாகும்? ப்ராயஸ்சித்த முறை.
- 3 பகவன்நாம மஹிமை. ஸூர்ய சக்ர ஸ்தாநம். உதயா ஸ்தமநம். விஷுவத்தில் தாநபலன். விஷ்ணுபாதத்தி லிருந்து வந்த கங்கை, நாலாக வந்தது.
- 4 த்ருவணைச் சுற்றி ஜ்யோதிஸ் சக்ரங்கள். சிகுமார சக்ரம். த்வாதசாதித்யர், ஒவ்வொரு மாதத்திலும் ஏழுவித ஸூர்ய கணங்களின் நாம.
- 5 ஸூர்யன் மூன்றுவேத மயமான சக்தி உள்ளவர். நவக்ரஹங்களின் ப்ரதக்ஷிணம். ஸ்திதி.
- 6 ஜடபரதர் ரஹுகணன் நிதாகருக்கு ரிபு உபதேசம்.

3-வது அம்சம்.

- 1 பதிநான்கு மருக்கள். கல்பங்கள். ஒவ்வொரு த்வா பர யுகத்திலும் ஒவ்வொருவர் வ்யாஸராக வருதல், ப்ரும்மக்ஞாந மஹிமை.

- 2 ரிக்வேதப் பிறிவு, கோபத்தால் குரு கூறியபடியாக்ஞய வல்க்யர் கற்ற யஜுர்வேதத்தைக் கக்குவது, ஸூர்யனிடமிருந்து சூக்ல யஜுர் வேதம் கற்றது.
- 3 ஜைமினி ஸாமவேதத்தை வகுத்து ஸிஷ்யருக் களித்தது, 18 புராணம், 18 உபபுராணம், மஹாபுராண ஸ்ஷணம். 14 வித்யைகள்.
- 4 யமயாதனைகளை அகற்றும் பகவன் நாம, விஷ்ணு ஆராதன விதி, 4 வர்ணம். மோக்ஷாதிகாரி. காமாதிஜயம். நித்ய நைமித்திக கர்ம, கர்மபலன்.
- 5 க்ருஹஸ்த தர்மம், ஸதாசாரம், ஸநாக ஸந்த்யா, ப்ரும்மயக்ஞ-வைஸ்வதேவம், ஸந்த்யை செய்பாந வர் துன்பம், ரிது கமநம்.
- 6 ஸதாசாரம் த்ருஷ்டபலம், அத்ருஷ்ட பல மிரண்டு முள்ளது, ஜாத கர்மாதி, ஆஸௌசாதி, ஸ்ராத்தம், விஷ்ணு மாயையால் அஸுரர் வைதிக கர்மாவை விட்டது, அதனால் அபஜயம்.

4-வது அம்சம்.

- 1 வேத உத்பவம், அதன் பிரவு. ஸுத்யும்நாதி ஜநநம், ப்ருஷத்ரர், ரேவத்ர், பெண்ணுடன் ப்ரும்மலோகம் செல்லுதல். நாபாக அம்பரீஷ இக்ஷ்வாகு விசுக்ஷ் மாந்தாதா த்ரிஸங்கு ஸகரர் திலீப ரகு அஜ தஸரத்ராமர்.
- 2 நிமி ஜநக வம்ஸம். ஸோம வம்ஸம். உர்வஸீ. புரூர வஸ். ஜந்ஹு கங்கையை அருந்தியது. ரஜி சரிதம். யயாதி. புரு. யது. ஸஹஸ்ரார்ஜுந. யாதவ வம்ஸ ஜ்யாமக. குந்தி.
- 3 ஸத்ராஜித். ஸ்யமந்தக. காந்திவீஸ்வ பல்கவிவாஹம். அக்ரூர. தேவக. தேவகீ. வஸுதேவ. ஸிஸுபாலர். அவன் முற்பிறவி. த்ருஷ்யு. அநு. அஸ்திநாபுரம். திவோதாஸன்.
- 4 மாகத. பாண்டவ. அபிமன்யு. கலியில் வரப்போகும் அரசர். சாணாக்யர் நவநந்தர்களை சித்தித்தது.

மௌர்ய வம்சம். கலியை பரீக்ஷித் ஜயித்தல். கலிலக்ஷணம். கலியில் அதர்மம் வருத்தியாதல். பரிஹாரம்.

5-வது அம்சம்.

- 1 வஸுதேவ தேவகீ விவாஹம். கம்ஸனைப் பார்த்து ஆகாஸவாணீ. பூபாரத்தைக் குறைக்க தேவர் வேண்டுதல். தேவர் கோபர்களாதல். விஷ்ணு க்ருஷ்ணாவதாரம் செய்வதாக அருள்புரிதல். வஸுதேவர் தேவகியை சிறைபடுத்தல். ஆறு குழந்தைகளைக் கம்ஸன் கொல்லுதல்.
- 2 கிருஷ்ணாவதாரம், லீலை. பூதனை சகடன் த்ருணாவர்த்தன் முதலியவரைச் சிக்ஷித்தல்.
- 3 இந்த்ர கர்வ பங்கம். கோவர்த்தநதாரணம். பிறும்ம சிக்ஷை. ராஸகீரீடை. கம்ஸன் க்ருஷ்ணனை மதுரைக்கு அழைத்தல். அக்ரூரர் பக்தி.
- 4 வண்ணனை சிக்ஷித்தது. மாலாகாரன் சேணியன் த்ரிவக்ரா இவர்களுக்கு அநுக்ரஹம். குவலயா பீட. மல்ல கம்ஸாதி வதம். ஜராஸந்த ஜயம். முசுருந்தாநுக்ரஹம்.
- 5 ருக்மிணீ முதல் 8 பத்னீகளை மணந்தது. நரகவதம். பாரிஜாதஹரணம். 16 ஆயிரம் ஸ்த்ரீ விவாஹம், உஷாபரிணயம், பெளண்ட்ரக வதம், க்ருஷ்ணஸந்ததி.
- 6 பலராம பராக்ரமம். ஸாம்பன் ஸாபம் பெறுதல். யாதவ வம்சம். பரஸ்பர யுத்தம். வைகுண்ட கமநம். க்ருஷ்ண பத்னிகளுக்கு ஸிக்ஷை.

6-வது அம்சம்.

- 1 மஹா ப்ரளயம். கலி தர்மம். கலியின் தோஷமும் குணமும். பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தநமே கலிக்கு பரிஹாரம். பக்தியின் பெருமை.
- 2 நைமித்திக ஆத்யந்திக ப்ராக்ருதிக ப்ரளயம்.
- 3 பகவான் ஸேஷசாயியாக இருத்தல். ப்ரக்ருதி வ்யக்த, அவ்யக்த ஸ்வரூபம்.

- 4 ஆத்யாத்மிக ஆதிதைவிக ஆதிபௌதிக, ஸ்ரீர மநஸ் ஸ்வபாவம். ஸ்ருஷ்டி பிரிவு. ஸ்வகர்மாவை விட்டவர் பெறும் நரகம். பகவான் என்ற சொல்லின் பொருள் மஹிமை.
- 5 ப்ரூம்ம ப்ராப்தி யோக. ஸ்வாத்யாய, கேஸித்வஜ காண்டிக்ய ஸம்வாதம். தர்மதேதுவைக் காக்காத பாபத்திற்கு ப்ராயச்சித்தம். கேஸித்வஜன் முக்தி.
- 6 பகவத்யாநம் பகவத் ஸ்வரூபம். காண்டிக்யனும் பகவத்யாநத்தால் வைகுண்டம் சென்றது. விஷ்ணு புராண பலன்.

விஷ்ணு தர்மோத்தர கண்டம்.

ப்ராம்ம பர்வா. மத்ய பர்வா. ப்ரதி ஸர்க்க பர்வா. உத்தரபர்வா என 4 பிரிவும், 585 அத்யாயமும் உள்ளது. வ்ரதங்கள். நிம்பார்க்கர் ஸ்ரீதரர் விஷ்ணுஸ்வாமி பட்டோஜி. வராஹமிஹிரர் முதலியவர் கலியில் உண்டாகப்போவது. ஹம்ஸகிதை. நூற்றுக்கணக்கான அத்யாயத்தில் 64கலை. நரஸிம்மனுக்கு மூன்று கண்கள் போன்ற பல அரிய அபூர்வ விஷயங்கள் நிறைந்தது.

ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராண ஸாரம்.

புராணக்ரமத்தில் இது மூன்றாவது. 23000 ஸ்லோகம் பூர்வபாகம். விஷ்ணு தர்மோத்ரமெனும் உத்தரபாகம் 933 அத்யாயம் உள்ளது. வில்ஸன் எழுதிய ஆங்கில பாஷை பதிப்பும் உள்ளது. விஷ்ணு சித்தி. ஆதம்ப்ரகாச மெனும் ஸ்ரீதரீயம் என்ற இரு வ்யாக்யாநங்களுடன் கூடியது. பாம்பே ஸ்ரீ வெங்கடேச ஸ்மம் ப்ரஸஸில் அச்சிடப்பட்டது.

அவதாரிகை.

விஷ்ணுபுராணம் பலவகையிலும் சிறப்பானது. மற்றெல்லா புராணங்களைவிட இந்த புராண ஸ்லோகங்களை யே ஸ்ரீ சங்கராசார்யாள் தனது பாஷ்யத்தில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டுகிறார். பக்தியுடன் வைராக்யமும் வேதாந்தமும் இதில் அதிகம் காணப்படுகிறது. பூர்வ

பாகம் 6 அம்சம் உள்ளது. உத்தர பாகம் 3 கண்டவடிவமானது. பூர்வபாகத்தில் ஸ்ரீ பாகவத தசமஸ்கந்தத்தில் உள்ளபடி ஸ்ரீ க்ருஷ்ணசரிதம் விசேஷமானது. 115 அத்யாயமுள்ள ஹம்ஸகீதை விஷ்ணு தர்மோத்தரத்தில் இருக்கிறது. அதில் பற்பல அரிய விஷயங்கள் அமைந்துள்ளன. வெள்ளியையும் ஸ்வர்ணத்தையும் த்ரவமாகி வர்ணத்துடன் சேர்த்து சித்ரம் எழுதினால் என்றும் அழிபாதென்கிருர் வ்யாஸர். இதே பாரததேசத்தில் அஜந்தா சித்தின்னவாசல் தஞ்சை முதலிய இடங்களில் எழுதப்பட்ட சித்ரமழியாதிருக்க காரணம். நாட்யம் ஸங்கீதம் பொம்மலாட்டம் கால்யம் ப்ரக்ருதபாஷை பசியை அடக்கும் ஓஷதி வ்ரதம் ஸ்ரீஸூக்த ஹோமாதிகள் முதலிய மிக அபூர்வமான விஷயங்களை இதில் காணலாம்.

பராசரர் மைத்ரேயருக்கு இதை உபதேசித்தார். ப்ரசாரம் செய்தார். ஆதலால் பாகவதத்தைப் பரீகழித்துக் குக்கூறிய சுகர்போல் பராசரும் கொண்டாடப்படுகிறார். ஸ்ரீராமாநுஜரது குரு தன்உடலை விட்டபொழுது 3 விரல்கள் மாத்ரம் மடங்கி இருந்ததாம். அவருக்கு ஏதேனும் 3 குறைகள் இருக்கலாம் என நினைத்து விஷ்ணு புராண ப்ரசாரகர்த்தாவின் பெயரை ஒருவருக்கு வைப்பேன். விசஷ்டாத்வைதபாஷ்யம் எழுதுவேன். அதைப் ப்ரசாரம்செய்ய மடங்களை ஸ்தாபிப்பேன் என்று ராமாநுஜர் 3 ப்ரதிக்கைசெய்தபின் விரல்கள் நீண்டன என்பர்.

1-வது அம்சம் ஸ்ருஷ்டி.

ஸ்ருஷ்டியின் ஆதியில் ஜலத்தில் படுத்திருக்கும் விஷ்ணுவின் தூபிக்கமலத்திலிருந்து சதுர்முகன் தோன்றினான். அவரை அறியாமலே அவரிடமிருந்து அவித்யை தோன்றிற்று. அது தமஸ் மோஹம் மஹாமோஹம் தாமிஸ்ரம் அந்ததாமிஸ்ரம் என்ற 5 வகையான பிரிவுள்ளது. அவித்யையை ப்ரக்ருதியாகக் கொண்டு வேதத்தில் கண்டபடி முன்கலப்பத்திலிருந்ததை அறிந்து ஸகல வஸ்துக்களையும் படைத்தார் பிருமமா.

லக்ஷ்மியின் அவதாரம்: முதலில் ப்ருகுவின் கன்யகையாக தோன்றினான். பிறகு பாற்கடலிருந்து உதித்தான். இங்கு தேவர் 17 ஸ்லோகங்களால் லக்ஷ்மியை

ஸ்துதி செய்தனர். பகவான் வாமனராகத் தோன்றிய போது லக்ஷ்மி பத்மத்திலிருந்து தோன்றினாள். பரசுராம ராக வந்தபோது தரணி, ராமாவதாரத்தில் ஸீதை. க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ருக்மணி, இப்படி ஒவ்வொரு அவதாரத்திலும் அது அதற்கேற்றபடி அவதரிக்கிறது. பகவானை விட்டு என்றும் பிரியாதவள் லக்ஷ்மி. க்ரது என்ற முநிவர் ஸந்ததி என்பவளிடம் 80 ஆயிரம் வாலகிலிய மஹர்ஷி களைப் பெற்றார். கட்டவிரல ப்ரமாணமுள்ள இவர்கள் மஹா தேஜஸ்விகள். ஒவ்வொரு மன்வந்தரத்திற்கும் வெவ்வேறு ஸப்தரிஷிகள். வஸிஷ்டருக்கு ஊர்ஜா என்ற பத்திரியினிடம் பிறந்த ரஜஸ், கோத்ரர், ஊர்த்வபாஹு ஸவநர் அநகர், ஸுதபஸ் சுக்ரர் என்பவர்களே மூன்றாம் மன்வந்தர ஸப்தரிஷிகள்.

பிரும்மாவிடமிருந்து அக்ஷி உண்டானார். அவரது புத்ரர் பவமான, பாலக, சுசி என்ற மூவர். இம்மூவரிடமிருந்து 45 அக்ஷிகள் தோன்றி அவர்களுடன் சேர்ந்து 49 அக்ஷிகளாகி உலக நன்மை செய்கின்றனர். பித்ருகண ஸ்ருஷ்டியைக் கூறி த்ருவசரிதம் கூறப்படுகிறது. ஸ்ரீபாகவதத்தில் நாரதர் த்ருவனுக்கு த்வாதசாக்ஷீ உப தேசித்ததாக கூறப்படுகிறது. இங்கு மரீசி முதலிய ஸப்தரிஷிகள் "ஓம் நமோ வாஸுதேவாய சுத்தக்ஞான ஸ்வரூபிணே" என்ற ஷோடசாக்ஷீ கூறியதாக வர்ணிக்கப்படுகிறது. வேதன் ப்ருது ப்ராசீந பர்ஹிஸ் ப்ரசேதஸ்தக்ஷன் முதலியவர் சரிதத்தைச் கூறினர். ப்ரஹ்லாத சரிதம் பாகவதத்தில் உள்ளபடியே இங்குள்ளது. ப்ரஹ்லாத வம்சத்தை வர்ணித்து, ப்ருதுராஜ்யம், ப்ரும்மா எந்தெந்த பொருளுக்கு யார் யாரை அரசனாக அமைத்தார் என்றும் கூறி முதலம்சத்தைப்பூர்த்தி செய்கிறார்.

2-வது அம்சம்.

பிரியவ்ரதன் புத்ரர்களுக்கு ராஜ்யமளித்தது. பரதன், பரதவம்சம், ஸ்வாயம்புவமநு, ஸப்தத்வீபம், ஸப்தகுலாசலம், பரதகண்டம், முதலிய ஒன்பது கண்டங்கள். ஜம்பூத்வீபத்தில் வர்ணாசிரம தர்மம், புண்ய தீர்த்தம், தூதம், அதலம் முதலிய ஏழு பாதாளம், பலவகையான நரகங்கள், எந்தெந்த பாபிகளுக்கு எந்தெந்த நரகம்,

பாபங்களுக்கு ப்ராயச்சித்தம் செய்து கொள்ளல் பகவன் நாமாவுக்கு ஈடான ப்ராயச்சித்தம் வேறில்லை.

ப்ராயச்சித்தான்யே சேஷாணி தப: கர்மாத்மகாநிவை, யாதி, தேஷாம் அசேஷாணாம் க்ருஷ்ணாநு ஸ்மரணம்பரம்.

உபவாஸ ரூபமாகவும் ஹோம ரூபமாகவும் தாநரூபமாகவும் பல ப்ராயச்சித்தங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் எல்லா வற்றையும்விட க்ருஷ்ணஸ்மரணமே சிறந்தப் ப்ராயச்சித்தம். இதைக் கர்மகாலத்தில் கூறுகி னீளோம். க்ஞானமஹிமை மோகஷம் பூலோகம் முதலான மேலே உள்ள ஏழு லோகங்கள் இவைகளின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதியையும் ஸூர்ய சக்ர ஸ்தாபனம் உதயாஸ்தமனம், நக்ஷத்ர ராசிகள் கால சக்ரம் விஷுவாதி புண்ய காலங் களில் செய்யும் தானமஹிமை கங்கையின் பிரிவு சிம்சு மார சக்ரம் 12 ஆதித்யர்கள், ஒவ்வொரு மாதத்திலும் 7கணங்கள் ஸூர்யனின் ரதத்தை வஹிப்பது. சூர்யன் காலையில் ரிக்வேதமாகவும் பகலில் யஜுர்வேதமாகவும் மாலை யில் ஸாமவேதமாகவும் இருப்பது முதலியவைகளை இங்கு வர்ணிக்கிறார்.

ஆதித்யன் அம்ருதத்தைச் சந்த்ரனுக்கு அளிப்பது. சந்த்ரனிடமிருந்து தேவர்கள் அம்ருதம் பருகுவது. அமா வாஸ்யை அன்று சந்த்ரன் ஸூர்யனுடன் சேருவது. நவ க்ரஹங்களது வர்ணனை ஜடபரதர் நிதாகர் ரிபு இவர்களின் சரிதம் முதலியது வர்ணிக்கப்படுகிறது. ஜடபரதர் நிதா கர் இருவர் சரிதமும் வேதாந்தம் நிறைந்தது.

ஜடபரதர்.

பரதன் எனும் அரசன் மநுநீதி தவருமல் மாநிலத் தை ஆண்டுவந்தான். அவன்நாக்கு ஸதா பகவன் நாமாவையே கூறும். சித்தம் அவர்திருவடியையே நாடும். ராஜ்ய பாரததை ஸ்வதர்மம் என எண்ணினான். போகத் தை மநதாலும் மதியான். மகளை மன்னனாக்கித் தவம் புரிய வநம்சென்றான். வானப்ரஸ்தனுக்கு ஏற்ற கர்மாவை விதிவழுவாது செய்தான். ஒருநாள் நதிக்கரைக்குச் சென்றபோது ஸிம்ம கர்ஜனை கேட்டது. நீருந்தும் கர்ப் பிணியான மான் திடுக்கிட்டு வீழ்ந்திறந்தது. அதன்

வயிற்றிலிருந்து வெளிவந்த மான்குட்டி திராதரவாக இருப்பதைக்கண்டார். அதை எடுத்து வளர்த்தார். புத்ரமித்தரர்களிடமிடமும் மாலினியிடம் அன்புகொண்டது. அன்புடன் அதைவளர்த்தார். அதன் விளையாட்டைக்கண்டுகளித்தார். அறைகூணமும் அதைவிட்டுப் பிரியாதிருந்தார். தவந்தை மறந்தார். தத்வத்தை விட்டார்.

உயிர் நிற்கும் காலம்வந்தது. மான்குடி என்னுகுமோ என்று நினைத்துக் கொண்டே உடலை விட்டார். மாலுகவே மறுஜன்மம் எடுத்தார். முற்பிறவி வாஸனை தொடர்ந்தது. வேதாந்த அறிவும் அகலவில்லை. மான் உடலைவிட்டுப் பூஸூரர் குலத்திலே ஜோன்றினார். அங்கும் நல்வாஸனை தொடர்ந்தது. உலக வாழ்வில் சுடுபட்டால் ஸம்ஸாரக் கடலின் கரைகாண்டிடியாது என மௌனியாக இருந்தார். பித்தனைப் போலிருந்தார். தந்தை இறந்தபின் ஸஹோதரர் பரதனை வயலுக்குக்காவலாகவைத்தனர். ஸௌவீர அரசனின் வாசற்காப்பரன் பரதரைக் காவிக்குப்பலியிட அழைத்துச் சென்றான். துறவிக்கு உடலில் அபிமான முண்டோ? அஞ்சாது நின்றார். மஹாகாவி பலியிட வந்த வளையே வெட்டி ரத்தபாநம் செய்தான். ஆபத்திலிருந்து மீண்டதற்கு ஆகந்திக்கவுமில்லை. ஒருநாள் பரதரைப் பல்லக்குத் தூக்கும்படி சொந்தனர். ஸௌவீர ராஜன் கபிலரிடம் வேதாந்தம் கேட்கச் சென்றான். பரதர் பல்லக்குத் தூக்கித் தன்பாபத்தைக் கழிந்தார். ஆனால் மகதில் வேதாந்த விசாரம் செய்து கொண்டே மெதுவாக நடந்தார். மற்றவர் விரைந்து செல்வதால் பல்லக்கு சரியாக போகவில்லை. அரசன் கவனித்துப் பரதரைப் பார்த்துக்கூறினான்.

மிகப்பெருந்தவனான உனக்கு பல்லக்கு சம்பப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறதா? என்றார். அரசே! என்னை நீர் உண்மையாக பார்த்தீரா? பாராமலே பருந்தவன், பல்லக்குச் சுமக்கிறவன் என்றீரே? நானு சுமக்கிறேன், பூமி, அதன்மீது பாதம், அதன்மேல் முழங்கால், அதன்மேல் தொடை, அதன்மேல் வயிறு, அதன்மேல் மார்பு, அதன்மேல் கழுத்து. ஆதலால் சுமப்பது பூமியே. நானல்ல, என்றார் பரதர். இதைக்கேட்ட அரசன் அவர் நிருபாயை வணங்கி தந்துவோபநேசம் பெற்றான். ஆத்மா எனும் ஒரு

வஸ்து தான் உலகில் உலகாகவும் உலகிலுள்ள பொருள் களாகவும் உளது. அந்தந்த உடலில் உள்ள ஆத்மாவை ஸூரர் நரர் மிருகம் பக்ஷி என அழைக்கிறோம். வேணுவில் பலத்வாரங்கள் இருக்கின்றன. அதன் வழியாக வாயுச் செல்லும்போது ஸப்தஸ்வரம் பாடுகிறது. உண்மையில் ஒரே வாயுதான் ஒவ்வொரு சந்திலிருந்தும் ஒவ்வொரு ஸ்வரமாகக் கேட்கிறது என்று கூறி நிதாகருக்கு ரிபு கூறியதையும் உபதேசித்தார்.

3-வது அம்சம்.

14 மறுக்கள் பெயர். ஒவ்வொரு மறுவின் ஆகாயில் உள்ள இந்த்ரன். 7 ரிஷிகள். 14 மறுக்களின் காலமான ஆயிரம் யுகம் ஒருகல்பம். பகவான் க்ருதயுகத்தில் கபில ராகவும், த்ரேதையில் ஸ்ரீ ராமனாகவும், த்வாபரத்தில் வ்யாஸராகவும், கலியில் கல்கியாகவுமிருந்து தர்மத்தை ரக்ஷிக்கிறார். க்ஞாநத்தைப் புகட்டுகிறார். ஒவ்வொரு த்வா பரயுகத்திலும் ஒவ்வொருவர் வ்யாஸராகத்தோன்றி ஒன்றான வேதத்தை நான்காகப் பிரிப்பர். ஒன்றாக இருந்த புராணத்தைப் பதினெட்டாகப் பிரிப்பர்.

வ்யாஸாவதாரம் செய்தவர்கள் ஸ்வயம்பூ, ப்ரஜாபதி, உசநஸ், ப்ருஹஸ்பதி, ஸனிதா, மிருத்யு, இந்த்ரன், வஸிஷ்டர், ஸாரஸ்வதர், த்ரிதாமா, த்ரிசிகர், பரத்வாஜர், அந்தரிக்ஷர், வர்ணீ, த்ரய்யாருணி, தநஞ்ஜயர், க்ரதுஞ்ஜயர், ஜயர், கௌதமர், ஹர்யாத்மா, வாஜஸ்ரவஸ், ஸோம சுஷ்காயணர், த்ரிணபிந்து, ரிக்ஷர், வால்மீகி, சக்தி, பராசரர், ஜாதுகர்ணி, (மஹா விஷ்ணுவின் அம்ஸம்) இவர்கள் இதுவரை வேத வ்யாஸராகத் தோன்றியவர்கள். இனி அடுத்துவரும் த்வாபரத்தில் அச்வத்தாமா வ்யாஸராக அவதரிப்பார். வ்யாஸர் எனில் வேத புராணங்களைப் பிரிப்பவர் என்று பொருள். இது ஒரு அதி காரப்பதவி. மஹா விஷ்ணுவைத்தவிர வேறுயார் மஹா பாரதத்தை இயற்றுவர்?

வேதப்பிரிவு.

வேதத்திலுள்ள சந்தஸ் வடிவமான பாகங்களை ரிக் வேதமாக வகுத்தார். பைலர் எனும் சிஷ்யன் மூலமாக அதை ப்ரசாரம்செய்தார். தேவதைகளை யாகத்திற்கு

வரும்படி அழைப்பவர் ஹோதா. அவருக்கேற்ற மந்த்ரங்கள் இதில் இருப்பதால் இதை ஹோத்ரு காண்டம் என்பர். யஜுர்மாதனுக்காக ஸகலவேலைகளையும் செய்பவர் அத்வர்யு. அவருக்கு ஏற்ற மந்த்ரங்கள் யஜுர்வேதத்தில் இருக்கின்றன. அதை ஆத்வர்யவ காண்டம் என்பர். யஜுர்வேதத்தைப் பிரித்து வைசம்பாயநர் மூலமாக வருத்திசெய்தார். யாகத்தில் ஹவிஸ்ஸை ஏற்றுக்கொள்வதற்காக வந்த தேவர்களைப்பாடி ஸந்தோஷப்படுத்துவது ஸாமவேதம். அதைக் கூறும் உத்காதா என்பவர்கேற்ற காரம் இருப்பதால் ஒளத்காத்ரு காண்டம் என்பர் அதை. அதை ஜைமிநி மூலமாக விருத்திசெய்தார். இம்மூன்று வேதங்களில் உள்ளதையும் அதர்வவேதத்தையும் அறிந்து ப்ரும்மா என்பவர், கர்மாவைக் கவனிப்பார். யாகத்தில் ஈடுபட்ட அத்வர்யு ஹோதா உத்காதா, ப்ரும்மா, என்ற நால்வருக்கும் சதுர் ஹோதா என்று பெயர். அரசர்க்கு வேண்டிய சாந்திகர்மா, புஷ்டிகர்மா, ஆப்சாரகர்மா முதலிய புரோஹிதர் செய்யவேண்டியதைக் கூறுவது அதர்வவேதம்.

சுக்ல யஜுர்வேதமும், யாகஞ்ய வல்க்யரும்.

இங்ஙனம் பிரித்து அளித்த வேதத்தை முதல் சிஷ்யர் நால்வரும் தன் தன் சிஷ்யர் மூலமாக பல சாகைகளாகப் பிரித்து எல்லோருக்கும்கற்க எளிதாகும்படிசெய்தார்கள். யஜுர்வேதம் தைத்திரீயக்ருஷ்ணயஜுஸ் என்றும் சுக்ல யஜுஸ் என்றும் இரு பிரிவுள்ளது. யஜுர்வேதத்தின் சாகை நூற்றொன்றும். ப்ரும்மராதரது புத்ரர் யாகஞ்ய வல்க்யர். வைசம்பாயனரது சிஷ்யரிவர். ஒரு ஸமயம் முநிவரனைவரும் ஒன்றுகூடி மஹாமேருமலையில் ஏழு நாட்களுக்குள் எல்லோரும் வரவேண்டும். அப்படிவராதவர் ப்ரும்மஹத்தி தோஷத்திற்கு ஆளாவார், என்று ஒரு ஏற்பாடு செய்தனர். வைசம்பாயநர் குறித்த காலத்தில் போகவில்லை. அவரது ஸஹோதரி புத்ரன் அவரைக் காலால் உதைத்துவிட்டான். கோபத்தினால் அவனை முநிவர் அடிக்க அவன் இறந்தான். அவர் தனது பாபமகல தனக்காக சிஷ்யர்களைப் ப்ராயச்சித்தம் செய்து கொள்ளும்படி கூறினார். யாகஞ்ய வல்க்யர், குரோ!

அல்பசக்தியுள்ள மற்றவர்கள் ஏன் கஷ்டப்படவேண்டும்? நான் ஒருவனோ செய்கிறேன் இதை என்றார்.

கோபங்கொண்ட குரு, ப்ராம்மணுவமாரும் செய்த நீ எனது சிஷ்யனல்ல. கற்றறித்யைகளைக் கக்கு என்றார். அவரும் அவைகளைக் கக்கிச்சென்றார். மற்றவர் தித்திரி என்ற பறவைகளாகி அவைகளைக் கொத்தி எடுத்தவர். ஆதலால் தைத்திரீயம் எனப் பெயர் பெற்றது அந்த வேதம். யாக்ஞயவல்க்யர் ஸூர்யனைத் துதித்தார். குநிரைரூபம் எடுத்து ஸூர்யன் அவர் கோரியபடி அயாத யாமம் என்ற யஜுஸ்ஸை உபதேசித்தார். அதனால் அது வாஜஸநேய சாகை என்றும் சக்ல யஜுஸ் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. ஜைமிநி முநிவர் தன் புத்ரரான ஸுமந்து மூலம் ஆமிரம் சாகை உள்ள ஸாமவேதத்தை ப்ரசாரம் செய்தார். ஸுமந்து அதர்வ வேதத்தை ப்ரசாரம் செய்தார். ஹலு லக்ஷம் சுலோகமுள்ள பதினெட்டு புரானங்களைச் செய்து ரோமஹர்ஷண ஸுதரிடம் அளித்தார் வ்யாஸர். நான்கு வேதங்கள் சீக்ஷாவ்யாகரணம் சந்தஸ் நிருக்தம் ஜோதிஷம் கல்பம் என்ற ஆறு அங்கங்கள். மீமாம்ஸை, ந்யாயம் தர்ம சாஸ்த்ரம் புரானம் என்ற நான்கு உப அங்கங்கள் சேர்ந்து பதினான்கு வித்யைகள். ஆயுர்வேதம் கர்தர்வ வேதம் ததுர்வேதம் அர்த்த சாஸ்த்ரம் இவைகளைச் சேர்த்து பதினெட்டு வித்யைகளாம்.

யமயாதீனையை அகற்றுவது பகவன் நாம.

பகவத்ஆராதநக்ரமம் வர்ணாச்ரமதர்மம் நித்ய நைமித்திக காம்யகர்ம, விவாஹவிதி, ஸந்த்யாவந்தநம், ஸ்ராதத்தம் முதலியவைகளை விவரிக்கின்றார். வேதோக்த தர்மத்தைக்கொண்டு கொழுத்த அஸுரர்கள் லோகத்தை ஹிம்ஸித்தனர். அதை அகற்ற விஷ்ணுவினிடமிருந்து மாயா மோஹம் என்பவர் திகம்பரராகத்தோன்றி நாஸ்திக தர்மத்தை உபதேசித்தார். அதனால் அஸுரர் வேத கர்மாக்களை விட்டு தாங்களும் அழிந்தார்கள். கர்மாக்களை விட்டவர் பாஷண்டராவர். வைதிக கர்மகாலத்தில் பாஷண்டரைக் கண்ணுல்கூட காணக்கூடாது. சததநுஸ் என்ற வேந்தன் உத்தம பத்தியான ஸைப்பைய என்பவ ளுடன் ஒரு ஸமயம் மஹாவிஷ்ணுவை ஜப ஹோம பூஜை

முதலியவைகளால் ஆராதித்தார். பூஜா காலத்தில் வந்த ஒரு பாஷண்டியைக் கண்டு தன் குருவின் நண்பன் என்று அவனுடன் பேசினான் மன்னன். சாஸ்த்ரமறிந்த ஸைப்யை அவனைக்கண்ட பாபம் அகல ஆதித்யனைப் பார்த்து அவனுடன் பேசாதிருந்தான். அரசன் இறந்த போது அவனும் உபனக்ஷை ஏறினான். கர்ம காலத்தில் பாஷண்டியுடன் பேசிய தோஷத்தால் அவன் நாயாகப் பிறந்தான். அவன் காசிராஜ கன்னிகையானான். முற்பிறவி நினைவும் பெற்றான். தந்தை அவனுக்கு விவாஹ நிச்சயம் செய்தபோது இவரே என் பதினா அந்த நாயை லாக்ஷை செய்தான். அவர் செய்த அபசாரத்தை நினைவூட்டினான். அவ்வுடலைவிட்டு நரி ஓராய் கழுரு காக்கை கொக்கு மயில் என பல பிறவிகளைப் பெற்றார். காசிராஜகன்யகை அவரைத் தொடர்ந்து கிளைவூட்டி முடிவில் ஜகராஜனது அர்ச்சமேத அவ்முதத்தில் ஸ்நானம் செய்து வித்தான். அவர் ஜககன் புத்ரனாகவே பிறந்தார். ஆதலால் பாஷண்டனுடன் பேசாதே என்ற நிதியைப் போதித்து மூன்றாம் அம்சத்தை முடிக்கிறார். இதில் பசு, பகி மிருகங்கள் இறந்தவுடன் லோகாந்தரம் செல்லாமல் உடனே மறு ஜன்மா எடுக்கின்றன. மந்திரே ஸ்வர்க்க, நரகம் சென்று புன்ய பாப பயனை அனுபவித்து பல ஆண்டுகளுக்குப்பின் வேறு பிறவி எடுக்கின்றனர்.

4-வது அம்சம்.

ஸூர்ய வம்சத்து அரசர்களை வர்ணிக்கிறார். இவ்வம்சத்தில் தோன்றுபவர் மஹாவீரர், மன்னுலகில் மாத்திரமின்றி விண்ணுலகிலும் இவர் பெருமை பரவிற்று. அடிக் கடி அரசர்கரை வெல்ல இந்த்ரன் இவர்களை அழைப்பான். ரேவதன் என்ற வேந்தன் தன் பெண்ணை ரேவதிக்கு வரம்கேட்க பீரும்மலோகமும் சென்றான். பலராமனுக்குப் பெண்ணைக்கொடு என்று பீரும்மா கூற அதற்குள் பூமியில் க்ருதமும் த்ரேதையும் சென்று த்வரபரம் வந்தது. மற்றொரு மன்னன் ஸக்ரனைக் காண்பாக்கி அதன் கொண்டைமீதமர்ந்து ராக்ஷஸர்களைக் கொன்றான். கருத் என்ற கொண்டைமீதிருந்ததால் கருத்ஸ்தன் எனப் பெயர் பூண்டான். மற்றொரு மஹீபதி புத்ரன் பிறப்பதற்காக வைத்திருந்த தீர்த்தத்தை அருந்தி கர்ப்பவான் ஆனான்.

வனிஷ்டர் மந்த்ரசக்தியால் புருஷ கர்ப்பத்திலிருந்த குழந்தையை வெளியில் எடுத்தார். ஆனால் யாரிடம் பால் பிடுகும்? என்று கேட்டபோது, தேவேந்தரன் மாம்தாஸ்யநி என்று தன்னிரலைக் காட்டினார். அதை அருந்தி மாந்தாதா என்ற பெயர் பெற்றான். அதிலிருந்து குழந்தைகள் விரலைச் சப்பும் வழக்கம் உண்டானது.

ஸௌபரி சரிதம்.

வெளியிலிருந்தால் தவத்திற்கு விக்கம் ஏற்படும் என ஸௌபரி ஜலத்திலிருந்து தவம்செய்தார். ஆங்கு தன் புத்ர பௌத்ரர்களுடன் ஸஞ்சரிக்கும் மீனாக கண்டார். அந்த ஸங்கம் காமத்தை உண்டுபண்ணிற்று. மணம்புரிந்து மக்களைப் பெற்று மகிழ் மகம் கொண்டார். மாந்தாதாவுக்கு 50 பெண்கள். ஒரு பெண் கொடுக்கும்படி கேட்டார். கிழவரை ஏழை ப்ராம்மணனை விரும்பும் கன்யகையைத் தருகிறேன் என்றானவன். ஸௌபரி இளம் சிங்கமாகி அந்தப்புரம் சென்றார். அனைவரும் அவரையே விரும்ப அரசனும் அவர்களை அளித்தார். முகிவர் தவத்தால் மாளிகைக் கட்டினார். ஐம்பது உடல்களை எடுத்து அனைவரிடமும் ரமித்தார். புத்ர பௌத்ரர்களைப் பெற்றார். பெரும் வாழ்வு வாழ்ந்தார். வாழ்விலே தாழ்வும் உண்டல்லவா? ஒரு குழந்தை இறந்தது. ஒரு பெண் விதவை யானாள். ஒருவன் நோய்வாய்ப்பட்டான். ஒருவருக்குப் புத்ரனில்லை. முகிவர் மனதிற்கு நிம்மதி இல்லை. ஸம்ஸார ஸுகத்தைச் சுவைத்தார். வெறுப்புண்டானது. ஸங்கமல்லவோ என்னை இப்பாடு படுத்தியது? யோகியின் மனதையே கொள்ளுகொண்ட காமம் போகியைக் கெடுப்பது ஆச்சர்யமா? என ஸம்ஸாரக் கடலிலிருந்து கரை ஏறினார்.

தரிசங்கு, ஸகரன், ஸகர அச்வமேதம், ஸாகரர் கபிலரால் சாம்பலானது. அம்சுமான், நிலீபன், பகீரதன், அஜன், தசரதன், ராமன் தமிஜநகன் முதலியவர் சரிதத்தைக்கூறி சந்த்ர வம்ச அரசர்களுக்கும் வர்ணிக்கிறார். புதன் உர்வசீ புருராவஸ் ஜமதக்நி விஸ்வாமித்ரர் சுருச்சேபன் மதுக்கந்தஸ் நகுஷன், ரஜி, யயாதி, பூரு யாதவருக்கு யயாதி சாபம், யாதவ வம்சம், வருஷணி வம்சம்,

க்ரோஷ்டுவம்சம், குந்தி, ஜ்யாமகவம்சம்; ஸத்வதவம்சம், ஸத்ராஜித், ஸ்யமந்தகமணி, அக்ரூர், உக்ரஸேகன், தேவகன், கம்ஸன், சிசுபாலன், சிசுபாலன் ஹிரண்யாக்ஷனாகவும் ராவணனாகவும் இருந்தது, துர்வஸு, துஷ்யந்தன், த்ருஹ்யு, அருவம்சம், அங்கராஜன், ஹஸ்தி, ஹஸ்திநாபுரம், திவோதாஸன், மாகதவம்சம், பாண்டவர், அபிமன்யு, பரீக்ஷித்வரை ராஜ பரம்பரையையும் சில வீரர்களது சரிததையும் வர்ணித்தார்.

அதன்பின் பிறக்கப்போகும் அரசர்களது சரிதத்தையும் க்ரோத த்ருஷ்டியா லறிந்து கூறினார். ஜநமேஜயன் சநாதனன் அச்வமேதத்தன் அதிஸீமக்ருஷ்ணன் திசக்ரு இவர் காலத்தில் கங்கை அஸ்திநாபுரத்தை அழித்தது. பிறகு கௌசாம்பீ நகரத்தில் வஸிப்பார்கள். உஷ்ண-விசித்ரரத, வ்ருஷ்ணிமான், ஸுஷேண, ஸுந்த, ந்ருப, சக்ஷு, ஸுகி, பல, பாரிபிலவ, ஸுநய, மேதாவி, ரிபுஞ்ஜய, சநாதக, உதயந, விஹிந சண்டபாணி, நிமித்த, கேஷமக, இவருடன் இக்ஷ்வாகு குலம் த்வாபரத்தில் முடியும். கலியில் சிலர் அந்த வம்சத்தில் தோன்ற ஸுமித்ரன் என்பவரே கடைசியாவான். மாகத வம்சம் கலியில் ஓராயிரம் ஆண்டுவரை வளரும். பலாகன் விசாகயூபன், ஜககன், நந்திவர்த்தகன், நந்தி ஆகியவர் 362 ஆண்டு ராஜ்யபாரம் செய்வர். மஹாநந்தி என்ற க்ஷத்ரியன் சூத்ர ஸ்த்ரீ மூலம் தனது வம்சத்தை விருத்தி செய்வான். அதில் மஹாபத்மநத்தன் என்பவன், பூமியைப்பெல்லாம் ஒரு குடையின்கீழ் ஆள்வான். பரகராமர் போல் வீர்யம் உள்ளவனவன்.

கௌடல்யன் என்ற சாணக்யன் நவநத்தர்களை அழித்து சந்த்ரகுப்தனை அரசனாக்குவார். இவனைச் சார்ந்தவர் மௌர்யர் எனப்படுவர். அவர்களுக்கும் பின் சுங்கர் ஆளுவர். புஷ்யமித்ரனே அவர்களில் முதல்வன். பிறகு ஆந்த்ரர் யவநர் துருஷ்கர் சூத்ரர் ஆகியவர் பூமியை ஆளுவர். பிறகு உலகில் அன்பு அல்பமாகும். அரசரது கோபம் அதிகமாகும். தர்மம் குறையும். அதர்மம் அதிகமாகும். நகமுள்ளவனே அதிகாரி. மகதிற்சுப்பிடித்தவனே மனைவி. ஸ்த்ரீபோகமே போகம். பொய்யே வ்யவஹாரத்தில் ஜயிக்கும் ஸாதகம். பூநூலுள்ளவனே ப்ராம்மணன்.

பயமின்றி உரக்கப் பேசுவனே பண்டிதன். அந்நா யமே ஜீவநஹேது. ஏழையே ஸாது. வேஷதாரியே ஸத் பாத்ரம். பலவானே ராஜா. குளிர் மழை வெய்யில் ராஜாங்க வரி பொருக்கமுடியாமல் குடிகள் நாட்டைவிட்டு ஓடுவர். கந்தமூலம் சிறகுகளே உணவாகும். 23 ஆண்டு கூட ஜீவித்திரார் நரர்.

கலியின் முடிவில் தர்மம் சிதைந்தபோது சம்பள க்ராமம் என்ற ஊரில் விஷ்ணுயசஸ் என்ற ப்ராம்மணோத்த மனுக்குப் புதல்வனாக அவதரிப்பார் பகவான். கல்கி என்ற பெயர் தாங்கி பாபிகளைக் கொன்று தர்மயுகத்தை ஸ்தாபிப்பார். சந்த்ரன் ஸூர்யன் ப்ருஹஸ்பதி என்ற மூவரும் புஷ்யத்தில் ஒரே ராசியில் இருக்கும் பொழுது க்ருதயுகம் பிறக்கும். க்ருஷ்ணன் உடலை விட்டு வைகுண் டம் சென்ற தநமே கலி பிறந்த நாள். “ எத்தனை ராஜர் தோன்றினர். எத்தனை பேர் பூமி என்னுடையது என அஹங்காரம் கொண்டவர்? எத்தனை மன்னர் மண்மீது மடிந்தனர்? மண்ணுக்காக மகனைக் கொல்லுபவர் எத்தனை? பெற்ற தந்தையைக் கொல்லும் தநயன் எத்தனை? உடன்பிறந்தாளைக் கொல்பவன் எத்தனை? இவர்களைக் கண்டு எனக்குச் சிறிப்பே வருகிறது ” என்ற இந்த பூமி கீதியைக் கேட்பவர் நற்கதி பெறுவர்.

5-வது அம்சம்.

38 அத்யாயங்களால் பாகவத தசம ஸ்கந்தத்தில் உள்ள ஸ்ரீ க்ருஷ்ண சரிதத்தையே பூர்ணமாக வர்ணிக் கிறார். அதைப் பெரும்பாலும் அனைவரும் அறிவர். விசேஷமானதை மட்டில் இங்கு கூறலாம். பூதேவி பகவா னிடம் க்ருஷ்ணன் கொல்லவேண்டிய ஸகல ராக்ஷஸர்கள் பெயர்களையும், பல அக்ஷோஹிணி லேனைகளால் உண்டா கும் துன்பத்தையும் முறையிடுகிறார். பகவான் தனது கேசத்தில் கறுப்பான ஒன்றையும் வெளுப்பான ஒன்றை யும் எடுத்து இவை பூமியில் க்ருஷ்ண அர்ஜுனர்களாக அவதரித்து உன் சுமையைக் குறைக்கும் என்றார். தனது யோக நிதிரையை அழைத்து பாதாளத்திலுள்ள ஷட்கர்ப் பர்களைத் தேவகீ புத்ரராகப் பிறக்கச் சொல். நான் க்ருஷ்ணாஷ்டமியில் ஜெரிக்கிறேன். நீ க்ருஷ்ண நவமியில் யசோதையிடம் அவதரி என்றார்.

பகவ தவதாரம் லீலைகள் பூதனை முதலியவர்களைக் கொல்வது அக்ரூர் மதுரைக்கு அழைத்துச் செல்வது, கம்ஸவதம், குருகுல வாலம், ருக்மிணி முதலிய எட்டு மஹிஷிகளை மணப்பது, த்வாரகா நிர்மானம், முசுக்குத் தனுக்கு அருள்புரிவது, நரகாஸூர வதம், பாரிஜாத ஹரணம், ப்ரத்யும்ந ஜநகம், உஷா பரிணயம், பெளண்ட்ரக வாஸுதேவனைக் கொல்வது, பலராம பராக்ரமம், ஸாம்ப சரிதம், யாதவ ஸம்ஹாரம், ஜரன் என்ற வேடனால் அடிபட்டு பகவான் வைகுண்டம் செல்வது, அர்ஜுநன் யாதவர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரம் செய்து வஜ்ரையும் பரீக்ஷித்தையும் அரசர்களாக்கி நானும் ஸ்வர்க்கம் செல்வது வரை இதில் சுருக்கமாக வர்ணிக்கிறார்.

6-வது அம்சம்.

கலியின் பெருமை.

கலியுத்தில் தர்மம் குறைந்து அதர்மம் அதிகமாகும். அது பாபயுகம் என்று வர்ணித்தார். ஒரு ஸமயம் மஹர்ஷிகளனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து ஸ்வல்ப புண்யத்தால் பெரும் பாக்யம் உண்டாகும் காலம் எது? என வ்யாஸரைக் கேட்பதற்காகச் சென்றார்கள். அவர் கங்கையில் ஸ்நானம்செய்யக்கண்டு அது முடிந்தபின் பேசுவோம் என காத்திருந்தனர். இதை ஸர்வக்ஞரான வ்யாஸர் அறிந்தார். அவர்கள் கேட்பதற்கு முந்தியே பதில் கூறினார். முதல் ஸ்நானம் செய்து எழுந்தவுடன் “கலிஸ்ஸாது” என்றார். மறுமுறை முழுகி எழுந்து “சூத்ரஸ்ஸாது” என்றார். மூன்றாம் முறை “ஸ்த்ரிய: ஸாதுதன்யா:” என்றார். இவை தங்களுக்காகவே கூறப்பட்டன என்றுணர்ந்து அநுஷ்டானம் முடிந்தபின் இதை விளக்கிக் கூறும்படி கேட்டனர். மற்ற யுகங்களில் பல்லாண்டு பாடுபட்டுத் தேடும் புண்யத்தைக் கலியில் ஸ்வல்ப காலத்தில் அநாயாஸமாகச் செய்து ஸத்தி அடையலாம் என்றார். த்யானம் யாகம் பூஜை இவைகளால் முறையே மூன்று யுகங்களில் கிடைக்கும் புண்யத்தைக் கலியில் கேசவனா நாமாவைக் கூறியே அடையலாம். ஆதலால் கலி ஸாது.

யாதொரு கஷ்டமூடில்லாமல் சூத்ரர் ப்ராம்மணருக்கும், ஸ்த்ரீகள் கணவனுக்கும் பணிவிடைசெய்து விரைவில்

நற்கதி பெறலாம். ஆதலால் அவர்களும் தன்யர் ஸாது என்றார். அவாந்தரப்ரளய, மஹாப்ரளய ரீதியைக்கூறினார்.

கேசித்வஜ காண்டிக்ய சரிதம்.

காண்டிக்ய ஜநகன் என்ற அரசன் கர்ம மார்க்கத்தில் ஈடுபட்டவன். பற்பலயாகங்களைச் செய்து நன்றாக ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்துவந்தான். அதே ஸமயத்தில் கேசித்வஜன் என்ற அரசன் வேதாந்த விசாரம் யோகம் இவைகளில் ஈடுபட்டு ஸ்வதர்மத்தை விடாமல் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்துவந்தான். கூத்தரிய தர்மப்படி ஒரு ஸமயம் இருவர்க்கும் யுத்தம் நடந்தது. கேசித்வஜன் வெற்றிபெற்றான். காண்டிக்யன் ராஜ்யத்தை விட்டுவிட்டு மந்த்ரி புரோஹிதர் மனைவி மக்கள் இவர்களுடன் காட்டிற்குச் சென்று காலங்கழித்து வந்தான். கேசித்வஜன் வழக்கப்படி ஒரு யாகம்செய்தான். அதில் ஹவிஸ்ஸைத் தரும் பசுவை ஒரு புலி கொன்றுவிட்டது. அதற்கு ப்ராயச்சித்தம் என்ன? என்று பெரியோர்களை விசாரித்தான். அவர்கள் நாங்கள் அதை அறியோம். கசேரு எனும் முநிவரைக்கேள் என்றார்கள். அவர் நானும் அறியேன். ப்ருகுவம்சத்தில் பிறந்த சுநகரைக்கேளென்றார். அவரிடம் அரசன் சென்றான். அவர் ஒருவரும் இதை அறியார். ஆனால் ராஜ்யத்தைவிட்டு காட்டில் உள்ள காண்டிக்ய ஜநகர் ஒருவரே அறிவார் என்றார். அரசன் க்ருஷ்ணஜிந மணிந்து ரதத்திலேறி காண்டிக்யரிடம் சென்றார். அவரது மந்த்ரிகள் நம்பகைவன் ஸாதுவேஷம் பூண்டுவருகிறான். ராஜ்யத்தை அபகரித்ததுமல்லாமல் தங்களையும் கொல்லவருகிறான். ஆதலால் அவருடன் போர்புரிவோம், என்றார்கள். காண்டிக்யர் அதைமறுத்து கேசித்வஜனை வரவேற்று அவன் கேட்ட ப்ராயச்சித்தத்தைக் கூறினார். மன்னனும் வேள்வியைமுடித்துத் தனக்கு ப்ராயச்சித்தம் கூறியவர் குருஆவார். அவருக்குத் தக்க தக்ஷிணத்ர வேண்டும் என்று மறுபடியும் ராஜ பரிவாரத்துடன் வந்தான். காண்டிக்ய மந்த்ரிகள் முன்போல் அவனுடன் போர்புரியும்படி கூறினர். காண்டிக்யன் அதை ஏற்காமல் சத்ரு நம்மைக்கொல்வானோ என்ற அச்சத்தைவிட்டு அவரை வரவேற்றார்.

கேசித்வஜன் உமக்குக் குருதகிணை என்ன வேண்டும்? எதைக்கேட்டாலும் அளிப்பேன் என்றார். மந்த்ரிகள் ராஜ்யத்தைத் தரும்படி கேட்கச் சொன்னார்கள். காண்டிக்யரோ ஸ்வல்ப ஸுகத்தைத்தரும் ராஜ்யத்தை விரும்பவில்லை. வேதாந்த வித்யையைத்தனக்கு உபதேசிக் கும்படி வேண்டினார். கேசித்வஜன் அதையும் கூறி அவரது ராஜ்யத்தையும் தந்தார். இருவரும் தம் புத்ரரிடத்தில் ராஜ்யத்தை அளித்து யோக மார்க்கத்தால் முக்தி பெற்றனர்.

இங்கு க்ஞாந யோகத்தை மிகஅழகாக வர்ணிக்கிறார். இத்துடன் விஷ்ணு புராணம் பூர்வபாகம் முடிவிறது. விஷ்ணு புராணத்தில் கதைகளைவிட பக்திவராக்யம் க்ஞாநம் முதலியவைகளே சிறப்பாகக்கூறப்படுகின்றன. கடைசியிலுள்ள ஹரிஸ்தோத்ரம் மிக ரஸமானது.

பூர்வ பாகத்திலுள்ள சில ரஸமான துணுக்குகள்.

ஸௌபரி முநிவர் வாயிலாகவும் ஜடபரதர் ரஹுகணன் மூலமாகவும், ரிபுநிதாகர் மூலமாகவும், கேசத்வஜ காண்டிக்யர் மூலமாகவும், வைராக்யத்தை விளக்குகிறார். ஆசையைக் கண்டிக்கிறார். ஸதாசாரத்தைப் போற்றுகிறார். சுத்த அத்தைவத்ததை ஸ்பஷ்டமாக வர்ணிக்கிறார். ஆதலால்தான் அத்வைதாசார்யர் மற்ற புராணங்களைவிட விஷ்ணு புராணத்திலிருந்தே பல ஸ்லோகங்களை உதாஹரணமாகக் காட்டுகிறார்.

பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் ஆறாலும் மகிதனது மனோரதம் முடிவதில்லை. ஒரு மனோரதம் பூர்த்தியானவுடன் மற்றொரு மனோரதம் தோன்றும். அதற்கு முடிவு என்பதே கிடையாது. ஆதலால் ஸங்கல்பமே செய்யாதே.

ஸங்கம் இல்லாமையே முக்திக்குவழி. ஸங்கத்தால் பற்பல தோஷங்கள் உண்டாகும். யோகாருடனே ஸங்கத்தால் கீழே விழுவான் என்றால் த்ருடபுத்தி இல்லாதவரைப்பற்றி கேட்கவேண்டுமா?

பரமாத்மா எங்கும் நிறைந்தவர். சரிவன் விஷ்ணு ப்ரும்மா என்ற பேதத்தால் வெவ்வேறுகக் காணப்படுகிறார். என்றாலும் அவர் ஒருவரே ஆவர். எங்கும் இருக்

கிறது வாயு, வேணுவின் த்வாரத்தில் ஒவ்வொரு விரலை வைத்து எடுக்கும்போதும் வெவ்வேறு ஸ்வரம் பேசுகிறது. எல்லாம் ஒரே காற்று அல்லவா?

உலகில் காணப்படுவதெல்லாம் ஒரே அச்யுதனுடைய ரூபமே யாகும். அவனைத்தவிர வேறுவஸ்து கிடையாது. அந்த அச்சுதன் நானே. நீயும் அச்சுதனே. எல்லாம் ஒரே ஆத்மஸ்வரூபமே. பேதத்தையும் மோஹத்தையும் விடு.

ஆசைக்கு யார் அடிமையோ அவர் உலகிற்கெல்லாம் அடிமையாவர். ஆசையாருக்கு அடிமையோ அவருக்கு உலகெல்லாம் அடிமையாகும்.

அச்வத்தம் ரவி கங்கை நைமிஷாரண்யம் ப்ரயாகம் ப்ரும்ம தீர்த்தம் தண்டகாரண்யம் இவைகளை நினைத்தாலும் கூற்றிலும் துஸ்வப்னம் தோன்றுது. (கலிதோஷங்களுக்கெல்லாம் நிதி. ஆயினும் அதில் ஒருபெரிய குணம் உண்டு. பகவன்நாமாவைப் பக்தியுடன் கூற்றில் உடனே பக்தியையும் முக்தியையும் தரும்.)

உபவாஸம் வேதபாராயணம் கூர்மாண்டஹோமம் முதலியவை பாபத்தைஅகற்றும் ப்ராயச்சித்தங்களாகும். இவை எல்லா வற்றையும்விட க்ருஷ்ணனை நினைப்பது உயர்ந்த ப்ராயச்சித்தமாகும். கூர்மாண்டம் என்ற மந்த்ரங்களைக்கூறி செய்யும் ஹோமம் அது. (பூஷணிக்காய் என்ற பொருளில்லை இங்கு.)

உபநிஷத் வாக்கியங்கள் எல்லாம் இங்கு ஸ்லோகரூபமாகக் கூறப்படுகின்றன.

விஷ்ணு தர்மோத்தரம்.

ஆறு அம்சங்கொண்ட பூர்வபாகத்தைவிட இது மிகமிகப் பெரியது. 783 அத்யாயம் உள்ளது. 126 அத்யாயங்கொண்ட பூர்வ பாகத்தைவிட ஆறுமடங்கு அதிகமானது. பாரதத்தைப் பட்டாபிஷேகம் வரை படித்து அதற்கு மேலுள்ள அரிய விஷயங்களைப் படிக்காததுபோல் பூர்வ பாகத்தை மாத்ரம் படித்து விஷ்ணு புராணம் படித்தாய் விட்டது என சிலர் கருதுவர். உத்தரபாகத்தில் மிக

மிக அபூர்வமான விஷயங்கள் இருக்கின்றன. சுருங்கச் சொல்லின், ஸகல சாஸ்த்ரங்களுக்கும் மூலமது. மூன்று கண்ட வடிவமாக அமைந்தது. முதல் கண்டத்தில் பரம சிவன் பரசுராமருக்குப் படுநான்கு அத்யாயங்களால் பரம ரஹஸ்யமான தத்துவங்களைக் கூறுகிறார். அது சங்கர கீதை எனப்படும். அதேபோல் மஹா விஷ்ணு தர்மம் மறைவதைக்கண்டு ஹம்ஸ ரூபமெடுத்து 115 அத்யாயங்களால் ஸகல தர்மங்களையும் உபதேசிக்கிறார். அது ஹம்ஸ கீதை எனப்படும்.

விசேஷமாக வேதாந்தம் ஜோதிஷம் காவ்யம் நாடகம் ஸங்கீதம் வைத்யம், நாட்யம் சில்பம் சித்ரம் அர்த்த சாஸ்த்ரம், வர்ண ஆச்ரம தர்மம் யோகம் தர்ம சாஸ்த்ரம் பக்தி அறுபத்து நான்கு கலைகள் தேவர் அஸுரர் கந்தர்வர் முனிவர் இவர்கள் வலிக்கும் இடம், இவர்களுக்குப் பரியமான ஆஸநம் ஆஹாரம் படுக்கை வேஷம், தேவதா மந்த்ரங்கள் அவர்களை ஆராதிக்கும் வகை, நதிகள் மலைகள் வனங்கள் தனிப்பங்கள் கண்டங்கள் சங்கநிதி முதலிய நவநிதிகள் நகரந்ர ராசிகள் நவக்ரஹங்கள் அவர்களை ஆராதிக்கும் வழி ச்ருங்காரம் முதலிய நவ ரஸங்கள், யோகத்தின் அஷ்டாங்கம். காலத்தின் அளவு ஹரிஹர அபேதம் கோத்ர நிஷிகள் ப்ரவரம் எந்தெந்த கோத்ரம் எந்தெந்த கோத்ரத்துடன் விவாஹம் செய்துக் கொள்ளலாகாது, எத்தனைவகை ச்ராததம், அதை அனுஷ்டிக்கும் வகை, பலன், வாஸ்து சாஸ்த்ரம், யானை குதிரை பசு முதலியவைகளுக்கு வைத்யம் வ்ரதாநுஷ்டாநம் தாநம் ஸர்வ பாபங்களையும் போக்கக் கூடிய சாந்த்ராயணம் முதலிய க்ருச்ரங்கள். எந்தெந்த பாபத்தினால் என்னென்ன நோய் உண்டாகிறதென்ற கர்மவிபாகம் தநுர்வேதம் முதலிய எண்ணிறந்த விஷயங்களைக் காணலாம் இதில்.

அரிய விஷயங்கள். பல நூற்றாண்டுகள் அழியாதபடி ஸ்வர்ணம் வெள்ளி இவைகளை த்ரவமாக்கி வர்ணங்களுடன் சேர்த்து சித்ரம் எழுதும்வகை இங்கு வர்ணிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அஐந்தா சிற்றன்னைவாசல் முதலிய குறைகளில் இதனால் எழுதப்பட்ட சித்ரம் எத்தனையோ ஆண்டுகள் சென்ற பின்னும் அழியாமலிருக்கின்றன.

நவநாகரீகத்திலும் விக்ஞாநத்திலும் முழுதியுள்ள பல மேனாட்டார் இவைகளைக் கண்டு ஆச்சர்யப்படுவதுடன் எப்படி இதை அமைத்தனர் என்று அறிய முடியாமல் ஆச்சர்யம் அடைகின்றனர். இங்ஙனம் பல விஷயங்கள் உள்.

மஹாவிஷ்ணு சிவனைப்போல் நெற்றிக்கண் உள்ள வராக இருக்கிறார் என்பதன் மூலமாக சிவ விஷ்ணு அபேதத்துடன் ஒரே மூர்த்தி பல உருவங்களைக் கைகொள்கிறார் என்ற உபநிஷத் தத்வத்தை விளக்குகிறார். மோஷினியின் உடலில் ப்ரஹ்மாதன் விஸ்வரூபத் தைக்கண்டு வியந்தான்.

ஒவ்வொரு மன்வந்தரத்திலும் லக்ஷ்மீ தேவி பூமியில் பல அவதாரம் செய்கிறாள்.

வேதன் நாஸ்திகத்தைப் பலயுக்திகளுடன் ஸாதிக்கிறான். மார்க்கண்டேயர் யுத்திகளைக்கொண்டே நாஸ்திகத்தை அகற்றி ஆஸ்திகத்தை நிலை நாட்டுகிறார். இந்த இடம் படிப்பவருக்கு மிகரஸமானது. ஆணித்தரமான பதில்கள் உள்.

பசியில்லாவரம். சிகித்ஸா ப்ரகரணத்தில் அத்யாச்சர்யமான விஷயங்கள் இருக்கின்றன. சில ஓஷதிகளைக் கொண்டு மாஸக்கணக்காக பசி தாஹம் இல்லாமலிருக்கலாம்.

விஷத்தை அகற்றும் குடிகைகள்.

நெருப்பு வீட்டில் பற்றாதுபடி லோ உபாயங்கள்.

ப்ரஸவ காலத்தில் ஆபத்துவராதபடி ஸுகப்ரஸவம். முதலிய விஷயங்களை ஆராய்ச்சிசெய்து அநுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் விக்ஞாநத்தில் சிறந்த நாடெல்லாம் பாரததேசத்திற்கு அடிபணியும். ஸ்வல்பசெலவில் பெரிய கார்யங்களைச் செய்யலாம்.

பரதநாட்டியம் பாவம் ராகம் தாளம் இவைகளுடன் அந்தந்த தேவதைகளின் நிலையைக்காட்டித் அவர்களை ஸந்தோஷப்படுத்தி அவர்கள் அருளைப்பெற வழிகாட்டுகின்றது. இதே மந்திர சாஸ்திரங்களில் அபிநயத்துடன் நின்று முத்திர ந்யாஸம் என்ற பெயர்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. பக்திக்கு ஸாதநம் கீதம் நாட்டியம்

ஸ்தோத்ரங்கள். புராண கடையில் இல்லாமல் மிக கம்பீரமான பத அமைப்பு. ப்ராஸ அநுப்ராஸம். ஸ்ருக்தர வஸந்த நிலகம் முதலிய பற்பல வ்ருத்தங் களில் உள்ள ஸ்தோத்ரங்கள் உள்ளங்கவர்வதுடன் கவி கள் ஹ்ருதயத்தை உருகும்படி செய்கின்றன. சில ஸ்தோத்ரங்கள் கத்ய வடிவமானவை. இவைகளைக் கொண்டே ச்யாம்ஸாதண்டகம் ரகுவீர கத்யம் முதலியன எழுந்தன எனக்கூறலாம். பத்யம் சுலோகரூபமானது. கத்யம் இசையுடன் கூடிய வசநகடை.

இது பக்தி நூலா விக்ஞாந நூலா? நாம் இதைத் தர்மநூல் பக்திநூல் மஹாபுராணம் என்று கொண்டாடினாலும் வில்லன் முதலிய மேனாட்டவர் இதைச் சரித்ரத் திற்கு ஆதாரமானது. ஆராய்ச்சிக்குரிய விக்ஞாந நூல் எனக் கருதி ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தனர்.

ஓம் நமோபகவதே வாஸுதேவாய.

கலியில் பிறக்கப்போகும் அரசர்கள்.

(விஷ்ணு புராணம்.)

வ்யாஸர் தனது திவ்ய க்ஞாநத்தால் கலியுகத்தில் யார் யார் பிறந்து பூமியை ஆள்வர் என்பதையும் வர்ணிக் கிறார். அவர் புராணம் எழுதிய காலம் த்வாபர யுகத் தின் கடைசி பாகம். கலி பிறந்ததைக் கண்டு தர்மர தும்பிமார்களுடன் ஸ்வர்க்கம் சென்றார். பாண்டவ கௌரவ வம்சம் க்ஷீணமானபொழுது அபிமன்யுவின் மனைவியான உத்திரையிடம் உண்டானவர் பரீக்ஷித்தேனும் அரசன். அவரது புத்ரர் ஜநமேஜயன். அவருடைய பிள்ளை சதாநிகர். இவர் யாகஞ்ய வல்க்யரிடம் வேதங்களையும் க்ருபரிடம் வில்வித்யையும் கற்பார். வைராக்ய முள்ள சதாநிகர் செனாக முகிவரிடம் உபதேசம் பெற்று முக்தி பெறுவார்.

சதாநிகரது புத்ரர் அச்வமேத ததநர், அவரிட மிருந்து அநிமே க்ருஷ்ணன் பிறப்பார். அவரது பிள்ளை கிசக்ரு என்பவர். அவரது காலத்தில் அஸ்திநாபுரத்தை கங்கை அழிந்துவிடும். கிசக்ரு ராஜன் கௌஸாம்பீ என்ற இடத்தில் வஸிப்பான். அவருக்கு உஷ்ணன்

என்ற குமாரனும் உண்ணனுக்கு விதித்தரதன் என்ற புத்ரனும் விதித்தரதனுக்கு மூலிரதன் என்பவனும், வ்ருஷ்ணிமான் ஸுஷேணன் ஸுதேன் ந்ருபக்ஷு: ஸுகிபலன் பாரிபலவன் ஸுநயன் மேதாஸி, ரிபுஞ்ஜயன், ஊர்வன் திக்மன் ப்ருஹத்ரதன் வஸுதாஸன், மதாநீகன் உதயநன் விஹீநரன் தண்டபாணி நிமித்தன் கேஷமகன் ஆகிய இவனுடன் புத்ர பரம்பரை நின்றிவிடும். இத்துடன் கலியில் சந்த்ரவம்சமும் முடிவு அடையும்.

இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் உண்டாகப்போகும் அரசர்: ப்ருஹத் பலன். ப்ருஹத் ஷணன் உருக்ஷயன் வத்ஸ வ்யூஹன். ப்ரநி வ்யோமன் நிவாகரன் ஸஹதேவன் ப்ருஹதர்வன் பாதுரதன் ப்ரதீதன் ஸுப்ரதிகன் மரு தேவன் ஸுமக்ஷத்ரன் கின்னரன் அந்தரிக்ஷன் ஸுபர்க்ஷன் அமித்ரஜித் ப்ருஹத் பாஜன் தர்மி க்ருதஞ்ஜயன் ரணஞ்ஜயன் ஸஞ்ஜயன் சாக்யன் மூத்தோதநன் ராகுலன் ப்ரஸேநஜித் க்ஷத்ரகன் குண்டகன் ஸுரதன் ஸுமித்ரன் ஆகியவர் வரை வளர்ந்து வந்த இக்ஷ்வாகு வம்ச புத்ர பரம்பரை ஸுமித்ரனுடன் முடியும்.

மகத பார்ஹத்ரத வம்சத்தில் உண்டாகும் அரசர்: ஜராலந்தன் ஸஹதேவன் ஸோமாபி அநுஸ்ருதஸ்ரவஸ் அபுதாயுதன் கிரமித்ரன் ஸுநேத்ரன் ப்ருஹத் கர்மா ஸோமஜித் ம்ருதஞ்ஜயன் விப்ரன் மூசி கேஷம்யன் ஸுவ்ரதன் தர்மன் ஸுஸ்ரவஸ் த்ருடஸேநன் ஸுபலன் ஸுகீதன் ஸத்யஜித் விஸ்வஜித் ரிபுஞ்ஜயன் என்ற புத்ர பரம்பரை ரிபுஞ்ஜயனுடன் முடியும். இவ்வரசர் கலியில் ஓராயிரமாண்டு அரசு புரிவர்.

இந்த வம்சத்தில் கடைசி மன்னனை ரிபுஞ்ஜயனுக்கு முனிகன் என்பவன் மந்த்ரியாக இருக்கப் போகிறான். அவன் தன் யஜமானனை ரிபுஞ்ஜயனைக் கொன்று தனது புத்ரனை ப்ரத்யோதன் என்பவனுக்கு முடிசூட்டுவான். அவனது புத்ர பரம்பரை பலாகன், விஸாகயூபன் ஜநகன் நந்திவர்த்தநன் நந்தி ஆகியவர் எண்ணூற்று முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் ராஜ்யத்தை ஆள்வர். பிறகு மரிஸுநாபன் காகவர்ணன் கேஷமத்ரமா க்ஷதௌஜஸ் விதிஸாரன் அஜாதஸத்ரு அர்ப்பகன் உதயநன் நந்தி

வர்த்தமன் மஹாகந்தி முதலியவர் முன்னூற்று அறுபத் திரண்டு ஆண்டுகள் பூமியை ஆள்வார்.

பிறகு மஹா கந்திக்கு மூத்தர ஸ்திரீயினிடம் மஹா பத்ம கந்தன் என்பவன் உண்டாவான். அவன் மிக்க லோபியாகவும் மஹா பலசாலி யாகவும் இருப்பான். பரசுராமரைப் போல், அவன் அக்காலத்தில் உள்ள ஸகல க்ஷத்ரியர்களையும் கொல்வான். அதுமுதல் க்ஷத்ரிய பரம்பரையை விட்டு ஆகாஷி குத்ரரிடம் அமையும். மஹா பத்மகந்தி உலகை எல்லாம் ஒரு குடையின்கீழ் ஆளுவான். அவனுக்கு ஸுமால்யன் முதலான எட்டு புத்ரர் உண்டா வார்கள். நூருண்டு அவர்கள் அவஸியை ஆளுவார்கள். அவர் வம்ஸத்தில் உண்டான கவந்தர்களைக் கொன்று கௌடில்யர் எனும் சானக்யர் மௌர்ய வம்ஸத்தை ப்ரதிஷ்டைசெய்வார். அதில் சந்த்ரகுப்தன் என்பவனை முதலில் பட்டாபிஷேகம் செய்வார். இந்த சரிதத்தையே மஹாகவி பூி விஸாகதத்தன் முத்ரா ராக்ஷஸம் என்ற நாடகமாக இயற்றினார். இது தமிழிலுமிருக்கிறது.

சந்த்ரகுப்தனது வம்ஸம் பிந்துஸாரன் அசோக வர்த்தமன் ஸுயஸஸ் தசரதன் ஸம்யுதன் சாலிகுடன் ஸோம சர்மா சததன்வா அது ப்ருஹத்ரதன் இந்த பத்து அரசர்மூலம் வளரும். இவர்கள் நூற்று முப்பத் தேழு ஆண்டுகள் பூமியை ஆள்வார். அவர்களுக்குப் பிறகு பத்து சுங்கர்கள் ஆள்வார்கள். சுங்கர்களில் முதல்வனுட புஷ்யமித்ரன் மௌர்யரில் கடைசி மன்ன னுக்கு ஸேநாதிபதியாக இருப்பான். அவன் தனது யஜமானனைக்கொன்று தானே ராஜ்யத்தை ஆளுவான். அவனது வம்சம் அக்ஷமித்ரன் ஸுஜ்யேஷ்டன் வஸுமித்ரன் உதங்கன் புலிந்தகன் கோஷவஸு, வஜ்ரமித்ரன் பாகவதன் தேவபூதி என்பவர் வரை வளர்ந்து நூற்றுப் பனிரண்டு ஆண்டுகள் பூமியை ஆளும்.

தேவபூதி எனும் சுங்கராஜனை அவனது மந்த்ரியான கண்வ வம்சத்தைச்சார்ந்த வஸுதேவன், கொன்று தான் ராஜ்யத்தை ஆளுவான். பூமிபுத்ரன் நாராயணன். ஸுசர்மா, என்ற கண்வ பரம்பரை நாற்பத்தைத்து ஆண்டுகள் பூமியை ஆளும். ஸுசர்மனது வேலைக்காரன்

புச்சகன் என்ற ஆந்தரதேசத்தவன். அவன் தன் யஜுமாநனைக்கொன்று பூமியை ஆளப்போகிறான். அவனுக்குப்பின் அவனது ஸ்வேஹாதரணைக் குஷ்ணனும் அவன் புத்ரணை சாந்தகர்ணியும் அரசராவார். பூர்ணோத்ஸங்கன் சாதகர்ணி லம்போதரன் பிலகன் மேகஸ்வாதி படுமான் அரிஷ்டகர்மா ஹாலாஹஸன் பலலகன் புலிந்தஸேநன் ஸுந்தரன் சாதகர்ணி சிவஸ்வாதி கோமதி அலிமான் சாந்தகர்ணி சிவச்ரிதன் சிவஸ்கந்தன் யக்ஞஸ்ரீ த்வி யக்ஞன் சந்த்ரஸ்ரீ புலோமா என்ற ஆந்தரர் நாநூற்று ஐம்பத்தாறு ஆண்டுகள் அரசாள்வர். ஆந்தரர்களுடைய வேலைக்காரரான ஆபீரவர் முதலியவர்களும் பிறகு எட்டு யவநர்களும் பதிநான்கு துருஷ்கர்களும் பதிமூன்று முண்டர்களும் பதினோரு மௌநரும் பூமியாள்வர்.

பிறகு கிங்கில தேசத்தைச்சார்ந்த யவநர் பூமியாள்வர். அவர்கள் பட்டாபிஷேகம் செய்து கொள்வதில்லை. விந்த்ய ஸக்தி புரஞ்ஜயன் முதலியவர் சிலகாலம் பூமியை ஆள்வர். பிறகு ராஜ்யம் பலவாகப் பிரிந்து கோஸலம் நைஷதம் மாகதம் முதலிய இடங்களில் வேடர் சம்படவர், பால்ஹீகர் ப்ராம்மணர் முதலிய பலர் தனித் தனியாக ராஜ்யமாளுவர்.

ஆளுபவருக்கு அன்பு குறைவாகவும் கோபம் அதிகமாகவும் இருக்கும். பாபத்திற்கஞ்சார். தர்மத்தைத் தாங்கள் செய்யாததுடன் பிறரையும் செய்யவிடார். தார்மிகரைச் சிஷிப்பர். ம்லேச்ச ஆசாரத்தை வளர்ப்பர். தனமுள்ளவனே பெரியவன். பலமே தர்மம். இஷ்டமே விவாஹஹேது. பெண் என்பதே போகஹேது. பொய்யே வ்யவஹார ஜயஹேது. பூணலே ப்ராம்மண அடையாளம். அந்யாயமே ஜீவநஹேது. பயமில்லாமல் பேசுவதே பாண்டித்யம். அலங்காரத்திற்காகவே ஸ்நானம், தாநந்தான் தர்மம். வேஷதாரியே தாநபாத்ரம்.

கலியின் முடிவில் இப்படி உலகம் விபரீதமானபோது பகவான் ஸம்பள க்ராமத்தில் விஷ்ணுயஸஸ் என்பவர் வீட்டிலே கல்கி என்ற பெயருடன் தோன்றி துஷ்டர்களைச் சிஷித்துக்ருதயுக தர்மத்தை நிலைநாட்டுவார். விதை போல் எங்கோ அபூர்வமாக உள்ள ராஜவம்சத்தைத்தேடி.

சைவ புராணம்.

பட்டம் சூட்டுவார். தர்மம் தழைத்தோங்கும். (முன் சுருக் கமாகக் கூறப்பட்டதால் இங்கு சிறிது விரிவாக வர்ணிக்கப் பட்டது.)

விஷ்ணுஸ்துதி.

இதிவிவிதம் அஜஸ்ய யஸ்யரூபம்
ப்ரக்ருதி பராதம் மயம் ஸநாதஸ்ய.
ப்ரதிஸ்து பகவான் அஸேஷ புர்ஸாம்
ஹரீரபஜன்ம ஜராதிசாம்ஸ ஸித்திம்.

பிறப்பு இறப்பு இல்லாதவனும் ப்ருக்ருதியாயும் பரனாகவும் உள்ளவனும் சாஸ்வதனாயுமுள்ள பகவான் பலரூபமுள்ளவராக இருப்பவர். ஜகத மரண மில்லாததும் ஆனந்த மயமாயுமுள்ள ஸித்தியை எல்லோருக்கும் அளிக்கட்டும்.

ஸ்ரீவிஷ்ணவே பரமாத்மநே நம:
விஷ்ணு புராணம் ஸம்பூர்ணம்.

சிவபுராண விஷய ஸூசிகை.

- 1 வித்யேஸ்வர ஸம்ஹிதா 2 ருத்ர ஸம்ஹிதா (ஸ்ருஷ்டிகண்டம் 2 ஸதிகண்டம் 3 பார்வதிகண்டம் 4 குமாரகண்ட 5 யுத்தகண்ட) 3 ஸதருத்ர ஸம்ஹிதா. 4 கோடருத்ர ஸம்ஹிதா. 5 உமா ஸம்ஹிதா. 6 கைலாஸ ஸம்ஹிதா. 7 வாயவ்ய ஸம்ஹிதா (1 பூர்வ கண்ட. 2 உத்தர கண்ட)

1 கலி தோஷத்தை அகற்றும் சிவபுராணம். 7 ஸம்ஹிதை. ஸந்தகுமாரர் வ்யாஸருக்கு சிவபக்தி கூறல். விஷ்ணுவும் ப்ரும்மாவும் பாசுபதாஸ்த்ர மாஹேஸ்வராஸ்த்ர ப்ரயோகம். ஜ்யோதிர் லிங்கம் தோன்றினது.

- 2 தாமழ்பூ பொய் ஸாக்ஷி சொன்னது. சிவகேஷத்ரங்கள். ஸதாசாரம். பார்த்திவ லிங்க பூஜை. பஞ்சாக்ஷர, பஸ்ம, ருத்ராக்ஷ மஹிமை. சிவனருளால் நாரதர் காமத்தை ஜயித்தது. ஸ்ரீமதி விவாஹம்.

நாரதர் விஷ்ணுவை சபித்தது. சிவேச்சையால் விஷ்ணு ராமாவதாரம். ஸீதா வியோகம்.

- 3 நாராயண சப்தார்த்தம். 25 தத்வம். லிங்கம் ஓங்கார நாதமுள்ளது. சப்த ப்ரும்ம ரூபி சிவன். ஹரி ஹர அபேதம். விச்வகர்மா பல தாதுர்களால் சிவ லிங்கம் செய்தது. அதன் பயன், எந்தெந்த புஷ்பார்ச்சனை எந்தெந்த பலன் தரும். குணநிதி குபேர னுனது.
- 4 ஸதீ விவாஹம். நிருணான சிவன். தக்ஷன், மன்மதனுக்கு ஏற்பட்ட சரபத்தை மறந்து பெண்ணை ரதியை அளித்தது. ஸந்தயை உடலைவிட்டு அருந்தியானது. வஸிஷ்டரை மணந்து சக்தி பெற்றது.
- 5 தக்ஷபுத்ரர்களை நாரதர் துறவிகளாக்கியது. தக்ஷன் மைதுந தர்மத்தால் 60 கன்யகைகளைப் பெற்றது. அவர்கள் விவாஹம். சிவன் ராமனை வணங்கினது. ஸதீ ஸீதா ரூபங்கொண்டு ராமனைப் பரீக்ஷித்தது. தக்ஷ யக்கும். ஸதீ உடலை விட்டது.
- 6 வீரபத்ர மஹாகாளி சிவஜ்வரம். ததீசி கூுவது யுத்தம். ஸதீ பார்வதியானது. ஸிவன் ஸதீ விவாஹத்தில் தான் நவகர்ஹ பூஜை செய்யாததால் ஸதியை இழந்ததாக வருந்தியது. பார்வதீ விவாஹம். அதில் லௌகிக லீலைகள்.
- 7 குமார ஜநநம். லீலை. ஆடு வாஹநம். தாரக வதம். தேவியின் உடல் அழுக்கிலிருந்து கணேசன். கணேச சிவ யுத்தம். கணேச சீரஸ்ஸை அறுத்து யானை முகத்தைச் சேர்த்தது. கணேச விவாஹம். ஸகந்த கோபம். க்ரௌஞ்சமலை செல்லுதல்.
- 8 த்ரிபுர யுத்தம். விஷ்ணு ஜிநனாகி ஜைநமதம் கற்பித்தல். சிவனை அவமதித்த சக்ரன் சாம்பலானது. சிவகோபாக்நி கடலில் ஜாலந்தராஸுரனாக ஆனது. தேவ ஜாலந்தர யுத்தம். பாற்கடலில் பகவான் படுத்திருக்கும்படி அவன் வரம் பெற்றது.
- 9 ஜாலந்தரன் பார்வதியை அளிக்கும்படி சிவனோடு போர்புரிந்தது. விஷ்ணு மாயையால் ஜாலந்தரவடிவ

னாகி ப்ருந்தை கற்பைக் கெடுத்தது. பார்வதி ப்ருந்தை சாம்பலில் விதை விதைத்தது. அதிலிருந்து நெல்லி துளசி மாலதி செடிகள் உண்டானது.

- 10 தம்பாஸுரனுக்கு சங்கரூடன் புத்ரனானது. துளசியை அவன் மணந்தது. அவனைக் கொல்லும்படி தேவர் சிவனை வேண்டியது. நந்தி அஷ்டபைரவர் வீரபத்ர காளி முதலிய சிவ கணங்கள் ராக்ஷஸ ஸேனையுடன் யுத்தம் செய்தது.
- 11 சிவ சங்கரூட யுத்தம். விஷ்ணு ப்ராம்மணனாகி அவனிடமிருந்து நாராயண கவசத்தை யாசித்தல். துளசி விஷ்ணுவை சிலையாக சபித்தது. பார்வதி வேர்வையால் அந்தகாஸுர ஜநநம். ஹிரண்யாக்ஷன் அவனைப் புத்ரனாக வளர்த்தல்.
- 12 அந்தகன் பார்வதியை தனக்களிக்கும்படி சிவனோடு போர். இறந்த அஸுரரைப் பிழைப்பிக்கும் சுக்ரரை சிவன் விழுங்கி முடிவில் சுக்ரமாக விடுதல். அந்தகன் சிவனை வணங்கி சிவ கணத்தில் சேர்ந்தது.
- 13 உஷா பரிணயம், பாணன் சிவகணமானது. மஹிஷாஸுர புத்ரனான கஜாஸுரனை சிவன் சித்தித்தது. துந்துபி நிரஹ்ராதாதி அஸுரரைக் கொல்ல சிவன் புலியாகி முனிவர் கோரியபடி சிவலிங்கத்தில் நுழைந்து வ்யாக்ரேஸுரானது.
- 14 கௌரி மூலமாக விதல உத்பல என்ற ராக்ஷஸரைக் கொன்றது. ஸத்யோஜாதாதி 5 சிவாவதாரமஹிமை. சர்வ பல முதலிய அஷ்ட மூர்த்தி ஸ்வரூபம். அர்த்த நாரிஸ்வரராகி லோகஸ்ருஷ்டிக்கு உதவி. தேவியை தக்ஷ புத்ரியாகச் செய்து ஸ்ருஷ்டி மக்தி யளித்தது.
- 15 ஸ்வேதமுகி முதலிய பல ரிஷி ரூபமாக சிவாவதாரம். பத்ராபு. நந்தி. காலபைரவர். ஸரபாவதாரம். ந்ருஸிம்ம சினை. ஏகாதஸ் ருத்ர ஸ்வரூபம். க்ருஹ பதி அவதாரம். சிவாம்சமான ஹனுமான். ஸூர்ய னிடம் வித்யாப்பாஸம் செய்தது.

- 16 பாதாலத்தில் விஷய சுகத்தில் ஈடுபட்ட விஷ்ணுவுக்கு சிவன் வ்ருஷப ரூபமெடுத்து தத்வம் உபதேசித்தல். ததீசி புத்ரனான பிப்பலாதராக தோன்றியது. உபமன்யுவுக்கு அநுக்ரஹம்.
- 17 பார்வதியைப் பெற சிவன் நர்த்தக வேஷந்தரித்தல். த்ரோணரிடம் அஸ்வத்தாமாவாக அவதரித்தல். அர்ஜுநன் பாஸுபதத்திற்காக தவம். வேடனாக வந்து யுத்தம்.
- 18 பனிரண்டு ஜ்யோதிர் லிங்கங்கள். அஸுரர்களை சிதைக்க விஷ்ணு சிவனிடம் ஸுதர்ஸன சக்ரம் பெற்றது. சிவ ஸஹஸ்ர நாமம். சிவராத்ரி வ்ரத தத்வ மறியாத வேடனும் சிவராத்திரியால் நற்கதி பெற்றது.
- 19 க்ருஷ்ணன் உபமன்யுவிடம் பஞ்சாக்ஷரீ பெற்று சிவாராதநத்தால் புத்ரபாக்யம் பெற்றது. யம லோக வழி. யமகிங்கரர் செயல். தாந மஹிமை. புராண மகிமை. பாப ப்ராயச்சித்தம். எப்பொழுது மரணம் என அறியவழி.
- 20 ஸ்திரமான இடமின்றி கலஹம் செய்யும்படி நாரதருக்கு தக்ஷஸாபம். காசியில் வ்யாஸர் 18 புராணம் இயற்றியது. காலீ ஸ்வரூபம். மஹிஷாஸுர வதம். ஸரஸ்வதீ சும்ப நிகம்ப ஸேனையைக் கொன்றது. 10 மஹாவித்யைகள்.
- 21 ப்ரணவதிகை. விரஜா ஹோமம். பஞ்சாவரண பூஜா விதி. ஸ்கந்தன் வாமதேவ ரிஷுக்கு ப்ரணவார்த்த முரைத்தல். துறவிகளே ப்ரணவ ஜபாதிகாரி. சிவ சக்தி ஸ்வரூபம். சிவ அத்வைதம். மஹா வாக்யார்த்தம். யதி ஸம்ஸ்கார விதி.
- 22 14 வித்யைகள். ரீவனே சிறந்த தேவன். அவனருளால்தான் வேதாந்த க்ஞானம். ப்ரும்மாவினிடமிருந்து மத மோஹாதிகளின் ஸ்ருஷ்டி. ததீசிமுகிவர் தக்ஷணை சபித்தது. உமையைக் கொண்டு அஸுரவதம் செய்ய சிவன் உமையை காள் என்றழைத்தது. கோபங்கொண்ட தேவியின் தபஸ்.

- 23 உமாதேவி கௌஸிசி யானது. கௌரியாகவு
மானது. ஷட் அத்வாக்களின் ஸ்வரூபம். சைவாநுஷ்
டானமே முக்தி ஸாதகம். பாஸுபத வ்ரதம். உபமன்யு
வின் தபஸ். இத்த்ராக வந்து சிவன் பரீக்ஷித்தது.
வரமளித்தது.
- 24 சிவனிடமிருந்து சக்திகள் உண்டாகி அங்கேலயமா
வது. வேதாந்திகளுக்கே சிவ தத்வ க்ஞானம் உண்
டாகும். ஒவ்வொரு யுகத்திலும் சிவனது யோகாவ
தாரம்.
- 25 கலியில் சிவபஞ்சாக்ஷரியே சிறந்தது. ஆசார்ய அபி
ஷேகம். ந்யாஸம். மாத்ருகாந்யாஸம். ஷட்ங்கந்யா
ஸம். சைவர் செய்யலிங்க பூஜானிதி. பஞ்சாவரண
பூஜா பலன்.
- 26 லிங்கப்ரதிஷ்டாவிதி. சிவந்யாந யோகம். காமியில்
வந்து நைமிஸாரண்ய முகிவர் தேஜோராஸியில் ஐக்ய
மானது. ஸகந்த ஸரஸ்ஸிற்கு வந்து ஸநாதம் செய்த
ரிஷிகளுக்கு சைவ க்ஞானத்தைத் தந்து நந்தி சிவ
ஸன்னதி சென்றது. சிவபுராண படந பலன்.

ஸ்ரீ சிவ புராணம்.

ஸ்ரீ மஹா தேவனால் லக்ஷ சுலோகமும் 12 ஸம்ஹிதா
ரூபமாகவும் இயற்றப்பட்ட சிவா மஹா புராணம் ஒன்
றுண்டு. அது பூர்ணமாகக் கிடைப்பதில்லை. அதி
லிருந்து ஸ்ரீ வேதவ்யாஸர் 24000 சுலோகமும் 7 ஸம்
ஹிதா ரூபமுமாக இயற்றினார். இதை அநுஸரித்தே
இங்கு எழுதுகிறோம். கல்கத்தா ஏஷ்யாடிக் ஸுஸைடி
வாயுபுராணம் என்ற பெயரால் சிவபுராணம் ஒன்றை
பிரசுரித்துள்ளது. அதற்கும் பாம்பே புஸ்தகத்திற்கும்
பலவிடங்களில் மாறுதல் இருக்கின்றது. சிவன் கூறிய
தாலும் சிவமஹிமையைக் கூறுவதாலும் சிவபுராணமாம்.
சிவபெருமையை வாயு வர்ணித்ததால் வாயு புராணம்
என்றும் கூறப்படுகிறது. 12 புராணங்களில் 18 புரா

னம் பற்றி கூறப்படுகிறது. அதில் 9 புராணம் சிவ புராணம் என்றும், 3 புராணம் வாயு புராணம் என்றும் கூறுகிறது.

அவதாரிகை.

பொதுவாக சிவமஹிமை கூறப்படினும் ஸ்ரீ ராமன் மஹாவிஷ்ணு முதலிய தேவர்களைப் பற்றியும் சிறப்பாகக் கூறுகிறார். இதில் பற்பல இடங்கள், நமது வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டிகளாக இருக்கின்றன. சிவனே சிறந்ததெய்வம். அவரே பரமாத்மா என்பதைப் பலவழிகளால் விளக்குகிறார். ஆயினும் ஹரிஹர அபேதத்தை எடுத்துக்காட்டி வற்புறுத்துகிறார். உபமாந உபமேயங்கள் மிக ரஸமாக இருக்கின்றன. உபமாநத்தில் பெயர் பெற்ற காளிதாஸன் தைர்யமாக சிவபுராண சுலோகங்களைத் தாராளமாக கையாளுகிறார்.

வாகர்த்தாவிவஸம் ப்ருக்தௌ—

காப்ய பிக்யா தயோராஸீத் சித்ரா சந்த்ரமஸோரிவ—

ஸதஸத்வயக்திகாரணம்—அஸ்த்யுத் தரஸ்யாம் திசி—

பூர்வாபரௌதோய நிதீ விகாஹ்ய —

மாநதண்ட இவக்ஷிதே:

ததாநநம் ம்ருத்ஸுரபி நாயம் த்ருப்திம் கிரீச்வர:

முநேரஹஸ்ய பாக்ராய—ஸ்ப்ருஹாவதிகேஷு.

இவை போன்ற எண்ணிறந்த சிவபுராண உபமாநங்களும் பதவரிசைகளும் ரகுவம்சத்திலும் குமாரஸம்பவத்திலும் கையாளப்படுகின்றன. விஷ்ணுகோபி என்ற சுலோகம் ஒரு எழுத்தைக்கூட மாற்றாமல் குமார சம்பவத்தில் அமைக்கப்பட்டது. உதயதி யதி பாநு: — என்ற சிவ புராண சுலோகத்தை பர்த்ருஹரி நீதி சதகத்தில் இப்படியே எடுத்துக்கொண்டார். இங்குள்ள சுலோகங்கள் பல பகவத் கீதையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிம் கர்ம கிமகர்ம—ஆர்த்தோஜிஞ்ஞாஸு: முதலியன உதாஹரணமாக.

சிவன் மாத்ரம் லிங்கமானதேன்?

உபநிஷத் கூறியபடி சிவன் பரமாத்மா. அவர் நிர்குணமாகவும் ஸகுணமாகவும் இருக்கிறார். மற்ற மூர்த்திகள் ஸகுணவடிவமே யாகும். அடிமுடியில்லாமல் ஏகாகாரமாக உள்ளது சிவலிங்கம். அது ஸகுண நிர்க்குணங்களுக்கு அடையாளமாம். அதில் முகம் கைகால் இல்லாததால் நிர்க்குணம் அல்லது அருபம். குழவிபோன்ற ஓர் உருவிருப்பதால் ஸரூபம் அல்லது ஸகுணமுமாகும். பிறும்மாவும் விஷ்ணுவும் ரஜோ குணத்தால் நானே உலக கர்த்தா என வாதமிட்டனர். இதைக்கண்டு சிவன் சிரசை அசைக்கிச் சிறித்தார். அவர் தலையிலிருந்து ஒரு தாழம்பூ கிழே விழுந்தது. இவர்களுடைய அஹந்தையை அகற்ற அசரீரியாக இருந்து “அடி அல்லது முடியைக்கண்டு முன்னே வருபவர் உங்களில் சிறந்தவர் என்றார் சிவன். வராஹமாகி திருவடியைத் தேடிச்சென்றார் திருமால். மறைக்கும் எட்டாத மாதேவன் திருவடி நமக்கோ எட்டும்? எனத்திரும்பிவிட்டார். சதூர் முகனே ஹம்ஸவடிவனாகி வானில் பறந்தார் திருமுடியைக்காண. பல்லாண்டு பறந்தும் பானில்லை. பரமன் திருமுடியிலிருந்து வந்த தாழம்பூவைத் “தான் தலையைக் கண்டதாகக்” கூறும்படி வேண்டினார். அப் புஷ்பமும் பொய்யனுக்குப் பொய் ஸாக்ஷி கூறிற்று. குத்ரனது இருபுருவங்களுக் கிடையிலிருந்து தோன்றிய விரவர் பொய் கூறிய பிறும்மனது ஐந்தாம் சிரத்தை அறுத்தெரிந்தார்.

யாகம் தவிர வேறிடத்தில் உன்னை எவரும் பூஜிக்கக் கூடாது. உனக்கு உடைந்தையான தாழம்பூவும் இனி முதல் என் பூஜைக்கு ஏற்றதல்ல என்று கூறினர். தன்னைப் போலவே பூஜிக்கத்தக்கவன் மாதவன் என்று வரமளித்தார் விஷ்ணுவுக்கு. அன்று உலகம் ஒடுங்கிய காலம். உலகில்லை, ஒளியில்லை, நாடில்லை, நகரில்லை, அச்சமயம் இருள் சூழ்ந்த இரவாக இருந்தது. அச்சுதன் சிவனைப் பூஜித்தார். அதே சிவராத்திரியாம். ஜோதிர்மயமான லிங்கம் தோன்றிய இடமே திரு அருணாசலம். அந்த லிங்கத்தை நினைத்தாலே முக்தி. சம்பு உலக

நன்மைக்காக ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, லபம், திரோபாவம், அநுக்ரஹம் என்ற ஐந்து கார்யங்களைச் செய்கிறார். ஸத்யோஜாதம் தத்புருஷம் அகோரம் வாமதேவம் ஈசானம் என்ற ஐந்து முகங்களை ஏற்றுக் கொண்டார். லிங்கமாக இருக்கும்போது ப்ரணவத்தால் அறியத் தக்கவன். பேரமாக இருக்கும்போது ஐந்து எழுத்துக்கள் அமைந்த பஞ்சாக்ஷரீ என்ற மந்தரத்தால் பூஜிக்கத் தக்கவன்.

பார்த்திவ லிங்க பூஜை.

சுத்த மண்ணினால் லிங்கத்தைச் செய்து பூஜிப்பது சிறந்தது. இஷ்டத்தை அளிக்க வல்லது. வித்யையை விரும்பினால் 1000 பார்த்திவலிங்க பூஜை செய். செல்வத்தை விரும்பினால் 500. புத்ர காமனை விரும்புவோர் 1500. மோக்ஷ ஆசை உள்ளவர் கோடிலிங்க பூஜை செய்து வந்தால் உடனே பலனைப் பெறலாம். பிரணவ பஞ்சாக்ஷரி விபூதி ருத்ராக்ஷம் சிவநாம மஹிமை பில்வ மஹிமை சிவ நிர்மால்யம் முதலியவைகளைக் கூறி 25 அத்யாயத்துடன் வித்யேச்வர ஸம்ஹிதையைப் பூர்த்தி செய்கிறார்.

நாரதர் குரங்காஞர்.

நாரதர் பரமனை நாடி பல்லாண்டு தவம் புரிந்தார். அதைக் கலைக்க அமராதிபன் அப்ஸரஸ்ஸுகளை அனுப்பினார். சிவனைச் சித்தத்தில் நிறுத்தி மிக உறுதியுடன் தவம்செய்தார். அப்ஸரஸ்ஸுகள் தங்களால் முடியாதென திரும்பினர். நாரதர் ஆனந்தமடைந்து ப்ரூம்ம லோகஞ் சென்று தான் காமத்தை ஜயித்ததாகக் கூறினார். சிவனருளே காரணம் என்றார் சதுர்முகன். தன் முயற்சியே காரணம் எனக் கருதி அவரை விட்டு வைகுண்டம் சென்றார். மாதவனிடம் தன் பெருமையைக் கூறினார். அவரும் பெண்ணாசை பொருளாசைகளை ஜயித்தவன் பரம சிவனே. அவனருளால் நீ காமனை ஜயித்திருக்கலாம் என்றார். நாரதர் அதை மறுத்துத் தனது சொந்த முயற்சியினால் ஜயித்ததாகக் கூறினார். அந்த தவறை ப்ரத்யக்ஷ அநுபவத்தால் காட்டவேண்டும் என எண்ணினார் விஷ்ணு. மேலே பேசாமல் நாரதரை விடை கொடுத்தனுப்பி

விட்டார். அவர் போகும் வழியில் ஸ்ரீபுரம் என்ற நகரத்தில் ஸ்ரீமதி என்ற அழகிய கன்யகைக்கு ஸ்வயம்வரம் நடப்பதைக் கண்டார். அவளழகில் நாரதர் மோஹமடைந்தார். பெண்ணின் தந்தையை அணுகி அவளைத் தனக்குத் தரும்படி கேட்டார்.

அரசன், தன் பெண் ஹரியையே மணக்க விரும்புவதாகக் கூறினார். நாரதர் தான் ஹரியைப்போன்ற முகம் பெற்று ஸ்ரீமதியை மணக்க எண்ணினார். விரைந்து வைகுண்டம் சென்றார். தனக்கு ஹரிமுகம் அளிக்கும்படி வரம் கேட்டார். ஸர்வக்ஷணம் கபட நாடக கர்த்தனும் ரஸிகனுமான பகவான் நீ விரும்பியபோது ஹரிமுகம் வருமென்றார். ஹரி என்ற சொல் விஷ்ணு, குரங்கு, ஸிம்மம் முதலிய பல பொருள் உள்ளது. நாரதர் வேண்டியது விஷ்ணு முகம். அவர் அளித்தது குரங்கு முகம். விரைந்தார் ஸ்ரீமதியிடம். ஹரிமுகமாக வேண்டுமென நினைத்தார். குரங்கு முகமானார். முகிவரைக் கண்டு ஸ்ரீமதி பயந்து ஓடினாள். மற்றோர் நகைத்தனர். இத விடையே நாராயணன் வந்து தனது மாயையால் உண்டான ஸ்ரீமதியைத் தூக்கிச்சென்றார். காமியின் காமம் கெடின் கோபம் உண்டாவது ஸஹஜமல்லவா? நாரதருக்குக் கடும் கோபம் உண்டாயிற்று. “நீ மந்திடுவாய். உன் மனைவியை ஒருவன் தூக்கிச் செல்வான், வானரங்கனையே உதவிக்கு நாடுவாய்” என ஹரிக்குச் சாபம் அளித்தார். அச்சத்தோடு அதுவும் சிவன் செயல் எனக் கூறி ஸ்ரீராமனாகப் பிறந்தார். ராவணன் ஸீதையை அபஹரிக்க ஸுகீர்வன் முதலிய வானரர்களைத் துணைகொண்டு ஸீதையை மீட்டார். காமத்தை ஜயிப்பது கடினம். காமரீயின் அருள் பெற்றால் எல்லாம் ஸுலபம். உண்மை உணர்ந்தார் நாரதர்.

ஸ்ரீ ராம நாம மஹிமை.

தீயில் சூடுபோலும் சொல்லில் பொருள் போலும் சிவனிடம் என்றும் பிரியாதிருப்பவள் சக்தி. தகஷனது ப்ரார்த்தனைக் கினைங்கி அவள் மகளாகி சங்கரனை மணந்தாள். தாக்ஷாயணி அல்லது ஸதி என்பது அவள் பெயர். ஸர்வேச்வரனும் உலகிற்கு வழிகாட்ட கர்மா செய்கிறார்.

ஸந்த்யாவந்தநம் செய்கிறார். விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாம பாராயணம் செய்கிறார். தன் துணைவியான தாக்ஷாயணிக்கும் இதை உபதேசித்தார். ஒரு நாள் பக்த னொருவன் சிவையும் சிவனும் சேர்ந்து தர்சனம் தந்தருள வேண்டினான். அம்பிகாபதி அம்பிகையை அழைத்தார். விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாராயணம் முடியவில்லையே. இடையில் எழுந்திருப்பது தகுமோ? என்றாள் தேவி. லகுவான பாராயணம் செய்து வர என்றார் ஈசன். லகுவான உபாயம் யாது? என வினவினாள் தேவி.

கேந உபாயேந லகுநா விஷ்ணோர் நாம ஸஹஸ்ரகம் |
பட்யதே பண்டிதைர் நித்யம் க்ஞாநம் இச்சாமி அஹம்
ப்ரபோ ||

ஸ்ரீராமராம ராமேதி ரமேராமே மனோரமே ஸஹஸ்ரநாம தத்துல்யம் ராமநாம வராகநே. || ஸ்ரீராம ராம ராம என்பதே விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமாவில் லகு உபாயம் என்றார் பகவான். தேவியும் அங்ஙனமே கூறிமுடித்தாள். இருவரும் விருஷபம் ஏறி பக்தனுக்கு அருள்புரியச் சென்றனர். வழியிலே தண்டகாரணயத்திலே ஸீதையை விட்டுப் பிரிந்த ராமன் ஸீதே! ஸீதே! என தேடித் திரிந்து அழுவதைக் கண்டாள் தேவி. பித்தனைப் போல் கதறும் இவர் நாமாவோ ஸஹஸ்ரநாம ஸமம்? என ஐயமுற்றுக் கேட்டாள். குரு சொல்லில் ஐயம் கொள்ளலாமோ? தக்ஷணப் போல் தாக்ஷாயணி என நினைத்து ருத்ரன் தன் கோபத்தை அடக்கி நேரில் நீயே அதைப் பரீகழித்து வா என்றார். ஸதீ தேவி ஸீதா தேவியாகி ராமர் எதிரில் சென்றாள். அதை அறிந்த ராமன் "சிவ! சிவ! சிவனை விட்டுப் பிரியவா இந்த வேஷம் பூண்டாய்?" என்றார். ஏமாந்த தாக்ஷாயணி அதன் கருத்தை உணராமல் வெட்கத்துடன் தன் பதியிடம் சென்று ஏனப்படிக்க கூறினார்? என்று வினவினாள். வேதஸாரமானது ராமநாம. காசியில் நான் ராம தூரக மந்த்ரத்தைக் கூறியே இறப்பவர்க்கு முக்தி தருகிறேன். மாதாவான ஸீதா ரூபத்தைத் தரித்த உன்னை மனைவியாக மதிக்க முடியுமோ? என்றார். தக்ஷன் அச்சமயம் சிவனை விலக்கி ஒரு வேள்வி செய்தான். அவரைத் திருத்தச் சென்று அவர் ஸம்பந்தம் உள்ள உடலை விட்டாள் ஸதீ தேவி.

பார்வதீ பரிணயம்.

பல்லாண்டு தவம் புரியும் பர்வத ராஜன் குமாரி யாகத் தோன்றினுள் தேவி. பரமனையே பதியாகப் பெற தவம் புரிந்தாள். காளிதாஸனது குமாரஸம்பவ காவ்யம் இந்த பார்வதீ கண்டத்தில் கண்டபடி கதையையும் வர்ணனைகளையும் பூர்ணமாகத் தழுவினதாகும். உ-குழந்தாய் மா-தவம் வேண்டாம் என்று நாய் கூறியதால் பார்வதி உமா என்ற பெயரைப் பெற்றாள். நரகாஸுரனால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட தேவர் ஒன்று கூடி பார்வதி பரமேச் வரர்களை ஒன்று சேர்த்து அவர்களிடமிருந்து உண்டாகும் ஸ்கந்தனைக் கொண்டு நாகனைக் கொல்ல நித்தமிட்டனர். இமயத்தில் தக்ஷிணாமூர்த்தியாகத் தவம்புரியும் சிவனுக்குப் பணிவிடை செய்ய பார்வதி முன்வந்தாள். இசுவர் மீதும் மன்மதன் புஷ்பபாணத்தை வீசினான். காமனைத் தணிந்து சிவன் மறுபடியும் தவம் செய்தார். தேவியும் ஒருபுறம் தவம் செய்தாள். கருணையுள்ள கைலாஸநாதன் கிழவேஷம்பூண்டு உமயவள் உள்ளத்தை உணர்ந்தார். ஸப்த ரிஷிகளை அனுப்பி பெண் கேட்டார். விதிப்படி ஸத்பாத்திரத்தில் கன்னியாதாபம் செய்தால் 21 தலை முறை முக்தி பெறுவர். இமயம் முக்தி பெற்றால் தேவர்க்குப் பலவகையிலும் நஷ்டம். ஆதலின் அவர் மனைவியான மேனையைச் சிவனுக்குப் பெண் நராதபடி கலஹம் செய்தனர். சிவன் ஏழை, யோகி, மித்தன், திகம்பரன், மனைவியுடன் வாழமாட்டான். அவருக்கோ நம் கன்யைகை? என்று கூறும்படிச் செய்தனர்.

அருந்ததி மேனையிடம் வந்து ஈசன் பெருமையைக் கூறினாள். விவாஹம் நிச்சய மாயிற்று. பரமசிவன் “தான் தாக்ஷாயஸியை மணந்தபோது நகக்ரஹ பூஜை பாலிகை முதலியவைகளைச் செய்யாததால் தாக்ஷாயஸியை இழக்க நேர்ந்தது. ஆதலால் விதிப்படி விவாஹத்தை நடத்துங்கள்” என்று. கல்யாண புகழ்வுள்ள லக்ஷ்மியுடைய நான் முன் நின்று திருமணம் செய்விப்பதாகவும் அநுவரைத் தான் சொன்னபடி அனைவரும் நடக்க வேண்டும் என்றும் கூறினார். சிவனையும், கணங்களையும் அழகாக அலங்கரித்தார். ஜடையை அகற்றி கூந்தலமைத்

தார். எலும்பு மாலைகளை நீக்கி முக்தாஹாரம் பூட்டினார். புலித்தோலைக் களைந்து பொன்னாடை சாற்றினார். உலகெலாம் திரண்டுவர இமயமலையில் இடம் உண்டோ பார்த்து வா என நாரதரை அனுப்பினார். விச்வகர்மா விசித்ரமான மண்டபங்களை அமைத்திருந்தார். வானவர் அனைவர்க்கும் தனித்தனி இடம். ஆங்காங்கு அவரவர் பெயருக்குப் பதிலாக அவரவர் உருவங்களே காணப்பட்டன. வந்தவானவரனைவரும் வியந்தனர். மோஹித்தனர். மாயையோ? அசுரர் சூக்ஷியோ? கனவோ? எனத் திகைத்தனர்.

பந்துக்களுடன் பூர்ண மரியாதையுடன் மருமகனை வரவேற்றான் மலை அரசன். கைலையிலும் வைகுண்டத்திலும் காணாத சிறப்பு! அலங்காரம்! அமிருதத்தினும் இனிய அறுசுவை அன்ன பாறம்! கல்யாண சுந்தரனைக் கண்டு மேனை இவரர் திகம்பரர்? என்று வியந்தாள். மலை அரசன் மலை பந்துக்களுடன் வந்து வரவேற்றார். மதுபர்க்க மனித்துப் பூஜித்தார்.

கிரிராஜ புத்ரி மங்கன ஸ்நாநம் செய்து இஷ்ட தேவதையைப் பூஜித்தாள். புது தம்பதிகள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். தீபாராதனை நடந்தது. வேதியில் அமர்ந்த தம்பதிகளை அனைவரும் துதித்தனர். கர்க்காசார்யர் விவாஹத்திற்கு வேண்டிய பூர்வ அங்கங்களைச் செய்து முடித்தார். வரனது கோத்திரம் என்ன? என்று வினவினார். அநாதியான சிவனுக்குக் குலமேது? கோத்திரமேது? வரப்ரவரம் கூருமல் மேலே விவாஹம் நடத்தமுடியா தென்றார் கர்க்கர். ஸபையில் உள்ளோர் அனைவரும் திடுக்கிட்டு மேலே என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் தனித்தனர். என்ன ஆகும்? என்ன ஆகும்? என எங்கும் பல சொற்கள் கிளம்பின. நாரதர் உடனே எழுந்து வீணாகாநம் செய்தார். சப்தம் அடங்கிற்று. சித்திரம்போல் ஒருவரும் பேசாமல் இருந்தனர். நாரதர் கர்க்கரை நோக்கி விவாஹம் செய்துவையும் என்றார். பிரவரம் தெரிந்தாலல்லது எப்படிச்செய்வ தென்றாரவர்; நாதகோதம் நாதபிரவரம் என்று கூற விதிப்படி விவாஹம் நடந்தது. நாரதர் கூறியதைக் கொண்டே 'நாததநும் அநிசம்' என்ற தியாகராஜ தீர்த்தநடும், நாதபிந்துகலாதி என்ற திருப்புகழும் தோன்றிற்று எனலாம். நாலுநாள்

விவாஹம் நடத்து தம்பதிகள் உன்னும் பொழுது
 லக்ஷியும் ஸரஸ்வதியும் பல லீலைகளைச் செய்தனர்.
 தம்பதிகளில் ஒருவரையொருவர் எச்சில் போடச் சொன்
 னார்கள். வெட்கப்படும் தம்பதிகளை ஒருவரோடு ஒருவர்
 பேசும்படி கோரினர். நவாகரிகம் முற்றுவதற்கு முன்
 இத்தகைய லீலைகள் பண்டைய விவாஹங்களில் நடந்தன.
 அவை பார்வதி பரினயத்திலிருந்தே தோன்றினபோலும்!
 மேனை மகள் பார்வதிக்குக் கூறிய பதிவ்ரதா தர்மம் மிக
 விசேஷமானது. மிகச் சிறுக்கி அதைக் கூறுகிறோம்.
 லோக மாநாவான பார்வதிக்குங் கூறியதாக வியாஸர்
 வர்ணிப்பதை அனைவரும் பெண்களும் அறியவேண்டும்.

பதிவிரதா தர்மம்.

மேனியும் வியாஸரும் சூக்காலத்தையும் உணர்ந்த
 வர் ஆனதால் பார்வதியை வியாஜமாகக்கொண்டு தற்
 காலத்தவருக்கு ஷே தர்மத்தை வற்புறுத்துவது மிக ரஸ
 மாக இருக்கிறது. பெற்றோரும் மற்றோரும் கொடுக்காத
 கொடுக்க முடியாத இன்பத்தைத் தருபவன்பதி. அவளைத்
 தெய்வமாகவும் குருவாகவும் உற்ற துணைவனாகவும்
 நண்பனாகவும் கருது. பதி தெற்கும்போழுது நீ உட்காராதே.
 உண்பதற்கு முன் உண்ணாதே. உறங்குவதற்கு முன்
 உறங்காதே. பின்பதித்து முன்னே எழு. அவரை
 ப்ரதக்ஷிணம் செய்து காலேத்தொட்டு கண்ணில் ஒத்திக்
 கொள். கங்காஸ்தான பலன் உண்டாகும். கபடமாக
 நடக்காதே. மங்களவேஷமில்லாமல் பதி எந்நேரே செல்
 லாதே. அவர் ஊரில்லாதபோது அலங்காரம் செய்து
 கொள்ளாதே. காரணமின்றி சுயத்தாலும் கோபித்துக்
 கொள்ளாதே. பதிற்கும் அவரைச் சார்ந்தவர்க்கும் பணி
 செய்வதே தவம். அழைத்தவுடன் மற்ற வேலையை
 விட்டு உடனே செல். இட்டவேலை சுயமை யாயினும்
 முறு முறுக்காமல் செய். வாசற்படியில் வெகு மேரம்
 திற்காதே. பிறர் விட்டதற்குக் காரணமின்றி செல்லாதே.
 பதி அறியாமல் யாருக்கும் எதையும் தராதே. அவர்
 உத்தரவின்றி உபவாஸம் இராதே. எந்த பூஜையையும்
 செய்யாதே.

பதி உண்ட எச்சில் இலையில் உண்பது ப்ராண அக்ரி ஹோத்ர சேஷம் உண்பதாகும். பத்தாயிரம் காயத்ரீ செய்த புண்யம் உண்டாகும். பதி இல்லாமல் கோளில் குளம் செல்லாதே. ஏழையாயினும், ரோகியாயினும் பதியை அவமதிக்காதே. பஹிஷ்டா காலத்தில் பதியுடன் பேசாதே. வியபசாரிகளுடன் பேசாதே. தனியாக எங்கும் செல்லாதே. புத்திரனாயினும் ஸோதரனாயினும் வேறெந்த புருஷருடனும் ஸமமாக ஓராஸநத்தில் உட்காராதே. சிருங்கார காலந்தவிர மற்றபோது தைர்யமாக பேசாதே. அவருக்குப் பிடித்த பொருள்களையே புஜி. அவரது பகைவரிடம் நட்பு கொள்ளாதே. பதியின் நண்பர்களை பகைக்காதே. உரக்கச்சிரிக்காதே. ஆயாஸகரமான வேலை செய்யும்படி பாராதே, கூறாதே. வருந்தும்போது நீயும் வருந்து. எதையும் இல்லை என்று கூறாதே. வேண்டியபொருள் கையில் இருக்கும்போதே அதுவேண்டுமென்றும் கூறு. முற்றிலும் ஆனபின்பு உண்ணவரும்போது எலை இல்லை என்பதுபோல் கூறாதே. வெளியிலிருந்து பதி வந்தவுடன் முதலில் அவரைக் கவனி. அவருக்குத் தெரியாமல் ஒரு வேலை செய்தால் கோட்டா னாகப் பிறப்பாய். முறைத்துப் பார்த்தால் குருடாவாய். அவருக்கு முன்னே உண்டால் பன்றியாவாய். நீங்கள் என்று கூறாமல் நீ என்றால் ஊமையாவாய். பதியை அவமதித்தால் விதவையாவாய்.

திரிகரணங்களாலும் பதியை ஸேவிப்பவள் கங்கை போல் சுத்தமானவள். சூர்ய சந்த்ரர் புண்ய நதிகள் ஆகிய அனைவரும் தனது பாபத்தை அகற்றிக்கொள்ள பதிவிரதையை நாடுகிறார்கள். கனவிலும் அன்ய புருஷனைக் காணாதவளே உத்தம பதிவிரதை ஆவாள். மஞ்சள் குங்குமத்தை ஒரு நிமிஷமும் மறவாதே. விரித்த தலையுடன் வெளியில் செல்லாதே. துடுக்கிடும்படி பேசாதே. அயர்ந்து உறங்கும்போது பதியை எழுப்பாதே. வீட்டைச் சுத்தமாகவைத்திரு. பதிதரும் பொருளை மிதமாக செலவுசெய். 55 அத்யாயங்களால் பார்வதீ பரிணயத்தை முடித்தார்.

குமார கண்டம்.

ரரவணபவனது அவதாரம் லீலைத் தாரகர் ஸுரவதம் முதலியவை வடநாட்டிலுள்ள ஸ்காந்தத்தில் உள்ளபடி சருக்கமாக இருக்கிறது. தாரகா ஸுரனையும் பாணன் ப்ரலம்பன் முதலிய அரசுக்களைக் கொன்றதாக இங்கு கூறப்பட்டது. நமது தேசஸ்காந்தத்திலோ ரூரபத்மன் தாரகன் ஸிம்ஹவக்த்ரன் ஆகியவர்களைக் கொன்றதாகவும் வல்லி தேவயானிகளை மணந்ததாகவும் கதை கூறப்படுகிறது. தாரகவதமான பின் ப்ரதிக்ரேச்வரம், கபாலேச்வரம் குமாரேச்வரம் என்ற மூன்று லிங்கங்களை பிரதிஷ்டை செய்தார். ஒரு ஸமயம் பார்வதி தேவிகளைச் சேனைக் காவல்வைத்துவிட்டு உள்ளே ஏகாந்தமாக ஸ்நானம் செய்தாள். சிவகணங்களில் சிலர் சிவாக்நை படி பார்வதியைக் காணச்சென்றனர். கணேசன் அவர்களைத் தடுத்தார். சிவன் உத்தரவுபடி கணங்கள் கணேசனுடன் கடுமையாகப் போர் புரிந்தனர். கணேசன் அனைவரையும் அடித்து விழ்த்தினான். நாரதர் கோரியபடி நாரணனும் ஸமர்செய்து தோற்றார். மிகக் கோபங்கொண்ட ரூத்ரன் வர அவரையும் வழிமறித்து கணநாதன் யுத்தம் செய்தான். ப்ரளயகால ரூத்ரனை ஜயிக்க எவரால் முடியும்? சூலத்தினால் கணநாதனது கழுத்தை அறுத்துத் தள்ளினார். மாத்ரு பக்தியால் மாடையும் ஜயித்த கணபதி பிதாவின் சூலத்திற்கு இறையானான். இதைக்கேட்ட தேவி கோபங்கொண்டாள். கரண குப்ஜகா கஞ்சா லம்பசேஷா முதலிய சக்தி கணங்கள் தோன்றி தேவர்களைப் புஜிக்க ஆரம்பித்தன. கணேசனை எழுப்பினால்தான் தேவியின் கோபம் அகலும். இந்த சக்திகள், தேவர்களைக் கொல்லாதொழியும் என நினைந்தார் பரமசிவன். வடதிக்கில் முதலில் கண்ணில் படும் ப்ரணயியின் சிரத்தைக் கொண்டுவர என்றார். யானை தலையைக் கொண்டுவர கணேசனது கழுத்தில் அதை அமைந்து அவனை எழுப்பினார். யானையின் முகத்தில் ஸிந்தூரம் காணப்பட்டதால் தேவி. இனி எல்லோரும் எல்லா தேவர்களுக்கும் முந்தி கணேசனைப் புஜிக்கவேண்டும். ஸிந்தூரத்தால் அர்ச்சிக்கவேண்டுமென ஆக்ஷேபிட்டாள்.

கணேசன் சரவணபவன் ஆகிய இருபுதல்வர்களுடன் பார்வதி பரமேச்வரர் ஸம்ஸாரஸூகத்தை அனுபவித்தனர். தேவீ புத்ரர்களுக்கு விவாஹம் செய்ய விரும்பினாள். பூமியை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து முதலில் வருபவருக்கே முதலில் விவாஹம் என்றார் மாதேவன். இருவரும் கிளம்பிச்சென்றனர். சிறிது தூரம் சென்று கணேசன் திரும்பவந்து தாய் தந்தைகளை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து ஏழு கமஸ்காரம் செய்தார். இதனால் பூப்ரதக்ஷிணம் செய்த பயன் உண்டானதென்று ப்ரும்மாவின், பெண்ணான வித்தி புத்திகளைக் கணேசனுக்கு அளித்து விவாஹம் செய்வித்தனர். பூமிவலம் வந்த கார்த்திகேயன் இதைக் கண்டு கோபம் கொண்டார். பெற்றோரைப் பணிந்து க்ரௌஞ்ச மலைக்குச் சென்றார். அன்றுமுதல் ஸுப்ரஹ்மண்யன் குமாரராக ஆனார். பார்வதியுடன் பரமேச்வரர் குமரன் உள்ள மலைக்குச் சென்று மல்லிகார்ஜுனன் என்ற ஜ்யோதிர் லிங்கமாக ப்ரகாசிக்கின்றார். அவர் களைக்கண்டு குமரன் வேறொரு மலைக்குச் சென்றார்.

யுத்த காண்டம்.

தாரகன் கமலாக்ஷன் வித்யுன்மாவீ என்ற த்ரிபுரர் தவம் செய்து, ஆயிரம் ஆண்டிற்கோர் முறை மூவரும் பகலில் ஒரு நிமிஷம் கூடும்போது பரமசிவன் இது வரையில்லாத அபூர்வமான ரதத்திலேறி அபூர்வமான ஆயுதத்தால் அடித்தால் தான் தங்களுக்கு மரணம் உண்டாகலாம் என வரம் பெற்றனர். வர பலத்தினாலும் அவர்கள் செய்த வேத அத்யயநத்தாலும் சிவ பூஜையாலும் அவர்களை வெல்ல எவராலும் முடியவில்லை. அவர் தொல்லை பொருக்க முடியவில்லை. மகாவிஷ்ணு தனது மாயையால் அரிஹன் என்ற ஒருவரைப் படைத்து 16000 சுலோகமுள்ள ஆர்ஹத நூலை இயற்றும்படி செய்தார். நாரதருக்கு முதலில் ஆர்ஹததீக்ஷை தந்து, அவருடன் அரிஹன் த்ரிபுரிடம் சென்று நாஸ்திக மத ப்ரசாரம் செய்தார். த்ரிபுரர் வேத வழியையும், சிவ பூஜையையும் விட்டனர். அச்சமயம் கைலாஸமே ரத மாயிற்று. மேரு வில். வேதம் குதிரை. சந்த்ர ஸூர்யர் சக்ரம். ப்ரும்மா ஸாரதி. காயத்ரி கடிவாளம். ப்ரணவம்

சாட்டை. எல்லாம் ஸங்கத்தமாயின. லக்ஷவர்ஷம் லக்ஷயத்தை நாடி நிற்கின்றார் ருத்ரன். முப்புரம் ஒன்றாகக் கூடவில்லை. விநாயகனை அர்ச்சிக்காததால் கார்யம் கை கூடவில்லை என ஒரு ஆகாசவாக்கு தோன்றிற்று. பத்ரகாளி விக்ரேசனை அர்ச்சித்தான். அடுத்த க்ஷணத்தில் முப்புரம் ஒன்றுகூடி தேவர் முன் தோன்றினர். ஒரு வரது உதவியுமின்றி அரக்கரைக்கொல்லக் கருதினார் கால ருத்ரன்.

தங்களுக்கும் கீர்த்திவேண்டுமென்று விஷ்ணு முதலிய தேவர் வேண்ட சரத்தைவிட்டு முப்புரத்தையும் எரித்தார் சிவன். சிவனைச் சரணம் அடைந்து சில ராக்ஷஸர் சிவ கணமானார்கள். அமரர் அனைவரும் அரணைப்போற்றினர். இந்த கதை வேதத்தில் இருக்கின்றது. முப்புரமென்பது மும்மலம் என்பர். முப்புரமெரித்த ஐதிஹ்யம் எட்டு வீரட்டாணத்தில் ஒன்றான நிருவதிகையில் நடந்த தென்பர்.

ஜாலந்தர சரிதம்.

தேவராஜன் சிவனைத் தர்சிக்க கைலாஸம் சென்றான். சிவன் உத்ரமாகவும் நிகம்பரணாகவும் தென்பட்டார். நீ யார்? சிவன் எங்கே என்றான். அவர் பதில் கூறவில்லை. மும்முறை கேட்டும் கூருத்தால் சிவங் கொண்டு வஜ்ரத்தை அவர்மீது எவிலான். சிவ கோபத்தினால் வஜ்ரத்துடன் வஜ்ரபாணி எரித்து சாம்பலானான். கோபத்தைக் கடலில் எரித்து இந்திரனைப் பிழைப்பிக்கும் படி ப்ருஹஸ்பதி வேண்டினார். அங்ஙனமே அவர்செய்ய சிவ கோபம் கடலில் சென்றவுடன் ஒரு அஸுரக் குழந்தையாகி உரக்க அழுதது. இதைக்கேட்டு ப்ரும்மா அங்ருவர கடலரசன் அவரை வணங்கி குழந்தைக்கு வேண்டிய வரத்தத்து நாமகரணம் செய்யும்படி அவர் மடியில் விட்டார். அது ப்ரும்மாவின் கழுத்தை இறுகக் கட்டியதால் அவர் கண்களில் ஜலம் ததும்பிற்று. அந்த பொருளையே கொண்டு ஜலந்தரன் எனப் பெயரிட்டார். ருத்ரன் ஒருவனால் தான் அன்னுக்கு மரணம் என்று வரம் தந்து சதுர்முகன் சென்றார். ஜாலந்தரன் காலகேமியின் மகளான ப்ருத்தையை மணந்தான்.

தன் தந்தையான கடலைக் கடைந்ததும் அவர் பொருளான அம்ருதம் கல்பதரு முதலியவைகளை அபஹரித்ததும் அகியாயம். ஆதலால் அவைகளை ஸ்வர்க்கத்துடன் தன்னிடமளித்து மன்னிப்புகேட்கவேண்டும் என தேவராஜனைச் சண்டைக்கழைத்தான். நந்தந வந்ததை நாசமாக்கினான். தேவஸேனையைக்கொண்டு குவித்தான். த்ரோணசலத்தில் உள்ள ஒஷதிகளைக்கொண்டு தேவ குரு இறந்த தேவரை எழுப்பினார். இதைக்கண்டு ஜாலந்தரன் அம்மலையைத் தூக்கிக் கடலில் எறிந்தான். தேவர் அனைவரும் அஸுரனிடம் பயந்து ஓடினர். வைகுண்டம் சென்று விஷ்ணுவை ஸஹாயத்திற்கு அழைத்தனர். லக்ஷ்மீதேவி என் உடன் பிறந்தாளைக் கொல்லாதீர் என வேண்டினாள். மாதவனும் ஜாலந்தரனுடன் போர்புரித்து தோல்வியுற்றார். ஆனால் சாதுர்யமாக, “அஸுரேந்தர மஹா வீரனான உன் பலத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்தேன். யாது வரம் வேண்டும் உனக்கு என்றார். அவன் அவரைக் கடலிலேயே படுத்திருக்கும்படி வரம் கேட்டான்.

நாரதர் கைலாஸநாதனிடம் இதைக்கூறி அவனைத் தூங்கள்தான் கொல்லவேண்டுமென வேண்டினார். ஜாலந்தரனிடம் சென்று ஸர்வ ரத்னங்களும் உன்னிடமிருக்கிறது. கைலாஸத்தில் உள்ள உமாரத்னம் ஒன்று தான் குறைவு என்றார். பிசுனுகனான உனக்கேன் ஸ்திரீரத்னம்? உன்னைவென்று அதையான் கொண்டு செல்வேனென தூதனை அனுப்பி போருக்குக் கிளம்பினான். எதிரில் சுக்ரனும் தலையில்லாத கேதுவும் தோன்றினர். கால் தடுமாறி இவன் கிரீடமும் கீழே விழுந்தது. அதைப்பொருட்படுத்தாமல் கிளம்பி சிவகணங்களைச்சரத்தால் அடித்தான். சிவகணங்கள் அரக்கர் பபையை அரை க்ஷணத்தில் அழித்தனர். சுக்ரர் ஸஞ்ஜீவிநீ வித்யையால் இறந்தவரை எழுப்பினார். இதைக்கண்ட ருத்ரனது முகத்திலிருந்து ஒரு பெண் கிளம்பி சுக்ரரைத் தன் துடை கவிடையே அடக்கிச் சென்றாள். கணபதி ஸ்கந்தன் வீரபத்ரன் நந்தி முதலிய அனைவரும் அடிபட்டு வீழ்ந்தனர்.

கோபத்துடன் சிவன் அஸுரனது தேரை முறித்துத் தள்ளி அவனையும் அடித்து வீழ்த்தினார். எழுந்து மாயையால் ஒருமோஹிநியைப் படைத்து சிவனை மயக்கும்படி

செய்துவிட்டு அவன் சிவ வேஷம் பூண்டு உமையிடம் சென்றான். அன்னையைக் கண்டவுடன் அவன் வீர்பததைச் சிந்தினான். அவன் சிவனல்லவென்று தேவி மறைந்தாள். விஷ்ணுவை நினைத்தான். உடனே அவர் வர ஜாலந்தரன் மனைவியின் கற்பை இவனுக்கு பலம். அவள் கற்பிற்கு பங்கம் செய்தாவது உலகைக் காக்க வேண்டும்'' என்றான் தேவி. மாதவன் பிருக்தைக்குத் துஸ்வப்நம் தோற்றிவைத்தார். முகவேடம் பூண்டு அவளது உதயாகஞ் சென்றார். பிருக்தை மநம் கொந்து முகிவரிடம் பரிஹாரம் கேட்கவந்தான். இரு அரசுகர் அவனைத் தூக்கிச்செல்ல, அவள் கதறினாள். முகிவர் அவர்களை ஹுங்காரத்தால் சாம்பலாக்கினார். பிருக்தை அவரை வணங்கி போரில் என் பதி கதி என்ன? என்றான். அவர் கண்களை மூட, இரு குரங்குகள் ஜாலந்தரனது வெட்டுப்பட்டு இறந்த உடலைக்கொண்டுவந்தனர். அதைக் கண்டு கதறி முகிவரே என்பதிறை எழுப்பும் என வேண்டினாள். கபடமுறி அப்படியே ஆக்டும் எனக்கூறி தானே ஜாலந்தரவேடம் பூண்டு அவள் கற்பை அழித்தார். உண்மை அறிந்த பிருக்தை "கி மகிதகைப்பிற. உன் மனைவியை ராக்ஷஸன் தூக்கிச்செல்வான். உனக்கு உதவிபுரிய குரங்கே வரும்." என சபித்து நியில் தன் உடலை விட்டாள். கோவிந்தன் அச்சாம்பலில் புரண்டு பிருந்தே! பிருந்தே! என பித்தனைப்போல் கதறினார். இது இங்ஙனமிருக்க.

ஸ்ரிவணை மயக்கிய மாயா மோஹிதி மறைந்தாள். ஜாலந்தரன் மாயையால் ஒரு பார்வதியைப் படைத்தான். மாயா பார்வதியைத் தேரில் கட்டி சுமப் பிசும்பர் சிவன் எதிரே நிறுத்தி அவளை அடித்தான். சிவன், உங்களைப் பார்வதியே கொல்லான் எனசாபமளித்து ஜாலந்தரனுடன் யுத்தம் செய்தார். தனது கால் கட்டை விரலால் ஒரு சக்கிரத்தை எழுதி நீ விரைனால் இதை எடு என்றார். அளனால் அதை அசைக்கவும் முடியவில்லை. பகவான் அநாயாஸமாக அதை எடுத்து அவன்மீது விடுத்தார். அடியற்ற மரம்போல் வீழ்ந்து இறந்தான் ஜாலந்தரன். தேவரனைவரும் மாதேவனைப் போற்றிப் புகழ்ந்தனர். உமையவள் தனது லோதரன் நிலையைக்கேட்டு வருந்தி

ப்ருந்தையின் சாம்பலைத் துளஸீயாக்கினாள். திருமால் துளஸி மாலையைத் தரித்து மயக்கம் நீங்கினார். சிவ கோபத்தின் வலிமை! அரக்கரின் மாயை! படைப்பவனும் பாலிப்பவனும் அழிப்பவனும் ஒருவனே. அவனே சிவன் என்ற பல தத்வங்களை இக்கதைமூலம் கூறினார்.

சங்ககூடன் வதம்.

அவனது எலும்பால் சங்கம் உண்டானது. சிவனைத் தனிர மற்றவர்க்கு சங்க ஜலாபிஷேகம் சிறந்தது. அந்த-காஸூர சரிதம் ஹிரண்யாக்ஷ ஹிரண்யகசிபு வதம். சுக்ரனைச் சிவன் விழுங்கியது. 108 நமாக்களால் அவர் 3000 ஆண்டுகள் சென்றபின் வெளியில் வந்தது. அந்த காஸூரன் ஒரு 108 நாமா கூறி சிவகணமானது. உஷாபரிணயம், கஜாஸூரனைக் கொன்று அவன்தோலை அணிந்து க்ருத்திவாஸன் என பெயர் பெறுதல். இது வழுவூர் என்ற கேதரத்தின் ஐதிஹ்யமாகும். சிவராத்ரி முதலிய பல கதைகளைக் கூறி சிவபுராண பூர்வ பாகத்தை முடிக்கிறார்.

பூர்வ பாகம் முற்றிற்று.

உத்தர பாகம்.

சிவ அவதாரம்.

ஈசுவரனுக்கு 5 முகம் 8 சரீரம் உண்டல்லவா? ஸத்யோஜாதம் தத்புருஷம் வாமதேவம் அகோரம் ஈசாநம் என்ற ஐந்தும் தனித்தனி சிவன் எடுத்த அவதாரங்களாம். ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு வர்ணமுள்ளது. பல புத்ரர்களை உண்டுபண்ணிற்று. பவ, சர்வ, ருத்ர, உக்ர, பீம, பசுபதி, ஈசாநன், மஹாதேவன் என்ற 8 அவதாரங்களும் பஞ்சபூதங்களையும் சந்த்ர ஸூர்யர் யயாகம் செய்தவர் இவர்களை உடலாகக் கொண்டாலும் தனித்தனி தேவசரீரத்துடன் பத்னிகளையும் மணந்தவைகள். சந்த்ர சேகரர் உமாகாந்தர் விருஷபாகுடர் நடராஜர் விவாஹ மூர்த்தி பிக்ஷாடநர் காமாரி காலாரி த்ரிபுராரி ஜாலந்தரவத

மூர்த்தி கஜாரி வீரபத்ரர் சங்கராராயணர் அர்த்த நாரீசுவர சிராத கங்காள சண்டேசாபுக்ரஹ விஷ அப ஹரண சக்ரதாந விக்க ப்ரஸாத, ஸோமாஸ்கந்த சரப ஏகபாத தக்ஷிணமூர்த்தி விங்கோத்பவ மூர்த்தி ஆகிய 25 மூர்த்திகளாகத் தோன்றினார் சிவன். சிலப் ஆகம சாஸ்தாப்படி அமைந்த ஆலயங்களில் பெரும்பாலும் இம் மூர்த்திகளைக் காணலாம். சிற்சில மூர்த்திகளுக்கு ப்ரத்யேகமான க்ஷேத்ரங்களும் உண்டு. அரக்கரைக் கொல்வதற்காக மற்றும் சில உருவம் எடுத்து தனி க்ஷேத்ரங்களில் விளங்குவதைக் காணலாம். சென்ற 28 த்வா பரயுகங்களில் வ்யாஸராக வந்த 28 தேவ ரிஷிகளின் பெயர் இங்குள்ளது.

நந்தி அவதாரமும், விவாஹமும்.

சிலாதர் எனும் முசிவர் ஜநக மரணம் இல்லாத புதல் வன் வேண்டுமென கடுத்தவர் செய்தார். தேவராஜன் அவர் முன்னே தோன்றி அந்தகைய புத்ரனைப்பெற ஜநக மரணமில்லா சிவனை நாடித் தவம் செய்து வந்தார். சிலாதர் பல்லாண்டு தவம்புரிய அவர் மீது புற்றும் உண்டா யிற்று. சிவன் தோன்றி அந்த வரனைத் தந்தார். யாகம் செய்ய சிலாதர் பூமியை உழுதார். ஆங்கிருந்து ஆண் குழந்தை ஒன்று தோன்றிற்று. எடுத்து அணைத்து ஆகந்தம் அளித்ததால் நந்தி எனப் பெயரிட்டார். எழுவ தாண்டில் மித்ராவருணர் சிலாத முனிவிடம் வந்து இனி ஓராண்டுதான் நந்தி ஜீவித்திருப்பான் எனக்கூறி மறைத் தனர். புத்ர வாஞ்சையால் சிவ வரத்தையும் மறந்து கத்தினார். நந்தி நந்தைக்குத் தேர்தல் கூறி சிவனைச் சித்தத்தில் இருந்த ஸ்ரீ குத்ர ஜபம் செய்தான். கைலாஸ நாதன் எதிரே தோன்றி தன் சிரஸிலிருந்த கங்கா ஜலத் தால் நீ சிவ கணங்களுக்குத் தலைவன் என அபிஷேகம் செய்தார். அது 5 மதியாக ஓட அவ்விடம் பஞ்சமதம் என்றும் ஜபம்செய்தவிடத்தில் ஜப்யேசர் என்றும் கூறப் படும். இதே தென்னுடில் திருஜஆறு என்ற க்ஷேத்ரமாம். சிவன் கந்தியைப் புத்ர ஹகக்கருதி மருத்தின் பெண்ணை ஸயசஸ் என்பவன் நந்திக்கு மணம் செய்வித்தார். திருமழைப்பாடி என்ற க்ஷேத்ரத்தில் நந்தி விவாஹம் நடத்தென ஐதிஹ்யம்.

சரப அவதாரம்.

ப்ரஹ்மாதனைக் காக்க ஸ்ரீபதி நரஸிம்மனாகத்தோன்றினார். வீராட்டஹாஸத்துடன் ஹிரண்யன் மார்பைக் கிழித்து வதம் செய்தார். அவரது வீராவேசம் அங்க வில்லை. அவரது கர்ஜனை பதிநான்கு உலகையும் பயப்படுத்திச் செய்தது. யார் வேண்டியும் உக்ரம் அடங்க வில்லை. ப்ரும்மாதி தேவர் மாதேவனை வேண்டினார். வந்த வேலை முடிந்ததால் சாந்தமாகி வைகுண்டம் செல்லும்படி வீரபத்ரனிடம் சொல்லி யனுப்பினார். நரஸிம்மன் அட்டஹாஸம் முன்னிலும் அதிகமானது. சிவாக்ஞையை மீறி என்னிடமிருந்து தோன்றிய சிவனா என்னை அடக்குவது? என்று கர்ஜித்தார். சிவாக்ஞையால் வீரபத்ரன் சரபமானார். உக்ரமான மூக்குகளாலும் இறக்கைகளாலும் பகிப்போலுமானார். நான்கு கால்களாலும் வாலாலும் மிருகமாகவும் ஆனார். விழிகள் தித்தணல்போலிருந்தன. ஒரே பாய்ச்சலாக அவர்மீது பாய்ந்து வாலால் அவரைக் கட்டி இறக்கைகளால் தூக்கி நரஸிம்மனது உடலைக் கிழித்து அந்த தோலைச் சிவனிடம் சேர்த்தார். நரஸிம்மனது ஆத்மா சிவனைத் துதித்துத் தன் தோலையும் அவர் அணியவேண்டுமென வேண்டி சிவனிடம் லயமானது. ஜலமும் ஜலமும் பாலும் பாலும் போல் ஹரியும் ஹரனும் ஒருவரே ஆவர். திருவிடமருதாருக்குச் சமீபத்திலுள்ள திருபுவநம் என்ற திவ்யக்ஷேத்ரத்தில் சரப ஸன்னிதியும் உத்ஸவ விக்किரஹமும் உண்டு. தனியாக உத்ஸவமும் நடப்பதைக் காணலாம்.

க்ரஹபதி வைச்வாநரர்.

நர்மதாதிரத்தில் சாண்டில்ய கோத்ரத்தில் தோன்றிய விச்வநரர் என்ற வேதியர் புத்ரபாக்யமின்றி சக்ஷுஷ்மதீ எனும் பத்ரியுடன் காசி விச்வநாதனைப் பூஜித்து வந்தார். பரமனின் பெருமையை நன்கு உணர்ந்து சுத்த அத்வைத ஸ்வரூபியாக அபிலாஷாஷ்டகம் என்ற 8 சுலோகங்களால் சிவனை ஸ்துதித்தார். இதைக் கேட்டு மகிழ்ந்து மாதேவன் நானே உன் புத்ரனாவேன் என்றார். இதனால் என்னைத் துதிப்பவர் அபிலாஷையை-ஆசையைப் பூர்த்தி

செய்வேன் என்றார். அன்றுமுதல் அது அபிலாஷாஷ்டகம் எனப்படும். (5 அணுவிலையுள்ள நமது ஸ்துதி குஸும அஞ்ஜலியில் இதைக் காணலாம்.) ஈசனே புத்ரனார். வைச்வானரன் அல்லது க்ருஹபதி எனப் பெயரிட்டு அன்புடன் வளர்த்தார். ஆரூவது வயதில் மின்னல் இடியால் இவன் இறப்பான் என்றார் நாரதர். சிவனருளால் காலனை ஜயிப்பேன் என காசிக்குச் சென்றான். ஒரு லிங்கப் ப்ரதிஷ்டை செய்து அதனருகே கடுந்தவம் புரிந்தான். இந்திர உருவமேந்தி சிவன் யாது வரம் வேண்டுமென்றார். உன்னை யான் அழைக்கவில்லை. நான் கோரும் வரம் அளிக்க உனக்கு சக்தியுமில்லை என்றான் சிறுவன். வரம் கேளாவிடில் வஜ்ரத்தாலடிப்பே நென்றான் கபட இந்திரன். சிவபக்தனிடம் உன் வஜ்ரம் செல்லாதென சிவனை நாடி மறுபடியும் தவம் செய்தான் சிறுவன். இறைவன் அவன் எதிரே தோன்றி நீ எனது சரீரமான அக்கியாக இருப்பாய். இந்திரனுக்கும் யமனுக்கும் இடையில் உள்ள திக்கிற்கு நீ தலைவன். வேதியர் உன்னை க்ருஹபதி என்று கார்ஹபத்யத்தில் பூஜிப்பார் என்று மறைந்தார். அவரே அக்கி திக்கின் தலைவன். க்ருஹபதியுமாவான்.

அவனன்றி அணுவும் அசையா.

தேவாஸுர யுத்தத்தில் வெற்றி பெற்ற தேவருக்கு அளவு கடந்த அஹங்காரம் தோன்றிற்று. விஷ்ணு முதலிய அனைவரும் நானே ஜயித்தேன் என வாத மிட்டனர். அவர்கள் எதிரிலே அடி முடி அறிய முடியாத ஒரு யக்ஷம் தோன்றிற்று. ஒவ்வொருவராக அதை அறிய அருகே சென்றனர். நீ யார் என்று கேட்கும் தேவரை அது நீ யார்? என்றது. உடனே அவரவர் தன் பெருமையைக் கூறினர். ஆனால் இந்த த்ருணத்தை எடுக்க முடியாது. ஒருவராலும் முடியவில்லை. நீ அதைக் கொடுத்த வில்லை. நீர் நனைக்கவில்லை. காற்று அசைக்க வில்லை. கர்வம் அகன்ற அனைவரும் நந்தியை வணங்கி இவர் யார் என வினவினர். இவரே எல்லாம் வல்ல ஈசன். உங்களுக்கு பலமளித்த பரமன் என்றார். ஒன்றோடொன்றைச் சேர்ப்பவனும் பிரிப்பவனும் சிவனே என உணர்ந்தனர்.

தூர்வாஸர் மஹிமை.

அத்ரி முநிவர் பகவானை நாடி தவம் செய்யும்போது மும்மூர்த்திகளும் எதிரில் தோன்றினர். நான் ஒருவரை வேண்ட மூவரும் வந்ததேன்? என்றார். மூவரும் ஒருவரே. ஆயினும் சிவனருளால் தூர்வாஸரும் விஷ்ணுவால் தத்தாத்ரேயரும் பிரம்மனருளால் சந்த்ரனும் உனக்குக் குழந்தைகளாகப் பிறப்பர் என்றார்கள். சிவாம்சமான தூர்வாஸர் தூர்வையால் ரஸத்தை—அருகம் புல்லால் ஜலத்தை—அருந்தி காரணப் பெயர் பெற்றார். சிவனருளால் சாபம் அளிக்க அளிக்க அவர் தவம் பெருகும். ராமனைக் கருண்ணனை மற்றவர்களையும் பரிசுதித்து நன்மை புரிந்தார். ஒரு ஸமயம் நதியில் அவர் ஸ்நானம் செய்யப் பரவாஹம் அவரது வஸ்த்ரத்தை இழுத்துச் சென்றது. இடுப்பில் வஸ்த்ர மில்லாமல் வெளியே வர வெட்கத்துடன் ஜலத்திலேயே வெகுநேரம் நின்றார். இதை அறிந்தாள் திரௌபதி. தனது பட்டு வஸ்த்ரத்தைக் கிழித்து அவரிடம் செல்லும்படி ஜலத்தில் விட்டாள். இங்கித மறிந்து பேசாமல் செயலால் உதவிபுரிந்த உத்தமியைக் கொண்டாடினார். என் மாநத்தைக் காத்தாய். ஸமயத்தில் உன் மாநத்தைக் காக்க இது ஆயிரம் வஸ்த்ரமாக வரும் என்றார். துச்சாஸநன் துயில் உரியும் போது எண்ணிறந்த வஸ்த்ரம் உண்டாக கை அயர்ந்து அவன் கீழே விழுந்தான்.

கிராதார் ஜுநீயம்.

இந்த வடமொழி காவ்யத்திற்கு சிவபுராணம் சதுருத்ர ஸம்மிகை பிரமாணமாகும். பாசபத அஸ்த்ரத்தை நாடி அர்ஜுநன் தவம் செய்தான். இதை அறிந்த துர்யோதனன் அவன் நண்பனைத் தூண்ட அவன் பன்றியாகி அர்ஜுநனைக் கொல்ல முயற்சித்தான். பசுபதி, வேடவேஷம் பூண்டு பன்றியீது சரம் விட்டார். அதே சமயம் அர்ஜுநனும் அதன்மீது அம்பெய்தினான். இதைக் காரணமாகக் கொண்டு அர்ஜுநன் பாசபதம் பெற பலமுள்ளவனா என்று பார்க்க கிராத பகவான் அவனுடன் போர் செய்தார். முடிவில் அவன் சக்தியை உணர்ந்து பாசபதமெனும் திவ்யாஸ்த்ரத்தை அளித்து அதை ஸாமான்ய

மான ஸமயத்தில் ப்ரயோகிக்காதே என்றார். இத்தகைய உக்ரமான அஸ்த்ரம் ஒரே ஸமயத்தில் லக்ஷக் கணக்கான வரைக் கொல்லும் என்பது மாத்ரமல்ல. அதன் பின்னும் அதன் கடுமையால் உலக கேழமம் குறையும் என்று கூறினார். இதை வெளியிடும் வ்யாஸர் அனுசக்தியால் உலகை அழிப்பவரை எச்சரிக்கிறார் எனலாம். திருவேடகம் எனும் திவ்ய கேழத்ரத்தில் இந்த ஐதிஹ்யம் காட்டப் படுகிறது. அது சிதம்பரத்திற்குக் கிழக்கே அண்ணாமலை நகர் என்றவிடத்தில் இருக்கிறது. காண்டவத்தின் நாணை அறுத்த சிவனது சிரஸில் வில்தண்டால் காண்டவன் அடித்தான். அதை பார்த்த ப்ரஹ்மரம் என சிவன் பரிவுடன் லக்ஷணமாகக் கொண்டார். பக்த பராதிநன் பகவான்.

பனிரண்டு ஜோதிர் லிங்கம்.

சிவன் சிறப்பிற்குச் சின்னம் சிவலிங்கமே. தானே தோன்றியது ஸ்வயம்பூ லிங்கம் எனப்படும். தேவராலும் அஸுரராலும் முகிவராலும் ப்ரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டவை சில. ஜோதிர் வடிவான சிவன் ஸ்வயம்பூ லிங்கத்தில் அதிகமாக ஸான்னித்யத்துடன் இருக்கிறார். அவை ஜோதிர் லிங்க மெனப்படும். அதில் 12 ப்ரஸித்த மாவை. அதன் பெயரையும் இடத்தையும் வர்லிக் கிறார் புராண முநி.

1. ஸௌராஷ்ட்ரத்தில் ஸோமநாதம் என்ற பெயருடன் இருக்கிறார். அதை மஹம்மதியர் அழித்தனர். வடநாட்டவர் அதைத் தற்சமயம் உத்தரணம் செய்து வருகின்றனர். 2. ஸ்ரீசைலத்தில் மல்லிகேசுவரர். 3. உஜ்ஜினியில் மஹாகாலர். 4. ஓங்காரத்தில் அமரேசுவரர். 5. ஹிமயமலையில் கேதாரேசுவரர். 6. டாகினியில் பீமேசுவரர். 7. வாராணஸியில் விச்வேசுவரர். 8. கௌதமீ நிரத்தில் திரியம்பகர். 9. ருத்ர பூமியில் வைத்யநாதர். 10. தாருகாவரத்தில் நாகேசர். 11. ஸேதுக்கரையில் ராமேசர். 12. சிவாலாயம் என்னுமிடத்தில் குஸ்மேசர். இப் பனிரண்டு ஜோதிர்லிங்கங்களும் பக்தருக்காகத் தோன்றியன. துனித்தனி கதைகள் ரஸமாக இருக்கின்றன.

பற்பல லிங்கங்களின் மஹிமை கோகர்ணம் கங்கை கங்கையில், இறந்தவர் அஸ்தியைப் போடுதல். ப்ராம் மண விதவை ஸௌமீ சூத்ரனை மணந்து குடிவெறியில் பசுங்கன்றைக் கொண்டு அதனால் பலநாகங்களை அனுபவித்து கண்ணில்லாத சண்டாளியாகி நோய்வாய்ப்பட்டு கோகர்ணக்ஷேத்ரத்தில் சிவராத்திரியன்று பிச்சை யெடுத்தும் அகப்படாததால் உபவாசமிருந்து கண்ணிழித்த புண்யத்தால் கைலாஸஞ் சென்றது. 12 ஜோதிர் லிங்க பூஜையால் யார் யார் என்ன நற்கதி பெற்றனர்? காசிகங்கை மஹிமை, த்ரிவேணீ மஹிமை, கௌதமர் கங்கை கொண்டு வந்தது, பாபிகளைக் கௌதமர் சிவபக்தியும் வைதிக கர்மாவும் இல்லாமல் தப்தமுத்ரை தரிக்கும்படி சபித்தது, மற்றும் பல லிங்கங்களின் கதைகளைக் கூறி கோடிருத்ர ஸம்ஹிதையை முடிக்கிறார்.

உமா ஸம்ஹிதை.

சூலமஹிமை, கிருஷ்ணன் பார்வதி பரமேஸ்வரர்களை ஆராதித்து புத்ரன் முதலிய 8 வரங்களைப் பெற்றது. பாபங்கள், நாகங்கள், யமபுரி, யாதனை, சிவபக்தியே ப்ராயச்சித்தம், தானம் கலியில் புராண சிரவணமே முக்தி ஸாதனம். 18 புராணங்களில் ஒன்றையேனும் பூர்ணமாகக் கேள். உணவு உடலில் எப்படி மாறுகிறது? கர்ப்பம் எப்படித் தோன்றி வளருகிறது? உடலில் 5360 நாடிகள், 1000 பலம் மாம்ஸம், 100 பலம் ரக்தம், ஜலமல எடை, எலும்புகள், ரோமம் எவ்வளவு? மரணம், மரணத்தை அறியும் அடையாளம், பரகாயப்ரவேசவழி. யோகம், ச்ராததம், 18 புராணம் செய்தது, தேவி மஹிஷாஸுர சும்பநிசும்பாஸுராதிகளைக் கொன்றது, எங்கெங்கே தேவி ஆலயம் உளது? முக்யக்ஷேத்ரம் எவை? தேவீ பூஜா விதி, நவராத்திரி பூஜை முதலியவை களுடன் உமா ஸம்ஹிதை முடிகிறது.

கைலாஸ ஸம்ஹிதை.

ப்ரணவ மஹிமை, அகாரத்தில் 8 அம்சம், உகாரத்தில் 13 அம்சம், மகாரத்தில் 8 அம்சம், ஸந்யாஸம். ஆந்ஹிக தர்மம். சிவயந்திர ஆவரண பூஜை [சிவோ

மஹேச்வர ஸ்சைவ ருத்ரோ விஷ்ணு: பிநாமஹ:-ஸம்ஸார வைத்ய: ஸர்வக்து: பரமாத்மேதி முக்யத:] என்ற 8 நாமாக்களின் மஹிமை, இதனால் சிவ ஸஹஸ்ரநாம ஜப பலன் கிடைப்பது, காயநீர் ப்ரணவத்தில் லயமானது, சிவ திகை, ஆசார்யாபிஷேகம், ப்ரக்ஞாநம ப்ரம்ம முதல் 22 மஹாவாக்யங்களின் பொருள், உபதேசக்ரமம், யதி ஸம்ஸ்காரம் முதலியவைகளைக் கூறி கைலாஸ ஸம் ஹிதையை முடிக்கிறார்.

வாயு ஸம்ஹிதை.

4 வேதம், 6 அங்கம், மீமாம்ஸா, நியாயம், புராணம், தர்ம சாஸ்திரம் என்ற 14 வித்யை, ஆயுர்வேதம், தநுர் வேதம், கார்த்தர்வ வேதம், அர்த்த சாஸ்த்ரம் என 4சேர்ந்து 18 வித்யை. முதலில் ஒன்றாகியிருந்த புராணத்தை 4 லக்ஷம் சுலோகமுள்ள 18 புராணங்களாக வ்யாஸர் வகுத்தார். ஆத்மா, கால அளவு, ஸ்ருஷ்டி லயம், தக்ஷன் தேவியைக் கன்யகையாகப் பெற்றது, தக்ஷனுக்கும் தாக்ஷாயணிக்கும் ஸம்வாதம், தக்ஷ யக்தம் அழிந்தது, பார்வதியை மாதேவர் காலி என்றழைத்தது, தன் கறுப்பு உடலைக் கௌகிதி என்ற சக்ரத்யாகர் செய்து தேவி கௌரியானது, வாக்கும் அர்த்தமூமாக பார்வதி பரமேச் வரர் இருப்பது, வாக்கில் ஸ்தூலமானது காநிற் விரு வது; ஸுகிஷ்மமானது சிந்தாமயமானது, பரா என்பது, சிந்தைக்கு மேலானது, எல்லாவற்றிற்கும் காரணமான ப்ரக்ருதியே குண்டலினி மாயா சுத்தாத்வா எனப்படு வான். 1. மந்த்ராத்வா, 2. பதாத்வா, 3. வர்ணாத்வா, 4. புவநாத்வா, 5. தத்வாத்வா, 6. கலாத்வா என ஆறு வகைப்படுவது. பாகபதஸ்ரதம். 7 கோடி மந்த்ரங்கள். பஞ்சாக்ஷரியில் லயம், பாலுக்கழுது பசுபதியின் அருளில் லாற்குப் பாலேது? என தாய்கூற உபமன்யு பரமசிவனை நாடித் தவம் செய்து பால் கடலும் பக்ஷ்ய பர்வதமும் நினைத்தபோது தன் அருகே வரும்படி வரம்பெற்றான். என்பதோடு வாயு ஸம்ஹிதை பூர்வகண்டம் பூர்ணமாகிறது.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் உபமன்யுவிடம் சிவதிகை பெற்றது, சிவபூஜை 100 கோடி சுலோகமயமானது, ஸுதாரன் முதலிய 26 சிவயோகாசார்யர்கள் சிவாம்சத்தால்

தோன்றி சிவதர்மத்தை ஒவ்வொருவரும் நான்கு சிஷ்யர் மூலமாக விருத்தி செய்தது. பார்வதிக்கு சிவன் பக்தி க்ஞானம் முதலியவைகளை உபதேசித்தது. சிறிய விதையி லிருந்து ஆலமரம் தோன்றுவதுபோல் சிவ பஞ்சாக்ஷரியி லிருந்து வேதம் உலகம் எல்லாம் தோன்றியது, ஜபம் செய்யும் வகை, ஜபமாகை, ஜப ஸங்கைய, சிவனே குரு, த்வாத சாந்தம், மூர்த்தா நெற்றி, புருவங்களிடை முதலிய இடங்களில் சிவனை த்யானம் செய்து மாநஸிக பூஜை, பூஜாபலன், கைமிசாரண்ய முநிவர் யாகத்தை முடித்து காசி சென்று சிவபூஜையால் முக்திபெற்றதுடன் வாயு ஸம்ஹிதையையும் சிவபுராணத்தையும் பூர்த்திசெய்கிறார் வ்யாஸமுநிவர்.

சிவபுராண சுருக்கம் முற்றிற்று.

சிவபுராணத்தில் ஸாரமான சில அம்சங்கள்.

அருந்ததி சதுர்முகனது கன்யகை. பஹிஷ்டை காலத்தில் சிவபூஜை செய்ததால் சக்கிலி குலத்தில்பிறந்தாள். வலிஷ்டர் அவளை அக்டிப்ரவேசம் செய்வித்து மணந்துகொண்டார். கல்யாணத்தன்று இரவு நகைத்ர வடிவமான அருந்ததியைத் தர்சிக்கும் பெண் தீர்க்க ஸுமங்கலியாகவும் பதிவ்ரதையாகவும் இருப்பாள்.

கிம்கர்ம கிம்கர்மேதி-ஆர்த்தோஜி க்ஞானஸு : முதலிய பல கீதா ச்லோகங்கள் இங்கு இருக்கின்றன.

மருத ஸஞ்ஜீவிநீ மந்த்ரம் தியானம் முதலியவைகளை விதிப்படி உபதேசம் பெற்று ஜபித்தால் அகால மரண மாக இறந்தவரை எழுப்பலாம்.

பூஜா-பூ என்றால் போகம் ஸித்தி முதலியவைகளின் ஸித்தி-ஜா என்றால் இதனால் உண்டாகிறது என்று பொருள். பூஜையினால் பலவித போகங்களைப் பெறலாம் என்று பொருள். பூஜா என்ற சப்தத்திலே இருக்கிறது. ப்ரதக்ஷிணம், உடலால் ப்ரணவஜபம் செய்வதாம். சிவாலயத்தை 108 ப்ரதக்ஷிணம் நித்யம் செய்துவந்தால் ஸகல பாபங்களும் அகலும். ஸர்வ காமனைகளும் பூர்த்தி யாகும். அடிமேல் அடிவைத்து பூர்ண கர்ப்பிணிபோல் நடக்கவேண்டும். வேகமாக ப்ரதக்ஷிணம் செய்யக்கூடாது.

பலிபீடம். சிவமாயையே சக்ரம்போல் பலிபீடமாக அமர்ந்துளது. த்வஜஸ்தம்பத்தின் அருகே அது இருக்கும். அங்கு ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் செய்து அஹங்காரத்தைப் பலிபீடத்தில் பலியாகவிட்டுவிட்டு சிவதர்சனத்திற்குச் செல்லவேண்டும்.

சிவலிங்கத்திற்கு மாத்ரம் நிவேதனம் செய்த பொருள் அதற்காகவே பரம சுத்தனைக் காத்திருக்கும் சண்டிகேச்வரனுக்கே ஏற்றதாகும். நாம் அதைப் புஜிக்கலாகாது.

அபிஷேகம் ஆத்மஸித்தியைத் தரும். க்ஷீரதாராபிஷேகம் புத்தியை விருத்தி செய்யும். குடும்ப கலஹத்தை அகற்றும். வாஸனைத் தைலம் போகம் தரும். எள்ளு எண்ணெய் சத்ருவை அழிக்கும். சக்கரையுடன் கூடிய க்ஷீரதாரை சத்ருவால் உண்டான உச்சாடனத்தை நீக்கும். தேன் தநந்தையும் சாரீரத்தையும் தரும். கரும்பு ரஸம் ஆநந்தத்தை அளிக்கும்.

மரணம் எப்போது உண்டாகும்? என்பதை அறிந்து காசிக்குச் செல். அதைவிட்டு வெளியில் வராமல் அங்கு மரணம் அடை. மறுபிறவி இராது.

ஸஹஸ்ரநாமாவும் இரு சிவநாம அஷ்டோத்தர சத நாமாவும் இங்கே இருக்கின்றன.

பரகாய ப்ரவேசம் கூடுவிட்டு கூடுபாய்வதற்கேற்ற மந்தரத்தை இதில் காணலாம்.

காணாததைக் கேடத்தில் தேடு என்ற பழமொழிப்படி உமாதேவி ஸ்வர்ணமயமாகத் தோன்றி தேவர்களுக்கு தத்வம் கூறுகிறாள்.

விஷ்ணுக்ரந்தி துளசி இவைகளால் அம்பிகையைப் பூஜிக்காதே. துளசியால் விக்ரேசனை அர்ச்சிக்காதே. அக்ஷதையால் விஷ்ணுவை, தாமரம்பூவால் சிவனைப் பூஜிக்காதே.

வீட்டிலேயே நங்கும் தநம். சுடுகாட்டிலே பந்து பித்ரர் திரும்புவர். புன்ய பாபமே உன்னுடன் கூடவரும்.

கல்வி கற்பிக்காதவனும் கடன் வைத்தவனுமான தந்தைப் புத்ரனுக்கு சத்ரு ஆவான்.

க்ஞாந ஜலத்தால் வைராக்யமெனும் மண் இட்டு அக்ஞாநமெனும் ஜல மல நாற்றத்தை நீக்கு. ஸ்வகர்மாவால் பக்தி. பக்தியால் க்ஞாநம், க்ஞாநத்தால் முக்தி உண்டாகும்.

கட்டைபரில் பிடித்துக்கொண்ட பின் தான் அக்நியைக் கண்ணால் காணலாம். லிங்கம் அல்லது மூர்த்தியைப் பிடித்துக்கொண்டால்தான் சிவனைக் காணலாம்.

கருணாமூர்த்திதான் கடவுள். உன்னை அவர் அருளுக் குப் பக்குவமாகச் செய்து கொண்டால்தான் அவர் அருளை நம்பெறலாம். ஸ்வர்ணத்தை தான் அக்நி உருக்குகிறது. கரியை உருக்குவதில்லை.

ஸரஸ: விரஸ: சாபி-ஸரஸத்வம் நமுஞ்சதி |

ஸாக்ஷரா விபரீதா: சேத்-ராக்ஷஸா நாத்ர ஸம் சய: ||

ரஸமுள்ளவன் விபரீதகை ஆனாலும், ஸரஸமாகவே இருப்பான். அக்ஷரமுள்ளவன் (படித்தவன்) விபரீதமானால் ராக்ஷஸனாவான் ஸந்தேஹமில்லை. என்ற இதில் சப்த விசித்ரத்தையும் பகவான் வ்யாஸர் காட்டுகிறார். விபரீதா என்றால் திருப்பி ஏன்று பொருள்.

ஸரஸ. இதை திருப்பிப் படித்தாலும் ஸரஸ-தான். மாறுதலில்லை. ஸாக்ஷரா. இதைத் திருப்பிப் படித்தால் ராக்ஷஸா என்றாகும்.

சிவபுராண ஸாரம் முற்றிற்று.

கைவசமுள்ள நமது பிரசுரங்கள்.

	ரூ.	அ.
1. 40 ஸம்ஸ்காரம்	1	4
2. ஸ்துதி குஸுமாத்தஜலி 7வது பதிப்பு	0	4
3. ஸ்தோத்திர சிந்தாமணி 3 ,, ,,	0	4
4. வேதமும் வேதாங்கமும் 3 ,, ,,	0	3
5. ஸ்ரீ சங்கரசரிதம் பூஜாகல்பத்துடன்	0	3
6. ஸ்ரீ வ்யாஸ சரிதம்	0	2
7. அஷ்டபதி தத்வார்த்த ஸாரம்	0	3
8. ஸ்ரீகோபிகாதீதமும் ஸ்ரீபஜகோவிந்தமும் (2ம் ப.)	0	3
9. ஆதித்ய ஹ்ருதயமும் கனகதாராஸ்தவமும்	0	3
10. நுளஸீ சரிதமும்-பூஜா கல்பமும்	0	4
11. காவேரி பூஜை	0	2
12. சங்கராந்தி பூஜையும், கோ பூஜையும்	0	2
13. ஸரஸ்வதி பூஜை	0	4
14. ஸ்ரீ சிவராத்திரி பூஜையும் கதையும்	0	4
15. ஸ்ரீ சித்ரகுப்த, காமாக்ஷி, (காரடை கோன்பு) ஸ்ரீ ராமநவமி பூஜாகல்பங்கள்	0	4
16. ஸதாசாரம்	0	10
17. ஸ்ரீ வாலக்ஷ்மி ஹ்ருதமும் பூஜாகல்பமும்	0	4
18. சுவராத்திரிபூஜை	0	4
19. ஸ்ரீ விநாயகசதுர்த்தியும் பூஜா கல்பமும்	0	4
20. வேங்கடேச ஸ்ரதமும், அஷ்டோத்தரமும்	0	2
21. ஸ்ரீ லலிதா ஸகஸ்ரநாம பாஷ்யம்	2	8
22. பரதோஷ பூஜை	0	2

அச்சிலுள்ளவை.

1. ஆபஸ்தம்ப தர்ப்பணம் ஸ்வரத்துடன்.

2. 25 ஏகாதசிகளின் மஹிமை, கதை.

தற்ப்பு:- எல்லாவற்றிற்கும் தபால் சார்ஜ் வேறு.

கிடைக்குமிடம் :-

ஆசிரியர், ஸ்ரீவத்ஸ, வெ. ஸோமதேவசர்மா, சாத்தாச்சாமம்.

குருகுலம், 2, ஸ்டேஷன் ரோடு, மேற்கு மாம்பலம்.

T. சுகர் போஸ்ட், சென்னை-17.

வைதிக தர்மவர்த்தனீ - (மாதம்மத்திரிகை) வருட சந்தா ரூ. 4